

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο κλάδος των κατασκευών στην Ελλάδα παρουσίασε, σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990, συνεχή και δυναμική εξέλιξη, η οποία και αποτυπώνεται στα οικονομικά μεγέθη των επιχειρήσεων και στην ολοκλήρωση των μεγάλων έργων υποδομής των Α΄ και Β΄ Κ.Π.Σ.. Παρά τα διαρθρωτικά προβλήματα που παρουσιάζει, απόρροια της όξυνσης του ανταγωνισμού και της δομής της αγοράς, η σημασία και η βαρύτητά του στη διαμόρφωση των μεγεθών της οικονομίας είναι αδιαμφισβήτητη και υπήρξε πάντα στενά συνδεδεμένη με την ανάπτυξη της χώρας.

Αποτελεί πραγματικότητα ότι ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης που παρουσιάζουν οι κατασκευές τα τελευταία χρόνια είναι υψηλότερος από αρκετούς κλάδους ή τομείς της ελληνικής οικονομίας. Σε συνδυασμό με τη συνεχή και δυναμική εισοδο αρκετών εταιρειών στο Χ.Α.Α. και τη συνεχή άντληση σημαντικών σε μέγεθος χρηματικών κονδυλίων, αλλά και τον εξαιρετικά μεγάλο αριθμό δημόσιων και ιδιωτικών έργων που έχουν αναληφθεί και εκτελούνται, προσδίδεται στον κλάδο πρωταγωνιστικός ρόλος στη διαμόρφωση των τάσεων και των εξελίξεων που συντελούνται στην οικονομία τα τελευταία χρόνια.

Η ολοκλήρωση της κατασκευής των έργων υποδομής, σε συνδυασμό με τις προσπάθειες επιτάχυνσης της σύγκλισης των οικονομιών των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ανάληψη από την Αθήνα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 αναδεικνύουν τις κατασκευές σε καθοριστικό αναπτυξιακό παράγοντα για τη χώρα. Κατά συνέπεια, από την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων και την αμεσότητα της ανταπόκρισής του, σε ό,τι αφορά την ικανότητά του να ολοκληρώσει με ταχύτητα και αυξημένες ποιοτικές απαιτήσεις τα έργα του Γ΄ Κ.Π.Σ., θα εξαρτηθεί η υλοποίηση του στόχου για 5% ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης. Από την πορεία εξέλιξης του κλάδου και της υλοποίησης των έργων θα εξαρτηθεί σε σημαντικό βαθμό και η μείωση της ανεργίας, η οποία αποτελεί μείζον πρόβλημα στη χώρα.

Με αυτόν τον τρόπο το συμφέρον της πολιτείας και το δημόσιο συμφέρον επιτάσσει την καθιέρωση ενός συστήματος διαρκούς παρακολούθησης και αξιολόγησης των εταιρειών ταυτόχρονα με την επιβράβευση των εταιρειών που προβαίνουν σε ενδεδειγμένες αναδιαρθρώσεις και εκσυγχρονισμούς, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στα χρονοδιαγράμματα κατασκευής των έργων και στις απαιτούμενες υψηλές ποιοτικές προδιαγραφές, που συνδέονται άρρηκτα με τις απαιτήσεις της πολιτείας στον τομέα των δημόσιων έργων.

Αναλυτικότερα και σε ό,τι αφορά τη διάρθρωση των οικονομικών μεγεθών του κλάδου κατασκευών στην Ελλάδα, τονίζονται τα κάτωθι:

- Σε μέσους όρους της τριετίας 1997 – 2000, παράγει το 66% των Ακαθάριστων Επενδύσεων Παγίου Κεφαλαίου και σαν εκτελεστής δημοσίων συμβάσεων καλύπτει το 48,5% των σχετικών προκηρύξεων.

- Στη διάρκεια της περιόδου 1987 - 1997, συμμετείχε στη διαμόρφωση του Α.Ε.Π. της χώρας με ποσοστά από 10,8% - 15,2%. Στην τετραετία 1990 - 1993 η συμμετοχή του κλάδου στο Α.Ε.Π. σημείωσε κάμψη, τάση η οποία αναστράφηκε από το 1994 μέχρι και σήμερα. Η αναστροφή της οφειλόταν στις αυξημένες εκταμιεύσεις του Β΄ Κ.Π.Σ. για έργα υποδομής και στην αύξηση της απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων, που παρατηρήθηκε μετά το 1995.

- Η συμμετοχή του στο Α.Ε.Π. της χώρας το 2000 ανέρχεται να ξεπεράσει το 16,5%, ενώ παρουσιάζει συνεχή αυξητική τάση την τελευταία πενταετία. Το ποσοστό συμμετοχής του στο Α.Ε.Π. την επόμενη εξαετία (2001 - 2006) εκτιμάται ότι θα προσεγγίσει το 20% (Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών: «Διάρθρωση - παραγωγικότητα του κλάδου κατασκευών»).

- Στη σημαντικά αυξημένη συμμετοχή του κλάδου κατασκευών στο Α.Ε.Π. της χώρας θα συμβάλλει η ολοκλήρωση των έργων υποδομής που χρηματοδοτούνται από το Γ΄ Κ.Π.Σ. και η υλοποίηση των έργων για την Ολυμπιάδα του 2004 στην Αθήνα, γεγονός τα οποία σηματοδοτούν μια νέα εποχή εξέλιξης του κλάδου.

Σε ό,τι αφορά τη διάρθρωση και τη δομή της εγχώριας αγοράς, οι κατασκευές είναι ο πολυπληθέστερος κλάδος της οικονομίας, σε αριθμό επιχειρήσεων, φυσικών προσώπων και εταιρειών όλων των νομικών μορφών. Η δομή της αγοράς του παρουσιάζεται πολυκερματισμένη και, παρά τη συνεχή αύξηση του πιστοποιημένου κύκλου εργασιών, έχουν δημιουργηθεί συνθήκες οξύτατου ανταγωνισμού και αδυναμία δημιουργίας - εκμετάλλευσης οικονομικών κλίμακας, που είναι καθοριστική παράμετρος διαμόρφωσης συνθηκών ανταγωνισμού (Ι.Ο.Β.Ε. : «Ο κλάδος των τεχνικών εταιρειών» - 1998 και Ι.Ο.Κ. : «Διάρθρωση - Παραγωγικότητα και Επάρκεια του κλάδου κατασκευών για την υλοποίηση των έργων του Γ΄ Κ.Π.Σ. και της Ολυμπιάδας του 2004 - 2000).

Σε ό,τι αφορά τη δομή της εγχώριας αγοράς, εγγεγραμμένες στο μητρώο εργοληπτικών επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ. - Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.) είναι 11.854 εταιρείες ή φυσικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή δημόσιων έργων.

Νομική μορφή Α.Ε. ή Ε.Π.Ε. έχουν 657 επιχειρήσεις, δηλαδή μόλις το 5,5% των εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ..

Ο κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων με νομική μορφή Α.Ε. και Ε.Π.Ε. ξεπερνά το 1999 το 1,2 τρις δρχ. και το 2000 προσεγγίζει 1,9 τρις δρχ., μέγεθος το οποίο είναι το υψηλότερο που έχει σημειωθεί (Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών «Παραγωγικότητα - επάρκεια του κλάδου κατασκευών» και επεξεργασμένα στοιχεία από την υπηρεσία τήρησης Μ.Ε.ΕΠ.). Στον κλάδο απασχολούνται 300 περίπου χιλιάδες άτομα, ενώ μέχρι το 2006 εκτιμάται ότι θα ξεπεράσουν τις 350 χιλιάδες, δηλαδή αναμένεται να δημιουργηθεί σημαντικός αριθμός νέων θέσεων εργασίας.

Το 2000 σε σχέση με το 1997 παρατηρείται αύξηση της συνολικής απασχόλησης στις κατασκευές (295 και 243 χιλιάδες άτομα αντίστοιχα), μέγεθος που αντιστοιχεί στο 7,5% της συνολικής απασχόλησης. Αν στο μέγεθος αυτό προστεθούν οι αυτοαπασχολούμενοι και η δημιουργούμενη έμμεση απασχόληση (δομικά υλικά, μελέτες κ.λπ.), τότε η συμμετοχή του κλάδου στη συνολική απασχόληση προσεγγίζει το 16% (Ι.Ο.Κ. : «Επάρκεια ανθρώπινου δυναμικού του κλάδου κατασκευών» - 2000).

Β. Γ΄ Κ.Π.Σ. ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Οι πόροι του Γ΄ Κ.Π.Σ. και η ανάληψη της Ολυμπιάδας του 2004 από την Αθήνα καθιστούν τον κλάδο σαν το σημαντικότερο αναπτυξιακό παράγοντα της χώρας και προβάλλουν ένα «προκλητικό στοίχημα» σχετικά με το αν θα υπάρξει η ανταπόκριση των εργοληπτικών εταιρειών και του δυναμικού που τις συνθέτει, στην έγκαιρη και ποιοτική ολοκλήρωση των έργων.

Δεν θα πρέπει να αγνοήσει κανείς ότι τα κονδύλια που θα διατεθούν από το Γ΄ Κ.Π.Σ. για την κατασκευή έργων είναι σχεδόν τριπλάσια από αυτά του Β΄ Κ.Π.Σ., γεγονός το οποίο αναμένεται να ασκήσει έντονες πιέσεις σε όλους τους εμπλεκόμενους στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων.

Οι συνολικές προβλεπόμενες δαπάνες του Γ΄ Κ.Π.Σ. για τη χρονική περίοδο 2000 - 2006 θα φθάσουν τα 17,5 τρις μέσα από τη συσσώρευση των ευρωπαϊκών, των εθνικών και των ιδιωτικών πόρων. Ενδεικτικά αναφέρεται:

- Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων έχει εντάξει στο Επιχειρησιακό του Σχέδιο έργα συνολικού ύψους 4,2 τρις δρχ., ενώ και το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών θα υλοποιήσει έργα συνολικού ύψους 1,6 τρις δρχ..

- Συνολικά για έργα υποδομής υπολογίζεται ότι θα δαπανηθούν από το δημόσιο τομέα 5,8 τρις δρχ. και το μερίδιο της ιδιωτικής συμμετοχής σε αυτά αναμένεται να ξεπεράσει το 1,5 τρις δρχ..

Το μέγεθος των έργων που θα υλοποιηθούν στη διάρκεια της χρονικής περιόδου 2000-2006 είναι σημαντικά αυξημένο από αυτό της περιόδου 1994-1999. Το γεγονός αυτό αποτελεί μια πρόκληση για όλους τους εμπλεκόμενους στο σύστημα παραγωγής έργων και υποχρεώνει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων να δημιουργήσει τους κατάλληλους μηχανισμούς και διαρθρωτικές παρεμβάσεις, στην κατασκευαστική αγορά, ώστε να μην χαθεί ούτε μια δραχμή από τους κοινοτικούς πόρους.

Η πίεση που θα ασκηθεί για την έγκαιρη παράδοση των έργων υποδομής στη διάρκεια υλοποίησης του Γ΄ Κ.Π.Σ., η χρησιμοποίηση της συγχρηματοδότησης και της αυτοχρηματοδότησης στην κατασκευή των έργων, οι αυξημένες ποιοτικές απαιτήσεις υλοποίησης σε συνδυασμό με τη δυναμική ανάπτυξη της αγοράς ακινήτων ως εναλλακτικής δραστηριότητας και η εμπλοκή των τραπεζών σε χρηματοδοτήσεις, συνθέτουν το «επιχειρηματικό περιβάλλον» στο οποίο θα κινηθεί ο κλάδος στη νέα δεκαετία, στο οποίο πρέπει να ανταποκριθούν άμεσα οι επιχειρήσεις και η πολιτεία. Για την επίτευξη του στόχου απαιτείται :

- η συνειδητοποίηση από τους εμπλεκόμενους στο σύστημα παραγωγής έργων ότι ο εκσυγχρονισμός και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους απαιτούν συντονισμένες στρατηγικές κινήσεις και ριζικές διαφοροποιήσεις στη δομή και τη λειτουργία τους,

- η συνεχής ανανέωση - εκσυγχρονισμός του εξοπλισμού των τεχνικών επιχειρήσεων και η εφαρμογή νέων τεχνολογιών στα έργα, με στόχο τη μείωση του κόστους και τη βελτίωση της ποιότητας,

- η δημιουργία σύγχρονων, ευέλικτων αλλά και αποτελεσματικών επιχειρησιακών δομών, τόσο σε επίπεδο διοικητικής υποστήριξης όσο και σε επίπεδο κατασκευής και παράδοσης των έργων,

- η συνεχής ενίσχυση της κεφαλαιουχικής διάρθρωσης των τεχνικών επιχειρήσεων, πέραν της χρηματοδότησής τους από το Χρηματιστήριο Αξιών των Αθηνών,

- η διαρκής αύξηση του «άριστου μεγέθους λειτουργίας» των τεχνικών επιχειρήσεων, μέσω της χρήσης των ευεργετικών διατάξεων του θεσμικού πλαισίου αναδιάρθρωσης του κλάδου,

- η συστηματική οργάνωση της εξόδου των τεχνικών εταιρειών σε ξένες αγορές, ώστε να προετοιμαστούν κατάλληλα για τη μετά Γ΄ Κ.Π.Σ. εποχή, η οποία και θα δρομολογήσει σημαντικές διαφοροποιήσεις στη δομή της ζήτησης και της προσφοράς κατασκευαστικών υπηρεσιών.

Γ. Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η ανάλυση της περιόδου του Α΄ Κ.Π.Σ. 1989-1994 απεικονίζει με τον πιο σαφή τρόπο όλες τις εγγενείς αδυναμίες, στρεβλώσεις και αρνητικά δεδομένα του κατασκευαστικού κλάδου στη χώρα. Κατά συνέπεια η ανάπτυξη του δεν διαχύθηκε στις επιχειρήσεις, αλλά δημιουργήθηκαν ανισότητες που εμποδίζουν την επιχειρησιακή ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό του κλάδου. Βασικό πρόβλημα, όπως αναγνωρίζεται από όλους, ο μεγάλος αριθμός εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., ο οποίος και δημιούργησε συνθήκες οξυτάτου ανταγωνισμού και έντονες στρεβλώσεις στην αγορά, οι σημαντικότερες εκ των οποίων ήταν:

- υψηλές εκπτώσεις στις δημοπρατήσεις έργων,
- καθυστερήσεις στην έγκαιρη παράδοση των έργων,
- ελλείψεις των μελετών,
- ελλείψεις σύγχρονων προδιαγραφών και οργάνωσης,
- έλλειψη επαρκούς και καταρτισμένου ανθρώπινου δυναμικού.

Οι στρεβλώσεις αυτές σαφώς και δεν χαρακτηρίζουν τον κλάδο στο σύνολό του, αφού αφορούν μέρος των επιχειρήσεων, αλλά σταδιακά δημιούργησαν ανταγωνιστικό μειονέκτημα και αυξημένη διείσδυση ξένων επιχειρήσεων.

Ο υψηλός ρυθμός μεγέθυνσης του κλάδου οδήγησε τις επιχειρήσεις σε ανταγωνισμό μεριδίων αγοράς με υψηλά σταθερά κόστη και δημιουργία τάσης για πλήρη αξιοποίηση της παραγωγικής τους δυναμικότητας. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την πτώση των τιμών (υψηλές εκπτώσεις), ώστε να αυξηθεί η δραστηριότητα και να επιτηρηθούν οι επιχειρήσεις και το δυναμικό τους. Οι υψηλές εκπτώσεις θεωρήθηκαν καθοριστικός παράγοντας νόθευσης του υγιούς ανταγωνισμού, καθυστέρησης των χρονοδιαγραμμάτων και εμμονής στις συνεχείς υπερβάσεις και στην αλλαγή των μελετών και των αντικειμένων στα δημόσια έργα.

Από το 1994 μέχρι σήμερα έγιναν βεβαίως σημαντικά βήματα για την εξυγίανση, τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό τόσο του θεσμικού πλαισίου για τα δημόσια έργα όσο και για τη δημιουργία κανόνων διαφάνειας και υγιούς ανταγωνισμού, και έθεσαν τις βάσεις για την επιχειρησιακή αναδιάρθρωση που επιχειρείται σήμερα. Τα νέα δεδομένα της εποχής που έρχεται (Γ΄ Κ.Π.Σ., εντεινόμενος διεθνής ανταγωνισμός, είσοδος των τραπεζών στο μετοχικό κεφάλαιο μεγάλων Ευρωπαίων κατασκευαστών, δομικές αδυναμίες, αλλά και διαρθρωτικά προβλήματα του κλάδου) απαιτούν ριζικές παρεμβάσεις με ουσιαστικές καινοτομίες για την ανασυγκρότηση και την προοπτική του κλάδου.

Αναλυτικότερα η αναγκαιότητα της άμεσης παρέμβασης αιτιολογείται από :

- τον αναμενόμενο έντονο διεθνή ανταγωνισμό,
- την απαίτηση δυναμικότερης ανταπόκρισης των επιχειρήσεων στα συγχρηματοδοτούμενα έργα, διαμέσου της συνεχούς βελτίωσης των χρηματοοικονομικών τους δυνατοτήτων,
- το μικρό μέγεθος και την έλλειψη οργάνωσης των περισσότερων επιχειρήσεων και κατά συνέπεια την όξυνση του ανταγωνισμού, σαν συνέπεια του κατακερματισμού των μεριδίων αγοράς,
- την καθιέρωση κανόνων ποιότητας στην υλοποίηση των έργων και ελέγχου των ανεκτέλεστων, που συμπιέζει τη δυνατότητα ανάληψης έργων από μικρές επιχειρήσεις,
- την ανάγκη δυναμικότερης ανταπόκρισης στην εξωστρέφεια.

Το κράτος σήμερα έχει την ευθύνη της κατασκευής πολλών ταυτόχρονα και ποιοτικά επαρκών υποδομών και για είναι σε θέση να το επιτύχει θα πρέπει να γίνει «αυστηρός κριτής» των τεχνικών επιχειρήσεων, οι οποίες με τη συγκρότηση, την οντότητα και τη φερεγγυότητά τους να είναι σε θέση να σχεδιάζουν και να κατασκευάζουν δημόσια έργα με ουσιαστικές ποιοτικές προδιαγραφές και αυστηρά χρονοδιαγράμματα.

Η διεθνής εμπειρία αποδεικνύει ότι ο κλάδος βρίσκεται μπροστά σε μια νέα οικονομική συγκυρία που χαρακτηρίζεται από τη μεγέθυνση των εταιρειών μέσα από σχήματα επιχειρηματικών εξαγορών, συγχωνεύσεων και συνεργασιών.

Είναι προφανές ότι ο κλάδος πρέπει εγκαίρως να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που σχετίζονται τόσο με την τεχνογνωσία που διαθέτει όσο και με τη χρηματοοικονομική διάρθρωση, προκειμένου να αντεπεξέλθει επιτυχώς στον εντεινόμενο διεθνή ανταγωνισμό.

Το σημαντικότερο όμως από τα δομικά προβλήματα του κλάδου είναι ο κατακερματισμός του σε πολλές και συνήθως μικρού μεγέθους παραγωγικές μονάδες, οι οποίες δεν μπορούν να δημιουργήσουν οικονομίες κλίμακας, να εξορθολογίσουν την επιχειρηματική τους δράση και να σταθούν δυναμικά στο νέο επιχειρηματικό περιβάλλον που δημιουργείται στην αγορά της Ε.Ε..

Το ερώτημα λοιπόν που τίθεται για τον κλάδο σήμερα είναι σαφέστατο : Θα ανασυγκροτηθεί και θα εκσυγχρονισθεί όπως απαιτούν οι συνθήκες της εποχής ή θα παραμείνει στάσιμος και θα δορυφοροποιηθεί στα μεγάλα σχήματα του εξωτερικού, τα οποία ήδη παρουσιάζουν σημαντική διείσδυση στην ελληνική αγορά και απειλούν να τη μονοπωλήσουν;

Το περιβάλλον το οποίο έχει αρχίσει να διαμορφώνεται δημιουργεί την αναγκαιότητα ύπαρξης του εθνικού κατασκευαστικού κλάδου, αφού όταν θα ολοκληρωθεί το Γ΄ Κ.Π.Σ. θα είναι προς το συμφέρον της χώρας να διαθέτει κατασκευαστικές επιχειρήσεις που θα διαθέτουν τεχνογνωσία, κεφάλαια και εμπειρία, ώστε να συμμετέχουν με συγχρηματοδότηση στα έργα που θα πρέπει να γίνουν τόσο στην Ελλάδα όσο και σε άλλες χώρες στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια και σε άλλες περιοχές.

Είναι χρήσιμο όμως να τονιστεί ότι μέχρι τώρα οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές, με εξαίρεση ορισμένες μόνο επιχειρήσεις Η΄ τάξης, αγνοούνται ως έννοιες και πρακτικές για τις περισσότερες επιχειρήσεις στην Ελλάδα και για το λόγο αυτόν απαιτείται τόσο η ενίσχυση του οργανωτικού και του διοικητικού μετασχηματισμού των

νέων φορέων που θα δημιουργηθούν, όσο και η δημιουργία κοινών δράσεων με παροχή υποστηρικτικών υπηρεσιών εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης καινοτόμων δραστηριοτήτων.

Το θεσμικό πλαίσιο της επιχειρησιακής αναδιάρθρωσης του κλάδου και της λειτουργίας της αγοράς θα δώσει τη δυνατότητα στις μεγάλες τεχνικές εταιρείες της χώρας να κατευθυνθούν σε συγχωνεύσεις δημιουργώντας ανταγωνιστικούς κατασκευαστικούς φορείς, ικανούς να ανταποκριθούν στην πρόκληση των έργων του Γ΄ Κ.Π.Σ..

Ακόμα μεγαλύτερη αναγκαιότητα για την εγχώρια κατασκευαστική αγορά είναι ο εκσυγχρονισμός και η ανασύνταξη των μικρών και των μεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων, διαμέσου σύναψης συμμαχιών, ενίσχυσης της δημιουργίας μεγαλύτερου μεγέθους και ανταγωνιστικών σχημάτων, καθώς επίσης και διαμέσου καινοτόμων θεσμικών παρεμβάσεων (θεσμοθέτηση υπεργολαβίας, παρεμβάσεις στις διαδικασίες των δημοπρασιών, έλεγχος της ποιότητας κ.λπ.).

Η αύξηση του μέσου μεγέθους των επιχειρήσεων θα λειτουργήσει θετικά και στη σχέση τους με τον τραπεζικό τομέα, σε ό,τι αφορά τη ενεργότερη συμμετοχή του τελευταίου στη χρηματοδότηση των νέων φορέων που θα δημιουργηθούν, η οποία θα οδηγήσει σε παροχή νέων χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Όσο θα βελτιώνονται τα οικονομικά μεγέθη των επιχειρήσεων και ενισχύεται η ανταγωνιστικότητά τους τόσο θα αυξάνεται η διάθεση εμπλοκής των τραπεζών στη χρηματοδότηση έργων, αυτοχρηματοδοτούμενων και συγχρηματοδοτούμενων, τα οποία αναμένεται να αποτελέσουν την «αιχμή του δόρατος» για τον κλάδο μετά το 2006, όπου θα λήξει και η χρηματοδότηση του Γ΄ Κ.Π.Σ.. Όσο θα αυξάνεται το μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων του κλάδου, τόσο θα αυξάνεται και ο βαθμός ασφάλειας των επενδύσεων που θα υλοποιούνται, αλλά και της συμμετοχής των τραπεζών στον κλάδο.

Δ. ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΖΕΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ο κλάδος σήμερα έχει τη δυνατότητα να αξιολογήσει και να αξιοποιήσει την εμπειρία που απέκτησε από το Β΄ Κ.Π.Σ. και να πρωταγωνιστήσει στην κατασκευή των έργων του Γ΄ Κ.Π.Σ., με την προϋπόθεση να προχωρήσει στην αναγκαία επιχειρηματική αναδιάρθρωση ώστε να ανασυγκροτηθεί και να εκσυγχρονισθεί. Για το λόγο αυτόν κρίθηκε αναγκαίο και σκόπιμο να κατοχυρωθεί η εξελικτική πορεία του κλάδου με φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα, καθώς και θεσμικές παρεμβάσεις, με στόχο τη βελτίωση της συνολικής ανταγωνιστικότητάς του, της διασφάλισης της ύπαρξης, αλλά και της προοπτικής όλων των επιχειρήσεων.

Το γενικό συμπέρασμα που προκύπτει και διέπει τη φιλοσοφία της επιχειρησιακής αναδιάρθρωσης του κλάδου είναι ότι οι ορθά σχεδιασμένες συγχωνεύσεις από επιχειρήσεις υψηλής απόδοσης βελτιώνουν την αποτελεσματικότητά τους και δημιουργούν σημαντικά οφέλη, τα οποία προκύπτουν από την εκμετάλλευση των οικονομικών κλίμακας.

Το θεσμικό πλαίσιο ανασυγκρότησης και προοπτικής του κλάδου έχει σαφή αντιστοιχία με τα δεδομένα της ελληνικής και της διεθνούς αγοράς, αλλά και των ανα-

πτυξιακών αναγκών της χώρας, σε συνδυασμό με τους διασφαλισμένους και διαθέσιμους πόρους του Γ' Κ.Π.Σ.. Η επιλογή ανήκει πλέον στις επιχειρήσεις, οι οποίες θα πρέπει να κινηθούν δυναμικά προς τη νέα κατεύθυνση, ώστε να μην παραμείνουν στις συνθήκες του παρελθόντος αγνοώντας τα νέα δεδομένα, τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες. Με αυτόν τον τρόπο θα ισχυροποιήσουν την επιχειρηματική τους οντότητα και θα εξασφαλίσουν τον αναγκαίο εξωστρεφή χαρακτήρα και ανάπτυξη, ισχυροποιώντας το ρόλο τους στην νέα αγορά των Βαλκανίων και των χωρών της εξυπηρετώντας όχι μόνο τα επιχειρηματικά τους σχέδια, αλλά και την οικονομική διεύθυνση της χώρας στην περιοχή αυτήν.

Το ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο παροχής κινήτρων για συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων του κλάδου περιέχει σειρά από σημαντικά κίνητρα φορολογικά, αναπτυξιακά και θεσμικά που επιτρέπουν στον κλάδο να προχωρήσει δυναμικά στην επιχειρηματική ανασυγκρότησή του. Ταυτόχρονα, θεσμοθετείται ολοκληρωμένο πλαίσιο επανάκρισης και αξιολόγησης όλων των κατασκευαστικών επιχειρήσεων, με κατοχύρωση αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων. Το νέο πλαίσιο έχει σαφή αντιστοιχία με τις νέες απαιτήσεις τόσο ως προς την ποιότητα όσο και ως προς τους ρυθμούς κατασκευής των δημοσίων έργων και είναι:

- διαφανές και αντικειμενικό στην αξιολόγηση των επιχειρήσεων μέσα από την καθιέρωση αδιαμφισβήτητων κανόνων, αλλά και αδιάβλητων διαδικασιών για την επανάκριση και κατάταξή τους χωρίς εξαιρέσεις,
- δίκαιο, παρέχοντας σταθερά κίνητρα και ευκαιρίες σε όλες τις επιχειρήσεις όλων των τάξεων του κλάδου,
- ανοικτό και δυναμικό, επιτρέποντας την εξέλιξη και αναβάθμιση όλων χωρίς καμία διάκριση και κανέναν αποκλεισμό,
- επαρκές στην παροχή χρονικού περιθωρίου για την προσαρμογή των επιχειρήσεων στα νέα δεδομένα,
- προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις κατασκευής και χρηματοδότησης των έργων και αντίστοιχο με τα διεθνή δεδομένα επιτρέποντας στον κλάδο να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το διεθνή ανταγωνισμό και να αναπτύξει εξωστρεφή δυναμική,
- ικανό ώστε να εξασφαλίσει εκείνες τις προϋποθέσεις για τη λειτουργία του κλάδου με συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού αποτρέποντας τη δημιουργία ολιγοπωλιακών καταστάσεων στην αγορά.

Ο κλάδος καλείται σήμερα να αποφασίσει μέσα σε ένα ευνοϊκό, χάρη στο πλαίσιο αυτό, περιβάλλον, εάν θα ακολουθήσει αυτό που ομολογούν όλοι ως αναγκαιότητα, δηλαδή την ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό.

Ε. Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η φιλοσοφία του πλαισίου αναδιάρθρωσης του κλάδου έγκειται στο να λειτουργήσει σαν υποβοηθητικός «μολχός» εκσυγχρονισμού του, διαμέσου της ενίσχυσης των υγιών συγχωνεύσεων και συνεργασιών. Σε καμία περίπτωση δεν αποσκοπεί στο να επιχειρήσει να προσαρμόσει βίαια την αγορά στις νέες συνθήκες που δημιουργούνται στην εγχώρια και στη διεθνή αγορά.

Το ζητούμενο είναι η δημιουργία ανταγωνιστικών κατασκευαστικών σχημάτων σε όλες τις τάξεις, ώστε συνολικά ο κλάδος να οδηγηθεί στη μείωση του αριθμού

των επιχειρήσεων, με παράλληλη αύξηση του μέσου μεγέθους τους, μέσα από συγχωνεύσεις και συνεργασίες. Με τον τρόπο αυτόν πιστεύεται ότι θα λειτουργήσει ομαλά ο ανταγωνισμός και οι επιχειρήσεις θα έχουν τη δυνατότητα ανάληψης περισσότερων έργων, χωρίς να αντιμετωπίζουν στρεβλώσεις από πολυπληθείς και μη ικανές επιχειρήσεις.

Η αξιολόγηση, η κατάταξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της ικανότητας μιας εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. (όπως αυτή που έγινε το 1994) δεν μπορεί να θεωρείται ότι αποτυπώνει εσαεί και δια βίου την κατάστασή της. Αυτό γιατί χρόνο με το χρόνο μεταβάλλεται διαρκώς η επιχειρηματική της θέση και για το λόγο αυτόν κάθε θεσμικό πλαίσιο πρέπει να είναι ανοικτό και να ενσωματώνει στις διαδικασίες αξιολόγησής του τόσο την εξέλιξη των εταιρειών, όσο και τη διαρκή αξιολόγησή τους.

Η προηγούμενη κρίση και κατάταξη των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. δεν μπορεί και δεν πρέπει να προβάλλεται ως κεκτημένο, αφού είναι γνωστό ότι στην πορεία κατασκευής των δημοσίων έργων υπήρξαν επιχειρήσεις, οι οποίες είτε δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους είτε δεν μπόρεσαν να διατηρήσουν τα χρηματοοικονομικά τους δεδομένα και την παραγωγική τους ετοιμότητα. Επίσης, είναι γνωστό ότι χρόνο με το χρόνο πολλές επιχειρήσεις παρουσιάζοντας έντονη παραγωγική δραστηριότητα εξελίχθηκαν δυναμικά και δικαιολογημένα ζήτησαν την επανάκριση και ανέλιξη τους μέσα από ένα ανοικτό σύστημα.

Θα ήταν λοιπόν δυσμενές για τον κλάδο, και ιδιαίτερα για τις υγιείς και δυναμικές επιχειρήσεις του, η αποδοχή των όρων μιας προηγούμενης κρίσης ως θεσμικό κεκτημένο από το οποίο μια επιχείρηση δεν μπορεί να κινηθεί παρά μόνο ανοδικά με αναβάθμιση του πτυχίου της. Εάν επικρατούσε μια τέτοια αντίληψη θα στρέβλωνε τον ανταγωνισμό δημιουργώντας άνισες συνθήκες επιχειρηματικής δράσης, καθώς θα εξίσωνε όλες τις επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ., αδιαφορώντας για την ικανότητά τους στο χρόνο και στις νέες συνθήκες της αγοράς που ήδη βρίσκονται σε δυναμική εξέλιξη.

Η θέσπιση του νέου συστήματος κατάταξης Μ.Ε.ΕΠ. αποσκοπεί στο να δημιουργήσει αξιοκρατία και δυναμική ανάπτυξης στον κλάδο. Χωρίς να δημιουργεί στρεβλώσεις στην αγορά, αξιολογεί με διαφάνεια και αντικειμενικά κριτήρια και κατατάσσει κάθε επιχείρηση με βάση τα οικονομικά μεγέθη της, την εμπειρία της και τη χρηματοδοτική της διάρθρωση.

Η εφαρμογή του θα αποτελέσει πλαίσιο προστασίας του κλάδου από τη δημιουργία ολιγοπωλιακών φαινομένων, αφού δίδονται ίσες ευκαιρίες σε όλες τις κατασκευαστικές επιχειρήσεις. Το νέο σύστημα κατάταξης, εκτός από τη δημιουργία ισχυρών επιχειρήσεων για τα μεγάλα έργα, έχει σαν παράλληλο και εξίσου σημαντικό στόχο την ενίσχυση και ισόρροπη ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αλλά προϋποθέτει το ριζικό εκσυγχρονισμό τους, την αύξηση του μέσου μεγέθους και της ανταγωνιστικότητάς τους, ώστε να είναι σε θέση με ίσους όρους να συμβάλλουν στην ολοκλήρωση των έργων στο τμήμα που τους αναλογεί.

Με την εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου συνολικά (κατάταξη και συγχωνεύσεις) θα επιτευχθεί :

- η διασφάλιση του ζωτικού χώρου και ρόλου όλων των επιχειρήσεων του κλάδου και ιδίως των μικρών και

των μεσαίων, που αποτελούν τη ραχοκοκκαλιά της περιφέρειας,

- η θεσμοθέτηση κανόνων στην υπεργολαβία και την κοινοπραξία, ώστε να αναδιανεμηθούν τα μερίδια της αγοράς, να διατηρηθεί σε ετοιμότητα όλο το εγχώριο κατασκευαστικό δυναμικό της χώρας και να βελτιωθεί η ταχύτητα εκτέλεσης των έργων,

- η προσπάθεια παρέμβασης έχει προγραμματιστεί να επεκταθεί και στα υπόλοιπα τμήματα που συμπληρώνουν το σύστημα παραγωγής έργων, δηλαδή: στην αναθεώρηση του νόμου 716 περί μελετών, στην επιβολή ενιαίων κανόνων ποιότητας, στην ομαλοποίηση της λειτουργίας της αγοράς διαμέσου της δημιουργίας πρόσθετων ελεγκτικών μηχανισμών, στον αποτελεσματικότερο έλεγχο για την ποιότητα, την έγκαιρη παράδοση και την εφαρμογή κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στα έργα, στον εκσυγχρονισμό και την ανασύνταξη των τεχνικών προδιαγραφών και των εθνικών τιμολογίων, στη δημιουργία μητρώου τεχνιτών, στην οργανωμένη παρέμβαση σε θέματα εκπαίδευσης - κατάρτισης για τα μεγάλα έργα κ.λπ..

Το πλαίσιο των κινήτρων για συγχωνεύσεις που καταθέτει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, υλοποιεί μια βασική του δέσμευση και μετουσιώνει σε πράξη μια προγραμματική του δέσμευση. Γίνεται ένας ισχυρός μοχλός ανάπτυξης του κλάδου, ενισχύοντας αποφασιστικά την επιχειρηματική αναδιάρθρωση, με στόχο να υπάρξει υπέρβαση του σημερινού status του κλάδου με επιχειρήσεις μικρού μεγέθους και οικογενειακού - ως επί το πλείστον - management και να προσεγγιστεί το μοντέλο των επιχειρήσεων μεγάλου μεγέθους, με χρηματοοικονομικές δυνατότητες και σύγχρονο management. Οι επιχειρήσεις αυτές είναι που θα μπορέσουν να αντιστοιχηθούν με τα δεδομένα της ευρωπαϊκής αγοράς κατασκευών και θα έχουν τη δυνατότητα να αναλάβουν και να ολοκληρώσουν τα έργα του Γ' Κ.Π.Σ.. Ταυτόχρονα, θα έχουν τη δυνατότητα μέσα από πολυμετοχικά σχήματα να αντλήσουν «πόρους» για τη συμμετοχή τους σε νέους τομείς επιχειρηματικών δράσεων, ακόμα και πέραν του κλάδου κατασκευών, όπως ακριβώς συμβαίνει στις υπόλοιπες Χώρες - Μέλη της Ε.Ε.. Είναι άλλωστε γνωστό ότι η υλοποίηση των μεγάλων έργων του Γ' Κ.Π.Σ. απαιτεί, σε ευρύτερη κλίμακα από ό,τι στο παρελθόν, την άντληση πόρων από τον ιδιωτικό τομέα.

Η ύπαρξη μεγάλων ελληνικών κατασκευαστικών επιχειρήσεων που θα διαθέτουν κεφαλαιουχική επάρκεια για να αντιμετωπίσουν με επιτυχία το διεθνή ανταγωνισμό και θα μπορούν να συμμετάσχουν στην υλοποίηση τέτοιων προγραμμάτων είναι απαραίτητος όρος για την επιβίωση και ανάπτυξη του κλάδου την επόμενη δεκαετία στη χώρα μας.

Η θεσμοθέτηση του νέου συστήματος αξιολόγησης των τεχνικών επιχειρήσεων προσφέρει μέσα από το σύστημα αυτό πρόσθετα ισχυρά κίνητρα για τη συγχώνευση των εταιρειών. Το σύστημα αυτό απαιτεί από τις επιχειρήσεις να «τολμήσουν» να αντιστοιχηθούν με τα νέα δεδομένα στον τομέα της κατασκευής των δημοσίων έργων, να αποκτήσουν ένα σύγχρονο management, που θα τους επιτρέψει να βελτιώσουν την παραγωγική τους δυνατότητα και τη χρηματοοικονομική τους επάρκεια.

Με τον τρόπο αυτόν θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν στην πρόκληση του νέου περιβάλλοντος και του ανταγωνισμού και να διευρύνουν το πεδίο δράσης τους, τόσο χωρικά, στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, όσο και

τομεακά επεκτείνοντας τις δράσεις τους σε νέους τομείς, όπως οι μεγάλοι όμιλοι του εξωτερικού. Ταυτόχρονα, θα μπορέσουν να αντλήσουν νέα κεφάλαια από την είσοδο στο μετοχικό τους κεφάλαιο μεγάλων εταιρειών από τις τράπεζες και τον τομέα της βιομηχανίας.

Οι αρχές του νέου συστήματος, καθιερώνοντας διαφανή κριτήρια και όρους, εξασφαλίζουν:

- τον εξορθολογισμό των βασικών μεγεθών του κλάδου με τη μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων του κλάδου, μέσα από την ενίσχυση των συγχωνεύσεων,

- τη δημιουργία ικανού αριθμού κατασκευαστικών επιχειρήσεων σε όλες τις τάξεις, που θα έχουν τα απαιτούμενα μεγέθη προκειμένου να εκτελέσουν τα έργα,

- την επίτευξη των συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού στις τάξεις Μ.Ε.ΕΠ.,

- την ύπαρξη ζωτικού χώρου για όλες τις επιχειρήσεις, με ορθή κατανομή των έργων, που θα επιτρέπει την ανέλιξη όλων,

- τον αναγκαίο χρόνο προσαρμογής στο νέο σύστημα επανάκρισης.

Οι βασικοί άξονες του νέου συστήματος είναι:

- η αντικειμενική και διαφανής αξιολόγηση των θεμελιωδών μεγεθών κάθε επιχείρησης ώστε να διασφαλίζεται η με ίσους όρους και δίκαιο τρόπο κατάταξή τους μέσα από τύπο μέτρησης των μεγεθών της,

- ο ανοικτός χαρακτήρας του συστήματος, που επιτρέπει τη διαρκή δυναμική προσαρμογή των επιχειρήσεων στα νέα δεδομένα και τη δυνατότητα ανέλιξης των εταιρειών,

- η ενθάρρυνση των συγχωνεύσεων όχι μόνο ανάμεσα σε επιχειρήσεις της ίδιας τάξης, αλλά και με επιχειρήσεις χαμηλότερων τάξεων,

- η περιμόρφωση των συγχωνεύσεων, μέσα από την καθιέρωση ειδικού συντελεστή κατάταξης, που θα ενισχύει τα σχήματα συνένωσης δύο ή και περισσότερων εταιρειών,

- η διασφάλιση σε κάθε νέο σχήμα που θα προκύψει από συγχώνευση της δυνατότητας να αναβαθμίσει τη θέση του σε νέα κατάταξη, με αύξηση του ορίου προϋπολογισμών έργων που μπορεί να αναλάβει,

- η καθιέρωση νέας διαβάθμισης κατάταξης με επτά τάξεις, αντί των οκτώ που ισχύουν σήμερα, ώστε να διασφαλισθεί η ουσιαστική αναδιάρθρωση του κλάδου και όχι μια τυπική αναπροσαρμογή μέσα από την καθιέρωση νέας τάξης, που θα διεύρυνε τις αποστάσεις ανάμεσα στις επιχειρήσεις,

- η καθιέρωση αυξημένων απαιτήσεων για κατάταξη στην ανώτερη 7η τάξη, που να απαιτεί συγχωνεύσεις εταιρειών και να διασφαλίζει την ύπαρξη νέων ομίλων με ενιαία μορφή, ισχυρή οντότητα, οικονομική και διοικητική και με μεγάλη αξιοπιστία και φερεγγυότητα, που θα διασφαλίζει και αυξάνει την πιστοληπτική τους ικανότητα,

- η καθιέρωση νομικής μορφής εταιρειών Α.Ε. για όλες τις τάξεις πάνω από τη δεύτερη, έτσι ώστε κάθε επιχείρηση να έχει αξιόπιστη συγκρότηση, διαφανή οργάνωση και δυνατότητα ανέλιξης.

Με την εφαρμογή των αρχών και των κριτηρίων του «Τύπου Κατάταξης», εξασφαλίζεται η αντικειμενική αλλά και δίκαιη αποτίμηση της πραγματικής οικονομικής θέσης, της εμπειρίας των επιχειρήσεων του κλάδου των κατασκευών και της δυναμικής των εταιρειών, γιατί αξιολογούνται όλα τα πραγματικά και μετρήσιμα μεγέθη. Με βάση αυτή τη φιλοσοφία, αλλά και τους στόχους που

αναφέρθηκαν προηγουμένως, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων προχωρά στην επανάκριση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. προκειμένου να πιστοποιήσει την ικανότητα και την ετοιμότητά τους να ανταποκριθούν στην κατασκευή των έργων. Η νέα κατάταξη θα γίνει σύμφωνα με αντικειμενικές και διαφανείς διαδικασίες, που διασφαλίζονται από την καθιέρωση «Τύπου Κατάταξης». Με τον «Τύπο Κατάταξης» βαθμολογούνται με αντικειμενικό τρόπο οι εταιρείες Μ.Ε.ΕΠ., σύμφωνα με τα θεμελιώδη μεγέθη τους, σταθμίζοντας το καθένα από αυτά ανάλογα με τη βαρύτητά του στην εξελικτική πορεία των εταιρειών.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤΑ ΑΡΘΡΟ

Άρθρο 1

Κατασκευαστική κοινοπραξία και υπεργολαβία

Το πρώτο άρθρο αποτελείται από δύο παραγράφους, οι οποίες προστίθενται στο ν. 1418/1984 και ειδικότερα στο άρθρο 5, αναλυτικότερα:

Στην 1η παράγραφο προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις σύστασης κοινοπραξιών μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ., για κατασκευή έργου, το οποίο έχει αναλάβει μια ή περισσότερες εξ αυτών. Το δικαίωμα διεύθυνσης του αναδόχου σχήματος αποσκοπεί στο να επιταχύνει τους ρυθμούς εκτέλεσης των έργων, να ενισχύσει τη δημιουργία μόνιμων συνεργασιών ενισχύοντας τη χρηματοδοτική διάρθρωση και την τεχνική επάρκεια των επιχειρήσεων.

Η νέα μορφή κοινοπραξίας ονομάζεται «κατασκευαστική κοινοπραξία», καθορίζεται ο αριθμός των συμμετεχόντων με βάση το αρχικά ανάδοχο σχήμα, το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής του αρχικού αναδόχου και των λοιπών συμμετεχόντων, η εις ολόκληρον ευθύνη των συμμετεχόντων, η κατανομή της εμπειρίας και ο υπολογισμός του ανεκτέλεστου και οι προϋποθέσεις αποδοχής της από τον κύριο του έργου ή τον φορέα κατασκευής. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θα καθοριστούν το περιεχόμενο των κοινοπρακτικών συμφωνητικών, η διαδικασία έγκρισης της σύστασής της και κάθε άλλο θέμα.

Στη 2η παράγραφο θεσμοθετείται η «εγκεκριμένη υπεργολαβία» με την οποία αντιμετωπίζεται το καθεστώς των άτυπων υπεργολαβιών που ίσχυαν στο παρελθόν και ρυθμίζονται με σαφήνεια τα δικαιώματα, οι υποχρεώσεις αναδόχων και υπεργολάβων, καθώς και η προστασία των συμφερόντων του Δημοσίου. Σκοπός της παραγράφου είναι η ανάπτυξη συνεργασιών μεταξύ των επιχειρήσεων, ειδικά των ΜΜΕ, του Μ.Ε.ΕΠ..

Προσδιορίζεται με σαφήνεια η έννοια του αναγνωρισμένου υπεργολάβου και οι απαραίτητες προϋποθέσεις που πρέπει να διαθέτει, δηλαδή τα αντίστοιχα προσόντα, η τάξη και η κατηγορία έργων στις οποίες επιτρέπεται να συμμετέχει και η διαδικασία γνωστοποίησης και έγκρισης της υπεργολαβίας αυτής. Προσδιορίζεται το καθεστώς κατανομής της εμπειρίας στον ανάδοχο και στον υπεργολάβο και ο υπολογισμός των ανεκτέλεστων συμβάσεων έργων. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θα καθοριστούν τα ελάχιστα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στο υπεργολαβικό συμφωνητικό, η διαδικασία έγκρισής της από τον κύριο του έργου ή τον φορέα κατασκευής και κάθε άλλο θέμα.

Άρθρο 2

Κατάργηση συστήματος υποβολής προσφοράς Αυξομειώσεις ποσοτήτων εργασιών Αναθεώρηση συμβατικής αξίας ασφαλικών

Το άρθρο 2 αναφέρεται στην κατάργηση συστήματος υποβολής προσφορών, σε αυξομειώσεις ποσοτήτων εργασιών και στην αναθεώρηση της συμβατικής αξίας των ασφαλικών εργασιών.

Στην 1η παράγραφο καταργείται το σύστημα υποβολής προσφορών με συμπλήρωση από το μειοδότη ανοιχτού τιμολογίου με έλεγχο ομαλότητας τιμών, σε σχέση με αντίστοιχο τιμολόγιο που περιέχει τιμές της υπηρεσίας. Η κατάργηση του συστήματος αυτού στοχεύει στο να ισχυροποιήσει τη διαφάνεια στους διαγωνισμούς και ειδικότερα σε αυτούς των μικρών έργων της περιφέρειας, στους οποίους υπάρχουν φαινόμενα αλλοίωσης των προσφορών και καταστρατήγησης της νομοθεσίας. Συνδέεται με σειρά άλλων θεσμικών παρεμβάσεων του νόμου, που αποσκοπούν στο να προστεθούν περισσότερες εγγυήσεις διαφάνειας στις δημοπρασίες και να επιταχυνθεί η χρονοβόρα έκδοση αποτελεσμάτων.

Στη 2η παράγραφο καθορίζεται η περίπτωση της μείωσης των συμβατικών ποσοτήτων εργασιών και η διάθεση της εξοικονομηθείσας δαπάνης για εκτέλεση του ίδιου έργου, σε άλλες δαπάνες αυτού.

Στην 3η παράγραφο αντιμετωπίζεται το θέμα των συνεχών διακυμάνσεων της τιμής της ασφάλτου, σε σχέση με την καταβαλλόμενη στους αναδόχους δημοσίων έργων αποζημίωση, που σε αρκετές περιπτώσεις υπολείπεται του πραγματικού κόστους. Για την αντιμετώπιση του θέματος γίνεται παρέμβαση στον τρόπο πληρωμής των ασφαλικών εργασιών και στο μηχανισμό της αναθεώρησης των τιμών.

Άρθρο 3

Επίλυση διαφορών

Στο άρθρο 3, που αναφέρεται στην επίλυση των διαφορών (ενδικοφανή ή δικαστική), αντικαθίστανται, τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 12 και το άρθρο 13 του ν. 1418/1984.

Στην 1η παράγραφο επαναλαμβάνεται η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 1418/1984 με την ουσιαστική όμως προσθήκη ότι επιτρέπεται ένσταση και κατά των παραλείψεων της διευθύνουσας υπηρεσίας, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 15 ημερών, από την απόρριψη των αιτημάτων του αναδόχου.

Στη 2η παράγραφο προστίθενται εδάφια στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν. 1418/1984, με τα οποία ορίζεται ότι δεν απαιτείται να προηγηθεί ένσταση επί των παραλείψεων της προϊστάμενης αρχής ή του κυρίου του έργου, αλλά ασκείται απευθείας αίτηση θεραπείας, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στη διάταξη αυτήν.

Με την 3η παράγραφο αντικαθίσταται το άρθρο 13 του ν. 1418/1984, που αφορά τη δικαστική επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν, μόνο, από δημόσια έργα. Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής επαναλαμβάνουν στην ουσία τους τις ήδη υφιστάμενες διατάξεις του άρθρου 13, με προσθήκες και τροποποιήσεις που αποσκοπούν στην ταχύτητα επίλυσης των διαφορών αυτών και στην ενιαία αντιμετώπιση ορισμένων ζητημάτων από τα διοικητικά και πολιτικά εφετεία.

Οι κυριότερες τροποποιήσεις του άρθρου 13 του ν.1418/1984 που γίνονται αφορούν:

α) Την απαγόρευση της κατά παρέκταση αρμοδιότητας, που γίνεται με το πρώτο εδάφιο της υποπαραγράφου 2. Η διάταξη αυτή επαναλαμβάνει την υφιστάμενη διάταξη του α' εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν.1418/1984. Πρέπει όμως να γίνει η επανάληψη αυτή, διότι μετά το ν. 2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας) οι παραπάνω διαφορές, όταν επιλύονται από τα διοικητικά εφετεία, αν και αφορούν την ίδια σύμβαση, μπορούν να επιλυθούν από διαφορετικά διοικητικά εφετεία, ανάλογα με την έδρα της αρχής που εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις, ακόμα και αν οι διαφορές είναι απολύτως συναφείς.

β) Τη ρύθμιση ότι «αν ο φάκελος της υπόθεσης δεν αποσταλεί στο διοικητικό εφετείο από τη Διοίκηση, η συζήτηση αναβάλλεται σε νέα δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση συζητείται με βάση τα στοιχεία που προσκομίζει ο προσφεύγων, εφόσον το ζητήσει ο ίδιος». Η διάταξη αυτή ουσιαστικά ακολουθεί τη νομολογία των διοικητικών εφετείων και εξυπηρετεί την ταχύτητα με την οποία πρέπει να επιλύονται οι διαφορές αυτές. Πρέπει όμως να τεθεί η διάταξη αυτή για να επισημανθεί στη Διοίκηση η υποχρέωσή της να υποβάλει εγκαίρως στο διοικητικό εφετείο το φάκελο της υπόθεσης.

γ) Με την υποπαραγράφο 5, η κυριότερη τροποποίηση αφορά το χρόνο κλήτευσης του αντιδίκου για τη λήψη ένορκων βεβαιώσεων. Στην πολιτική δικονομία ο χρόνος αυτός είναι 24 ώρες πριν από τη λήψη της ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του ειρηνοδίκη ή του συμβολαιογράφου, ενώ στη διοικητική δικονομία είναι 10 ημέρες. Με τη διάταξη της παραγράφου αυτής ορίζεται η προθεσμία κλήτευσης πριν από τη λήψη της ένορκης βεβαίωσης να είναι 3 ημέρες, που κρίνεται ότι είναι προθεσμία εύλογη και επαρκής για την επίλυση των διαφορών αυτών.

δ) Επίσης, ορίζεται ότι οι αποφάσεις του διοικητικού ή πολιτικού εφετείου είναι αμέσως εκτελεστές (β' εδάφιο, υποπαραγράφος 5). Η διάταξη αυτή κρίνεται σκόπιμη διότι οι αποφάσεις κατά των οποίων ασκείται αναίρεση εκδίδονται συνήθως μετά από αρκετά χρόνια, οπότε τότε μόνο εκτελούνται οι αποφάσεις, ενώ οι διαφορές αυτές πρέπει να επιλύονται το δυνατόν συντομότερο, διότι τότε μόνον εξυπηρετείται το κατασκευαζόμενο έργο.

ε) Με τις διατάξεις όμως του δεύτερου εδαφίου της αμέσως επόμενης υποπαραγράφου υπ' αριθμ. 6 προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης αναίρεσης στον Άρειο Πάγο ή το Συμβούλιο της Επικρατείας και παρέχεται η ευχέρεια αναστολής εκτέλεσης της απόφασης ή η εκτέλεση αυτής υπό όρους (π.χ. εγγυοδοσία κ.λπ.), σύμφωνα με το άρθρο 559 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως και στις δύο περιπτώσεις.

στ) Ακόμη, με το πρώτο εδάφιο της υποπαραγράφου αυτής προβλέπεται ότι το τμήμα του Αρείου Πάγου ή του Συμβουλίου της Επικρατείας που αποφασίζει για την αναίρεση κρατεί την υπόθεση και τη δικάζει κατ' ουσία. Η διάταξη αυτή κρίνεται σκόπιμη για την επιτάχυνση της επίλυσης των διαφορών αυτών.

ζ) Τέλος, με την υποπαραγράφο 8 διευκρινίζεται το θέμα που προέκυψε μετά από απόφαση του Αρείου Πάγου, δηλαδή, όταν ανάδοχος του έργου είναι κοινοπραξία, η προσφυγή ασκείται είτε στο όνομα αυτής είτε στα ονόματα όλων των κοινοπρακτούντων, ως αναγκαστικών ομοδίκων. Η ρύθμιση αυτή είναι σύμφωνη με νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και με ρύθμιση

που έγινε ήδη με το ν. 2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας).

Στην 4η παράγραφο καθορίζεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου και σε εκκρεμείς διαφορές συμβάσεων κατασκευής έργων.

Άρθρο 4

Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) και επανάκριση εργοληπτικών επιχειρήσεων

Το άρθρο 4 του παρόντος νόμου αντικαθιστά το άρθρο 16 του ν. 1418/1984 και αναφέρεται στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) και στη διαδικασία της επανάκρισης, της τακτικής και της έκτακτης αναθεώρησης των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 1η παράγραφο προσδιορίζονται τα βασικά κριτήρια με τα οποία θα γίνεται η κατάταξη, η τακτική και η έκτακτη αναθεώρηση της εγγραφής των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ.. Τα κριτήρια αυτά αφορούν την τελευταία τριετία της δραστηριότητάς τους και περιλαμβάνονται στις αντίστοιχες οικονομικές καταστάσεις, τις οποίες αυτές έχουν δημοσιεύσει. Με προεδρικό διάταγμα θα καθοριστούν ο τρόπος αξιολόγησης, ο συνδυασμός των ανωτέρω κριτηρίων, καθώς και οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης στο Μ.Ε.ΕΠ..

Στη 2η, 3η και 4η παράγραφο καθορίζονται τα στοιχεία που υποχρεούνται να υποβάλλουν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., από τον έλεγχο της ακρίβειας των οποίων θα καθορίζεται η εγγραφή και η αναθεώρησή τους. Κατά τη διάρκεια της εγγραφής, τακτικής και έκτακτης αναθεώρησης, τα στοιχεία που υποχρεούνται να υποβάλλουν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. έχουν σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι διαφανής και ξεκάθαρη η αποτύπωση της δραστηριότητας, της εμπειρίας και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης αυτών.

Καθορίζονται οι βασικές προϋποθέσεις στελέχωσης των επιχειρήσεων και η συνεχής παρακολούθησή της από την αρμόδια υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., με βάση το Μητρώο Εμπειρίας Κατασκευαστών (Μ.Ε.Κ.), σε ό,τι αφορά τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσής τους ανά κατηγορία έργων και τον έλεγχο των τυχόν μεταβολών που συντελούνται κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται ο τύπος και τα απαραίτητα στοιχεία που θα πρέπει να περιέχουν τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., που εκδίδει ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής, τα χρονικά διαστήματα και ο τρόπος υποβολής τους, καθώς και κάθε σχετικό θέμα που αφορά τις υποχρεώσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. προς την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., για την κατάθεση των σχετικών στοιχείων απόδειξης της εμπειρίας τους.

Στην 5η, 6η και 7η παράγραφο καθορίζεται η υποχρέωση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. που λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας να υποβάλλουν, σε ετήσια βάση, τις οικονομικές τους καταστάσεις και έκθεση δραστηριότητας. Επίσης καθορίζεται και η σε ετήσια βάση πιστοποίηση του κύκλου εργασιών των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. από ιδιωτικά έργα. Με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θα καθοριστούν οι διαδικασίες εφαρμογής των ανωτέρω και κάθε σχετικό θέμα.

Αποσαφηνίζεται η ισχύς της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν. 1418/1984, η οποία αφορά τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 8η, 9η, 10η, 11η και 12η παράγραφο καθορίζονται οι βασικές αρχές για την κατάταξη των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., η διάρκεια της ισχύος των πτυχίων και η αναθεώρησή τους, οι κυρώσεις που θα υφίστανται σε περιπτώσεις παράλειψης υποβολής αίτησης τακτικής αναθεώρησης και το δικαίωμα της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. να τις καλέσει σε έκτακτη αναθεώρηση, σε περιπτώσεις διακρίβωσης δυσμενών στοιχείων τα οποία επηρεάζουν την ομαλή και αξιόπιστη λειτουργία τους. Στις παραγράφους αυτές δίδεται, σε περιπτώσεις συγχώνευσης, η δυνατότητα επανάκρισης των εργοληπτικών επιχειρήσεων σε έξι χρόνια, ενώ σε περιπτώσεις αυτοτελούς κατάταξης ισχύει η τριετία. Δίδεται όμως το δικαίωμα σε όλες τις εργοληπτικές επιχειρήσεις να ζητήσουν τακτική αναθεώρηση, με αίτησή τους, σε μια διετία από την επανάκριση, η οποία θα διενεργηθεί με το νόμο αυτόν.

Στη 13η, 14η, 15η και 16η παράγραφο καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ. σε ό,τι αφορά την εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση των πτυχίων των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. και οι υποχρεώσεις αυτής, για την παροχή στοιχείων και αναλυτικών εκθέσεων στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. και στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ορίζεται ο αριθμός των μελών, η διάρκεια της θητείας και γίνεται ο διορισμός της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ..

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη διαδικασία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., τα θέματα εγγραφής σε αυτό εξειδικευμένων επιχειρήσεων για ορισμένες υποκατηγορίες έργων ή εργασιών, τα θέματα τήρησης των λοιπών εκτός Μ.Ε.ΕΠ. μητρώων, των ορίων προϋπολογισμών τους, καθώς και ο τρόπος αξιολόγησής τους, ώστε αυτές να εναρμονίζονται στις συνεχώς διαμορφούμενες νέες συνθήκες στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και προς υποβοήθηση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., για τον έλεγχο της ακρίβειας των οικονομικών στοιχείων των εργοληπτικών επιχειρήσεων και κάθε είδους τεχνικής βοήθειας, μπορεί να ανατίθενται καθήκοντα συμβούλου και τεχνικής βοήθειας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών.

Στη 17η παράγραφο καθορίζεται η καταληκτική ημερομηνία υποβολής αιτήσεων επανάκρισης στο Μ.Ε.ΕΠ. (31.12.2001), είτε για αυτοτελή κατάταξη είτε για κατάταξη διαμέσου συγχώνευσης. Επιπλέον οι επιχειρήσεις που θα υποβάλουν στο Μ.Ε.ΕΠ. μέχρι τη 31.10.2001 δήλωση έναρξης της διαδικασίας συγχώνευσης έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση μέχρι την 30.8.2002, εφόσον το αργότερο μέχρι την 28.2.2002, υποβάλουν στο Μ.Ε.ΕΠ. τα πρακτικά των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων των εταιρειών τους, από τα οποία να προκύπτει λήψη απόφασης συγχώνευσης. Οι μετασχηματισμοί των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. θα γίνουν με βάση τις διατάξεις του ν. 2166/1993 και του κ.ν. 2190/1920. Καθορίζονται οι κυρώσεις σε περιπτώσεις μη εμπρόθεσμης αίτησης, καθώς και η εντός τριμήνου απόφαση κατάταξης,

η οποία πρέπει να εκδίδεται από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να δοθεί παράταση στην υποβολή αιτήσεων επανάκρισης, εφόσον διακριβωθεί ότι το ανωτέρω χρονικό διάστημα δεν είναι επαρκές για την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανάκρισης των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

Στη 18η και 19η παράγραφο ορίζονται οι επτά τάξεις της νέας διαβάθμισης και οι δύο ειδικές τάξεις για τις μικρές εργοληπτικές επιχειρήσεις, οι οποίες αντικαθιστούν τις υφιστάμενες τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ.. Επίσης ορίζονται οι βασικές κατηγορίες έργων, με βάση τις οποίες θα καταταχθούν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που θα υποβάλλουν αίτηση. Δίδεται εξουσιοδότηση αναπροσδιορισμού του περιεχομένου των βασικών κατηγοριών έργων, με σκοπό τη μεγαλύτερη εξειδίκευσή τους, εφόσον αυτό απαιτηθεί, και της ρύθμισης των μεταβατικών ζητημάτων του ανωτέρω προσδιορισμού, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Καθορίζονται οι προϋποθέσεις με τις οποίες μπορούν να θεωρηθούν γενικές οι εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που θα καταταχθούν στις τάξεις 5η και 6η και θα έχουν δικαίωμα συμμετοχής σε διαγωνισμούς για το σύνολο των βασικών κατηγοριών έργων, εφόσον όμως τηρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις του νόμου. Οι εργοληπτικές επιχειρήσεις που θα καταταχθούν στην 7η τάξη θεωρούνται εξ αρχής γενικές.

Στην 20ή παράγραφο καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. στις τάξεις της νέας διαβάθμισης Α1, Α2 που έχουν θεσπιστεί για τις μικρές επιχειρήσεις δημοσίων έργων. Οι προϋποθέσεις αυτές αφορούν τη βασική στελέχωσή τους από τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ., ενώ για την κατάταξή τους δεν απαιτείται η εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης.

Στην 21η παράγραφο καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις, σε ό,τι αφορά την 1η τάξη του Μ.Ε.ΕΠ.. Επιπλέον της ελάχιστης στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ., απαιτείται η τήρηση ελάχιστων κεφαλαίων τοποθετημένων σε καταθέσεις τράπεζας, πριν την υποβολή της αίτησης. Για την κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων στην τάξη αυτή δεν απαιτείται η εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης.

Στην 22η παράγραφο καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης στη 2η τάξη. Επιπλέον της ελάχιστης στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ., απαιτείται η τήρηση ελάχιστων κεφαλαίων τοποθετημένων σε καταθέσεις τράπεζας, πριν την υποβολή της αίτησης, και παγίων (ακινήτων, εξοπλισμού και μεταφορικών μέσων εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων). Οι επιχειρήσεις της τάξης αυτής έχουν τη δυνατότητα επιλογής από τα ανωτέρω πάγια, σε ό,τι αφορά την κάλυψη της υποχρέωσής τους για την τάξη αυτήν. Για κατάταξη των επιχειρήσεων της τάξης αυτής δεν απαιτείται εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης.

Στην 23η παράγραφο καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης για την 3η τάξη, χωρίς τη χρήση του Τύπου Κατάταξης. Μπορούν να εγγράφονται στην τάξη αυτή νέες εργοληπτικές επιχειρήσεις και να κατατάσσονται επιχειρήσεις ήδη εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. τηρώντας όμως τις ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης στην τάξη αυτήν.

Εκτός της ελάχιστης στελέχωσης τεχνικών εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.Κ. και της τήρησης ελαχίστων Ιδίων Κεφαλαίων, απαιτείται ποσοστό των ιδίων κεφαλαίων της κάθε επιχείρησης να είναι τοποθετημένο σε πάγια. Οι επιχειρήσεις της τάξης αυτής έχουν τη δυνατότητα επιλογής από τα ανωτέρω οριζόμενα πάγια, σε ό,τι αφορά την κάλυψη της υποχρέωσής τους για την τάξη αυτήν.

Ειδικά για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις που είναι ήδη εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., απαιτείται και η τήρηση των οικονομικών δεικτών βιωσιμότητας, οι οποίοι απεικονίζουν τη χρηματοδοτική τους διάρθρωση, στο χρονικό διάστημα που θα επιλέξουν να υποβάλουν αίτηση επανάκρισης.

Στην 24η παράγραφο καθορίζεται η δυνατότητα κατάταξης νέων εργοληπτικών επιχειρήσεων στην 3η τάξη, με χρήση του Τύπου Κατάταξης. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις για την κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης στην τάξη αυτή είναι αντίστοιχες με αυτές της προηγούμενης παραγράφου, εκτός από τη βασική στελέχωση που είναι μειωμένη και δεν απαιτείται και η τήρηση δεικτών βιωσιμότητας.

Στην 25η παράγραφο καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις για την απόκτηση πρόσθετης κατηγορίας έργων, πλην της βασικής, σε κάθε τάξη των τάξεων Α1, Α2, 1ης, 2ης και 3ης της νέας διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ., η οποία εκτός της εμπειρίας απαιτεί και συμπληρωματική στελέχωση, που αφορά είτε νέα πρόσωπα είτε τα ίδια πρόσωπα της βασικής στελέχωσης.

Στην 26η παράγραφο καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης εργοληπτικών επιχειρήσεων στις τάξεις 4η, 5η, 6η και αφορούν τη βασική και συμπληρωματική τους στελέχωση για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων ή τις περιπτώσεις στις οποίες οι επιχειρήσεις της 5ης και της 6ης τάξης γίνονται γενικές, την απαιτούμενη εμπειρία για την τριετία 1998, 1999 και 2000, την υποχρέωση διάθεσης ιδίων κεφαλαίων, εκ των οποίων ποσοστό θα πρέπει να είναι τοποθετημένο σε ακίνητα, σε μηχανολογικό εξοπλισμό και σε μεταφορικά μέσα εκτός από επιβατικά αυτοκίνητα και την τήρηση των οικονομικών δεικτών βιωσιμότητας.

Ειδικά για την 7η τάξη, η οποία επίσης είναι γενική, απαιτείται υποχρέωση διάθεσης Ιδίων Κεφαλαίων, εκ των οποίων ποσοστό θα πρέπει να είναι τοποθετημένο σε ακίνητα, σε μηχανολογικό εξοπλισμό και σε μεταφορικά μέσα εκτός από επιβατικά αυτοκίνητα και η τήρηση των οικονομικών δεικτών βιωσιμότητας. Επίσης είναι αυξημένη και η βασική και συμπληρωματική στελέχωση της τάξης αυτής, σε όλες τις κατηγορίες έργων.

Στην 27η παράγραφο καθορίζεται ότι κάθε εργοληπτική επιχείρηση Μ.Ε.ΕΠ. που δεν τηρεί τους δείκτες βιωσιμότητας δεν μπορεί να καταταχθεί σε καμία τάξη και διαγράφεται από το Μ.Ε.ΕΠ., εκτός της περίπτωσης κατά την οποία συγχωνευτεί και το νέο σχήμα που θα προκύψει τηρεί τους δείκτες βιωσιμότητας που έχουν θεσπιστεί.

Στην 28η παράγραφο καθορίζεται η απαιτούμενη νομική μορφή των επιχειρήσεων που θα καταταχθούν στο Μ.Ε.ΕΠ., με βάση τη νέα διαβάθμισή του. Για επιχειρήσεις Α1, Α2, 1ης και 2ης τάξης, η επιλογή της νομικής τους μορφής έγκειται σε αυτές, ενώ για τις τάξεις 3η, 4η, 5η, 6η και 7η υπάρχει υποχρέωση νομικής μορφής ανωνύμου εταιρείας.

Στην 29η παράγραφο παρατίθεται ο Τύπος Κατάταξης που θα χρησιμοποιηθεί στην επανάκριση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ.. Αποτελείται από τρία Τμή-

ματα (Α, Β, Γ), εκ των οποίων το καθένα αντιπροσωπεύει και μια διαφορετική παράμετρο αξιολόγησης. Το Τμήμα Α αξιολογεί την εμπειρία και τη δραστηριότητα της επιχείρησης στη διάρκεια των χρήσεων 1998, 1999 και 2000.

Το Τμήμα Β αξιολογεί τη χρηματοδοτική διάρθρωση και τη βιωσιμότητα της επιχείρησης, στη διάρκεια της χρήσης του 2000 ή εναλλακτικά την περίοδο, εντός του 2001, την οποία θα επιλέξει να κριθεί.

Και τα δύο Τμήματα (Α και Β) αποτελούνται το καθένα από τρία κλάσματα, στα οποία η διαφορετική βαρύτητα με την οποία σταθμίζονται ($\alpha_1 \times 60\%$, $\alpha_2 \times 20\%$, $\alpha_3 \times 20\%$ και $\beta_1 \times 40\%$, $\beta_2 \times 30\%$, $\beta_3 \times 30\%$), αποτυπώνουν το βαθμό της συμμετοχής τους στον Τύπο Κατάταξης.

Η επιπλέον στάθμιση των δύο Τμημάτων (Α $\times 70\%$ και Β $\times 30\%$) του Τύπου Κατάταξης αποτυπώνει τη βαρύτητα που δίδεται μεταξύ της εμπειρίας και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης των επιχειρήσεων.

Το Τμήμα Γ του Τύπου Κατάταξης αποτελεί το Συντελεστή Κατάταξης κάθε εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ., διαφοροποιείται από τάξη σε τάξη και εξάγεται από την υφιστάμενη κατάταξη και τη δραστηριότητα της επιχείρησης, στη διάρκεια της τριετίας 1998 – 2000. Ο Συντελεστής Γ που θα αποκτηθεί από κάθε εργοληπτική επιχείρηση Μ.Ε.ΕΠ. χρησιμοποιείται είτε για την αυτοτελή της κατάταξη σε τάξη της νέας διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ., είτε για τη συμμετοχή της σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

Προσδιορίζεται ο αριθμητής α_1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης που αφορά τον Κύκλο Εργασιών των εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., στη διάρκεια της τριετίας 1998 – 2000, για δημόσια και ιδιωτικά έργα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, για κοινοπραξίες και για υπεργολαβίες, καθώς και τα απαραίτητα στοιχεία πιστοποίησής τους, τα οποία υποβάλλονται στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Προσδιορίζεται ο αριθμητής α_2 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης που αφορά τα Ίδια Κεφάλαια των εργοληπτικών επιχειρήσεων και καθορίζονται τα αφαιρετικά στοιχεία αυτών: Οφειλόμενο Κεφάλαιο, Ειδικά Αφορολόγητα Αποθεματικά Τεχνικών Επιχειρήσεων στο τμήμα αυτών που δεν έχει φορολογηθεί, και τα ποσά προοριζόμενα για Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου, και τα απαραίτητα δικαιολογητικά απόδειξής τους. Τα μεγέθη αυτά προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που θα έχει δημοσιευτεί, πιστοποιημένη από ορκωτό ελεγκτή, πριν την υποβολή αίτησης.

Προσδιορίζεται ο αριθμητής α_2 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης που αφορά τον τρόπο υπολογισμού της αξίας των παγίων στοιχείων της εργοληπτικής επιχείρησης, δηλαδή ακίνητα, κύριο και βοηθητικό μηχανολογικό εξοπλισμό και μεταφορικά μέσα, πλην επιβατικών αυτοκινήτων.

Για τα ακίνητα δίδεται η δυνατότητα επιλογής της επιχείρησης, σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό της αξίας τους, με βάση τις ισχύουσες αντικειμενικές αξίες μετά από πιστοποίηση συμβολαιογράφου ή τις αξίες αυτών, όπως αυτές έχουν εγγραφεί στην οικονομική κατάσταση την οποία θα προσκομίσει η επιχείρηση στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Για τον κύριο και βοηθητικό εξοπλισμό και τα μεταφορικά μέσα, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα, λαμβάνεται η αναπόσβεστη αξία αυτών, όπως αναγράφεται

στην οικονομική κατάσταση της επιχείρησης για τη χρήση του 2000 ή την προσωρινή οικονομική κατάσταση, η οποία δημοσιεύεται με πιστοποιητικό ορκωτού ελεγκτή πριν από την υποβολή της αίτησης, περιλαμβανομένου του εξοπλισμού που έχει αγοραστεί στη διάρκεια της χρήσης του 2001. Η συνολική αναπόσβεστη αξία των ανωτέρω παγίων, εκτός αυτών που έχουν αγοραστεί στη χρήση του 2001, προσαυξάνεται κατά 30%, χωρίς όμως η συνολική αξία να ξεπερνά την αξία κτήσης αυτού.

Στα ανωτέρω πάγια προσμετρώνται και αυτά που ανήκουν στις κοινοπραξίες, κατά τα ποσοστά συμμετοχής των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. σε αυτές, εφόσον δεν έχουν εισφερθεί από αυτές και υπολογίζονται και οι συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης που έχουν συναφθεί για το σύνολο των προαναφερόμενων παγίων.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θα καθοριστούν ο υπολογισμός των συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης στον πάγιο εξοπλισμό και η εκτίμηση των ακινήτων των επιχειρήσεων σε περιοχές της επικράτειας όπου η αξία τους δεν προσδιορίζεται αντικειμενικά.

Καθορίζονται οι παράμετροι που συνθέτουν το Τμήμα Β του Τύπου Κατάταξης, στο οποίο αποτυπώνεται η χρηματοδοτική διάρθρωση κάθε κρινόμενης εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ..

Οι οικονομικές σχέσεις είναι τρεις (β1, β2, β3), προέρχονται από την οικονομική κατάσταση έτους 2000 ή την προσωρινή οικονομική κατάσταση πριν την υποβολή αίτησης και αφορούν τα Ίδια Κεφάλαια προς το Σύνολο Ενεργητικού, το Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού αφαιρουμένων των Συμμετοχών προς το Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού και του Συνόλου Κυκλοφορούντος Ενεργητικού αφαιρουμένων των Απαιτήσεων, που δεν έχουν τιμολογηθεί, προς το Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού.

Στην 30ή παράγραφο προσδιορίζεται ο Συντελεστής Κατάταξης Γ του Τύπου Κατάταξης, ο οποίος αφορά εργοληπτικές εταιρείες Μ.Ε.ΕΠ. των τάξεων Η', Ζ', ΣΤ', Ε' και Δ' κατ' εξαίρεση τις ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες της υφιστάμενης Δ' τάξης με υποχρέωση τήρησης Βιβλίων και Στοιχείων Β' Κατηγορίας.

Το εύρος του Συντελεστή Γ σε κάθε τάξη καθορίζεται από την υφιστάμενη κατάταξη που οι είχαν οι επιχειρήσεις αυτές στο Μ.Ε.ΕΠ.. Οι επιχειρήσεις αποκτούν Συντελεστή Γ στην αντίστοιχη τάξη της νέας και της παλαιάς διαβάθμισης και μπορούν να τον χρησιμοποιήσουν για να καταταχθούν είτε αυτοτελώς είτε μέσω συγχωνεύσεων σε τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., συγκεντρώνοντας την απαιτούμενη βαθμολογία.

Για κάθε εργοληπτική επιχείρηση Μ.Ε.ΕΠ., ανεξάρτητα αν κατατάσσεται αυτοτελώς ή μέσω συγχώνευσης, ο Συντελεστής Γ αυτής καθορίζεται από το άθροισμα των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης, περιλαμβανομένων και των σταθμίσεων αυτών ($A \times 70\% + B \times 30\%$), στην αντίστοιχη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., που αφορά την αντιστοιχία των υφιστάμενων τάξεων με τη νέα διαβάθμιση.

Ανάλογα με το άθροισμα των Τμημάτων Α και Β κάθε εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. υπάρχουν δύο κλίμακες τιμών του Γ και σε καθεμία αντιστοιχεί ένας Συντελεστής Κατάταξης Γ.

Εξαίρεση αποτελεί η Δ' παλαιά τάξη Μ.Ε.ΕΠ. της οποίας ο Συντελεστής Κατάταξης Γ είναι ενιαίος ανεξάρτητα του αθροίσματος Α και Β.

Επιπροσθέτως οι Δ' ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες που τηρούν Βιβλία και Στοιχεία Β' Κατηγο-

ρίας αποκτούν ενιαίο Συντελεστή Κατάταξης Γ, ο οποίος ισχύει μόνο για δημιουργία νέας επιχείρησης στην 3η τάξη.

Στην 31η παράγραφο προσδιορίζεται ο τρόπος υπολογισμού του Συντελεστή Κατάταξης Γ που αφορά τις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. και προκύπτει από την άθροιση των επί μέρους Συντελεστών Γ καθεμίας εξ αυτών, όπως καθορίζονται από την εφαρμογή της διαδικασίας της παραγράφου 30, αφού αναχθούν σε κλίμακα απομείωσης ανάλογα με τον αριθμό των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων.

Το μέγιστο δυνατό σχήμα, το οποίο μπορεί να προκύψει από συγχωνεύσεις, ορίζεται σε επτά και άνω αυτού δε δίδεται δυνατότητα χρήσης Συντελεστή Κατάταξης Γ, ανεξάρτητα αν έχει αποκτηθεί με την προαναφερόμενη διαδικασία, αλλά μόνο των οικονομικών στοιχείων των επιπλέον των επτά εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

Η επιχείρηση που ζητά την κατάταξη καθορίζει και τη σειρά των προς συγχώνευση επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., ώστε να εφαρμοστεί η κλίμακα απομείωσης των Συντελεστών Γ αυτών.

Στην 32η παράγραφο προσδιορίζεται ότι σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων θα προσκομιστούν στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., εκτός από την ενοποιημένη οικονομική κατάσταση (κ.ν. 2190/1920) των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. και οι οικονομικές καταστάσεις του έτους 2000 ή οι προσωρινές οικονομικές καταστάσεις που έχουν εκδοθεί και δημοσιευτεί πιστοποιημένες από ορκωτό ελεγκτή πριν την υποβολή αίτησης και τα αντίστοιχα παραστατικά, ώστε να εξαχθεί αρχικά ο Συντελεστής Κατάταξης Γ εκάστης και να χρησιμοποιηθεί στον προσδιορισμό του Συντελεστή Κατάταξης Γ που θα χρησιμοποιηθεί στην κατάταξη του υπό συγχώνευση σχήματος.

Ορίζεται ότι η διαδικασία των συγχωνεύσεων θα γίνει, αποκλειστικά και μόνο, με βάση τις διατάξεις του ν. 2166/1993. Συγχωνεύσεις για κατάταξη σε τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. αναγνωρίζονται μόνο από εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ., με βάση τα οικονομικά τους στοιχεία που διέθεταν αυτοτελώς πριν από τη συγχώνευση.

Στην 33η παράγραφο καθορίζονται οι παρονομαστές των κλασμάτων α1, α2, α3 που θα χρησιμοποιηθούν στο Τμήμα Α του Τύπου Κατάταξης, σε κάθε τάξη, και αφορούν Κύκλο Εργασιών, Ίδια Κεφάλαια και Πάγια (ακίνητα, μηχανήματα και μεταφορικά μέσα, πλην επιβατικών αυτοκινήτων). Τα ανωτέρω στοιχεία διαφοροποιούνται ανάλογα την τάξη και επιπροσθέτως τα Ίδια Κεφάλαια και τα Πάγια συνδέονται με τις ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης στις τάξεις της νέας διαβάθμισης.

Κατά την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης τα οικονομικά στοιχεία των κρινόμενων επιχειρήσεων, όπως αυτά προσδιορίστηκαν στην παράγραφο 29, αποτελούν τους αριθμητές των κλασμάτων του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης και τα μεγέθη της παραγράφου αυτής τους παρονομαστές. Σε περιπτώσεις συγχώνευσης επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., για τον υπολογισμό των μεγεθών που θα χρησιμοποιηθούν στο Τμήμα Α σαν αριθμητές και στο Τμήμα Β του Τύπου Κατάταξης σαν παρονομαστές, χρησιμοποιείται η ενοποιημένη οικονομική κατάσταση που θα υποβληθεί στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 34η παράγραφο καθορίζεται η ελάχιστη βαθμολογία, η οποία απαιτείται για την κατάταξη μιας εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. σε τάξη της νέας διαβάθμισης. Η βαθμολογία αυτή προκύπτει από την εφαρμογή

του Τύπου Κατάταξης, διαφοροποιείται από τάξη σε τάξη της νέας διαβάθμισης και ισχύει για τις τάξεις 3η, 4η, 5η, 6η και 7η. Στις υπόλοιπες τάξεις δεν χρειάζεται η εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης και για τον λόγο αυτόν δεν υπάρχει απαιτούμενη βαθμολογία.

Στην 35η παράγραφο καθορίζεται η αναλογία των υφιστάμενων τάξεων Μ.Ε.ΕΠ. με τη νέα διαβάθμιση και προσδιορίζεται η αντίστοιχη τάξη κάθε επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. στη νέα διαβάθμιση. Η έννοια της αντίστοιχης τάξης σημαίνει απόκτηση δικαιώματος αυτοτελούς κατάταξης των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. στη νέα διαβάθμιση, με ή χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Διευκρινίζεται ότι σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων και για να μπορεί να καταταχθεί ένα σχήμα σε τάξη της νέας διαβάθμισης Μ.Ε.ΕΠ., απαιτείται τουλάχιστον μια από τις επιχειρήσεις που το συνθέτουν να έχει αντίστοιχη τάξη τη ζητούμενη. Τονίζεται ότι όπου σε διατάξεις άλλων νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων αναφέρεται κατάταξη επιχειρήσεων, με βάση τις παλαιές ισχύει η αντιστοίχισή της με τις τάξεις της νέας διαβάθμισης.

Στην 36η, 37η, και 38η παράγραφο ορίζεται ότι για κατάταξη σε τάξεις της νέας διαβάθμισης διαμέσου συγχωνεύσεων, οι επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που συγχωνεύονται χρησιμοποιούν στην εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης τα μεγέθη της ενοποιημένης οικονομικής κατάστασης, με βάση τους κανόνες ενοποίησης του κ.ν. 2190/1920 που θα έχουν εφαρμόσει στα οικονομικά στοιχεία των προς συγχώνευση επιχειρήσεων.

Από την αντιστοίχιση των παλαιών και νέων τάξεων του Μ.Ε.ΕΠ., εξαιρούνται οι συστάσεις νέων επιχειρήσεων για κατάταξη στις τάξεις Α1, Α2, 1η, 2η και 3η χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης και οι Δ' ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες, που τηρούν Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας, για κατάταξη στην 3η τάξη, με χρήση του Τύπου Κατάταξης.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις δεν απαιτείται η χρήση της αντίστοιχης τάξης, αλλά η τήρηση των ελάχιστων προϋποθέσεων κατάταξης, η απαιτούμενη νομική μορφή και σε περίπτωση χρήσης του Τύπου Κατάταξης η συγκέντρωση της απαιτούμενης βαθμολογίας.

Οι επιχειρήσεις που θα συγχωνευτούν στις τάξεις 3η, 4η, 5η, 6η και 7η με εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης δεν μπορούν να απέχουν μεταξύ τους περισσότερες από δύο τάξεις διαφορά, όπως αυτές ορίζονται από την προαναφερόμενη αντιστοίχιση παλαιάς και νέας διαβάθμισης, από την τάξη στην οποία ζητείται η κατάταξη και τουλάχιστον μια επιχείρηση πρέπει να έχει αντίστοιχη τάξη τη ζητούμενη προς κατάταξη.

Στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή κατάταξη στην αντίστοιχη τάξη, τότε η αιτούσα επιχείρηση μπορεί να δοκιμάσει να καταταχθεί σε κατώτερη τάξη από αυτήν, με χρήση των προϋποθέσεων που απαιτούνται για αυτήν. Σε όλες τις προαναφερόμενες περιπτώσεις ο Συντελεστής Γ' εκάστης επιχείρησης, ο οποίος αποκτάται με τη διαδικασία που προαναφέρθηκε, την ακολουθεί στην οποιαδήποτε τάξη αυτή επιτελεί να καταταχθεί με χρήση του Τύπου Κατάταξης.

Στην 39η παράγραφο ορίζεται ότι οι εταιρείες Η' τάξης μπορούν να καταταχθούν στην 5η τάξη της νέας διαβάθμισης, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, οι εταιρείες Ζ' τάξης στην 4η τάξη, επίσης χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, και οι εταιρείες ΣΤ' και Ε' στην 3η τάξη της νέας διαβάθμισης, χωρίς την εφαρ-

μογή του Τύπου Κατάταξης, τηρώντας όμως τις ελάχιστες απαιτούμενες προϋποθέσεις κατάταξης, όπως αυτές προσδιορίστηκαν προηγουμένως. Οι υπόλοιπες εταιρείες ή ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες μπορούν να καταταχθούν στην 3η τάξη, μόνο με την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης και εφόσον συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία και τηρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις.

Στην 40ή, 41η, 42η και 43η παράγραφο καθορίζονται τα ανώτατα και κατώτατα όρια προϋπολογισμού έργων, τα οποία επιτρέπεται να αναλάβουν οι επιχειρήσεις που θα καταταχθούν στις τάξεις της νέας διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ.. Τα όρια αυτά αναγράφονται σε δραχμές και σε ΕΥΡΩ.

Προσδιορίζονται τα κατώτατα όρια διαγωνισμών στα οποία μπορούν αυτές να συμμετέχουν στο νομό της έδρας τους και σε έναν ακόμα νομό, τον οποίο θα δηλώσουν εξαρχής και θα ισχύει μέχρι την αναθεώρηση του πτυχίου τους. Για λόγους ενίσχυσης της εντοπιότητας δίδεται στις τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. η δυνατότητα συμμετοχής στο νομό της έδρας τους και σε έναν ακόμα νομό, σε διαγωνισμούς με όριο χαμηλότερο από το κατώτατο που δικαιούνται, ενώ εξαιρούνται από αυτήν την περίπτωση οι εταιρείες της 7ης τάξης. Καθορίζεται το καθεστώς των κοινοπραξιών αναβάθμισης των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., σε ό,τι αφορά τη διαφορά μεταξύ του ανώτατου ορίου της τάξης τους και της επόμενης.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορούν να επανακαθορίζονται τα ανώτατα και κατώτατα όρια συμμετοχής σε διαγωνισμούς και το όριο των κοινοπραξιών αναβάθμισης, εφόσον διαπιστωθεί υψηλός βαθμός συγκέντρωσης κύκλου εργασιών σε ορισμένες τάξεις, να διαπιστωθούν προβλήματα στις δημοπρασίες λόγω μειωμένης ή υπερβολικά μεγάλης συμμετοχής εργοληπτικών επιχειρήσεων στις δημοπρασίες.

Στην 44η παράγραφο καταργείται η υποβολή προσφορών με αντίγραφα πτυχίων στα μικρά έργα, των οποίων η προϋπολογιζόμενη αξία δεν υπερβαίνει το εκάστοτε οριζόμενο όριο του π.δ. 334/2000. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται ότι η υποβολή προσφορών θα γίνεται από επιχειρήσεις που πραγματικά ενδιαφέρονται για την ανάληψη έργων και να αποφευχθεί το φαινόμενο της ομαδοποίησης προσφορών.

Διευκρινίζεται ότι για τη συμμετοχή σε διαγωνισμό θα προσκομίζεται το πρωτότυπο βεβαίωσης Μ.Ε.ΕΠ., με αυτοπρόσωπη παρουσία σε περίπτωση συμμετοχής ατομικής επιχείρησης, ο νόμιμος εκπρόσωπος ή εξουσιοδοτημένος εταίρος σε περίπτωση προσωπικής εταιρείας, εξουσιοδότηση μέλους του Δ.Σ. σε περιπτώσεις συμμετοχής εταιρειών και ο ορισμένος εκπρόσωπος των κοινοπρακτούντων σε περίπτωση κοινοπραξίας.

Στην 45η παράγραφο καθορίζεται το όριο του ανεκτέλεστου, το οποίο μπορεί να διατηρούν οι επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. και αυτό εξαρτάται από την τάξη στην οποία θα καταταχθούν και το ανώτατο όριο συμμετοχής τους σε διαγωνισμούς. Μέχρι την 6η τάξη και σε περιπτώσεις αυτοτελούς κατάταξης, αυτό ορίζεται σαν το διπλάσιο του ανώτατου ορίου κατάταξης και σε περιπτώσεις συγχώνευσης στο τριπλάσιο. Το ανώτατο όριο της 7ης τάξης ορίζεται σαν το τριπλάσιο του παρονομαστή του κλάσματος α3 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης. Καθορίζονται οι κατηγορίες έργων στις οποίες υπολογίζεται το ανεκτέλεστο και εξαιρούνται τα συγχρηματοδοτούμενα και αυτοχρηματοδοτούμενα έργα.

Στην 46η παράγραφο θεσπίζεται η Ενημερότητα Πτυχίου επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., η οποία στοχεύει στα πλαίσια της απλούστευσης των διαδικασιών του δημόσιου τομέα, την καθιέρωση συστήματος ελέγχου του ανεκτέλεστου και της επιχειρηματικής συμπεριφοράς των επιχειρήσεων. Η Ενημερότητα θα εξασφαλίσει την παρακολούθηση της συμπεριφοράς των επιχειρήσεων στις βασικές τους δραστηριότητες, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις αδυναμίας εκπλήρωσης των οικονομικών ή συμβατικών υποχρεώσεων της και στην εκτέλεση των έργων με ποιοτικές προδιαγραφές.

Θα αποτελεί είδος ταυτότητας που θα εγγυάται την αξιοπιστία των επιχειρήσεων και θα απλοποιήσει την υποχρέωσή τους να προσκομίζουν δικαιολογητικά συμμετοχής σε διαγωνισμούς. Με τη χρήση της Ενημερότητας οι επιχειρήσεις θα μπορούν να λαμβάνουν μέρος σε διαγωνισμούς χωρίς να χρειάζεται να επανυποβάλλουν τα ίδια δικαιολογητικά.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θα καθοριστεί η διαδικασία και οι σχετικές λεπτομέρειες εφαρμογής της.

Άρθρο 5

Πρόσθετοι όροι για ενίσχυση της διαφάνειας
και άλλες διατάξεις

Στο πέμπτο άρθρο του παρόντος νόμου επιχειρείται η δημιουργία ενός μηχανισμού ενίσχυσης της διαφάνειας, διαμέσου της παρέμβασης στο σύστημα δημοπράτησης δημόσιων έργων, προκειμένου να προστεθούν περισσότερες και αποτελεσματικότερες εγγυήσεις διαφάνειας. Στο παρελθόν παρατηρήθηκαν απόπειρες καταστράτηγησης της νομοθεσίας με χρήση ομαδοποιημένων προσφορών για τον επηρεασμό του αποτελέσματος των δημοπρασιών.

Το φαινόμενο αυτό εμφανίσθηκε σε δημοπρασίες με χαμηλούς προϋπολογισμούς και έθιγε, σε μεγαλύτερο βαθμό, τα συμφέροντα των μικρών επιχειρήσεων.

Επίσης στο άρθρο αυτό συμπεριλαμβάνονται και ορισμένες άλλες διατάξεις, σχετικές με τα δημόσια έργα.

Στην 1η παράγραφο καθορίζεται σταθερή ημερομηνία και ώρα διεξαγωγής δημοπρασιών, για το σύνολο της επικράτειας, των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής.

Η καθιέρωσή της θα είναι υποχρεωτική για όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και τους Ο.Τ.Α. που δημοπρατούν δημόσια έργα, ώστε να εξασφαλίζεται η πραγματική συμμετοχή των επιχειρήσεων για έργα που πράγματι επιδιώκουν να αναλάβουν.

Καθιερώνεται η διαδικασία η οποία θα πρέπει να ακολουθείται κατά τη διενέργεια των διαγωνισμών, ώστε να ομαλοποιηθούν οι όποιες στρεβλώσεις υπήρχαν στο παρελθόν και να μην παρατηρούνται φαινόμενα αδιαφάνειας (άνοιγμα των προσφορών αυθημερόν, αντίγραφα αυτών στις εργοληπτικές οργανώσεις κ.λπ.).

Στην 2η παράγραφο επιχειρείται η προσπάθεια για ομαλοποίηση της αγοράς των δημόσιων έργων, διαμέσου της χρήσης αναλύσεων τιμών τελευταίου τριμήνου στις δημοπρασίες έργων και με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων θα καθορίζεται ο τρόπος αναπροσαρμογής των τιμών μονάδας των αναλύσεων τιμών, με σκοπό την εναρμόνισή τους με τις σύγχρονες μεθόδους και τα μέσα εκτέλεσης των έργων.

Στην 3η παράγραφο δίδεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για την τυποποίηση και την καθιέρωση ενιαίου και υποχρεωτικού τύπου διακήρυξης δημοπρασίας και σε συνδυασμό με την προηγούμενη παράγραφο επιχειρείται η μέγιστη δυνατή διασφάλιση των ποιοτικών όρων σύνταξης των διακηρύξεων και των προϋπολογισμών των έργων.

Στην 4η παράγραφο ορίζεται η δυνατότητα αντικατάστασης αυτοτελούς κατασκευής και η αναπροσαρμογή της σύμβασης και του εργολαβικού ανταλλάγματος. Δίδεται η δυνατότητα εφαρμογής αυτής της διάταξης και σε εκκρεμείς συμβάσεις κατασκευής υπόγειων σταθμών αυτοκινητών.

Στην 5η παράγραφο καθορίζεται, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, η χρήση του ειδικού λογαριασμού της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών, με σκοπό την υποβοήθηση του έργου της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. και την κάλυψη δαπανών για ειδικούς συμβούλους που θα προσληφθούν για την παροχή τεχνικής βοήθειας στην υπηρεσία, για υπερωρίες κ.λπ..

Στην 6η παράγραφο ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθορίζονται τακτικές, υπερωριακές και λοιπές αποδοχές, των Επιθεωρητών Δημόσιων Έργων, των υπαλλήλων και των συνταξιούχων, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη.

Οι σχετικές δαπάνες, καθώς και κάθε άλλη νόμιμη αποζημίωση (υπερωριακής εργασίας και απασχόλησης εκτός έδρας) βαρύνουν τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημόσιων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Άρθρο 6

Ειδικές ρυθμίσεις για το Ινστιτούτο
Οικονομίας Κατασκευών

Στο έκτο άρθρο του παρόντος νόμου πραγματοποιούνται ορισμένες ρυθμίσεις για το Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.), οι οποίες είναι απαραίτητες για απόκτηση ευελιξίας στη λειτουργία του.

Στην 1η παράγραφο αναφέρεται ρητά το μη κερδοσκοπικό καθεστώς του Ι.Ο.Κ. και η κατάληξη της περιουσίας του στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, σε περίπτωση διάλυσής του. Η προσθήκη αυτή κρίθηκε απαραίτητη, διότι στο ισχύον άρθρο του ν. 2576/1998 δεν υπήρχε η ρητή αναφορά των ανωτέρω, γεγονός το οποίο δημιουργούσε φορολογικά προβλήματα στο Ινστιτούτο, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων του.

Στη 2η παράγραφο καθορίζεται σαν επιπλέον αρμοδιότητα του Ι.Ο.Κ. η εμπλοκή του στη διαδικασία της εγγραφής, κατάταξης και αναθεώρησης των εργοληπτικών πτυχίων Μ.Ε.ΕΠ., σε ό,τι αφορά την παροχή τεχνικής και μελετητικής βοήθειας και κάθε άλλου είδους επιστημονικής βοήθειας στην υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που είναι αρμόδια για την τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 3η παράγραφο αναδιατυπώνεται η διάταξη στην οποία και κατηγοριοποιούνται οι πόροι του Ι.Ο.Κ., με βάση την ετήσια τακτική του οικονομική επιχορήγηση και

την οικονομική επιχορήγηση για παροχή υπηρεσιών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Η διάταξη αυτή λειτουργεί συμπληρωματικά στην παράγραφο 1.

Στην 4η και 5η παράγραφο αυξάνονται οι θέσεις του τακτικού προσωπικού του Ι.Ο.Κ. σε είκοσι από δέκα που ήταν, με σκοπό την κάλυψη των αρμοδιοτήτων του και την αυξημένη παροχή τεχνικής βοήθειας και υποστήριξης στην τακτική και έκτακτη αναθεώρηση των εργοληπτικών πτυχίων Μ.Ε.ΕΠ., με έμφαση σε ειδικευμένο επισημονικό δυναμικό. Δίδεται δυνατότητα σύστασης επιτροπών και ομάδων εργασίας από εξειδικευμένους επισημόνους, ιδιώτες και δημοσίους υπαλλήλους, για τη μελέτη και επεξεργασία ειδικών θεμάτων που συναρτώνται με τους σκοπούς του Ι.Ο.Κ., όπως για παράδειγμα η σύνταξη των εθνικών προδιαγραφών και των αναλύσεων τιμών στα έργα.

Στην 6η παράγραφο ορίζεται ότι με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Ο.Κ., που εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να συστήνονται νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Ι.Ο.Κ., ενώ οι όποιες δαπάνες οργάνωσης και λειτουργίας των νομικών αυτών προσώπων βαρύνουν το Ι.Ο.Κ..

Άρθρο 7 Φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ.

Στο έβδομο άρθρο του παρόντος νόμου αναπτύσσονται τα φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα για τον κλάδο κατασκευών, καθώς και άλλες διατάξεις, οι οποίες θα χρησιμοποιηθούν για την επανάκριση.

Με τις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου θεσπίζεται η παροχή ειδικών κινήτρων εκσυγχρονισμού για τις εργοληπτικές ανώνυμες εταιρείες που προέρχονται από συγχώνευση.

Τα κίνητρα αυτά δίδονται κατά το πρώτο στάδιο λειτουργίας των εν λόγω εταιρειών μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης, επανάκρισης και εγγραφής τους στο Μ.Ε.ΕΠ. και έχουν ως στόχο να ωθήσουν τις εργοληπτικές εταιρείες να συγχωνευθούν. Για το λόγο αυτόν η εφαρμογή τους έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια.

Μετά την λήξη του πρώτου σταδίου λειτουργίας τους, μέσα στο οποίο θα μπορούν να αξιοποιούν τα προτεινόμενα ειδικά κίνητρα, θα έχουν τη δυνατότητα αξιοποίησης των κινήτρων του ν. 2601/1998 που ισχύουν για όλες ανεξαιρέτως τις τεχνικές εταιρείες. Επίσης με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις θεσπίζονται ειδικά κίνητρα για δημιουργία ειδικών κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης από έξι (6) τουλάχιστον τεχνικές εταιρείες ορισμένων τάξεων, τα οποία έχουν ως σκοπό την παροχή προς τους συμμετέχοντες (μετόχους) επιχειρηματικούς φορείς όλων των δυνατών υπηρεσιών επιχειρηματικής υποστήριξης, όπως τράπεζα πληροφοριών, έρευνες αγοράς για υπηρεσίες των εταιρειών, συντονισμό ενεργειών για κοινές προμήθειες δομικών υλικών κ.λπ..

Στην 1η παράγραφο αναφέρονται οι επί μέρους ρυθμίσεις με τις οποίες εντάσσονται στο ν. 2601/1998 οι εργοληπτικές επιχειρήσεις που λειτουργούν με τη μορφή Α.Ε. και προήλθαν από συγχώνευση. Καθορίζεται ότι είναι υπαγόμενες μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους, μέσω αντικατάστασης παλαιών μηχανημάτων τους και λοιπού εξοπλισμού (πλην των μεταφορικών τους μέσων) που

βρίσκονται σε λειτουργία, εγκατάστασης σύγχρονων συστημάτων μηχανοργάνωσης και δημιουργίας ειδικών εργαστηρίων ελέγχου και ποιότητας. Στην ίδια ρύθμιση, απαριθμούνται περιοριστικά οι ενισχυόμενες δαπάνες στο πλαίσιο του προαναφερθέντος εκσυγχρονισμού.

Στην 2η παράγραφο γίνεται η αναγκαία προσθήκη στην περίπτωση (ix) της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 2601/1998 (που αφορά στις τεχνικές εταιρείες) και της εξαιρέσης (από τον περιορισμό της παραγράφου 2 του άρθρου 2) για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις που προστίθενται με το παρόν, ως υπαγόμενες στο ν.2601/1998.

Στην 2η παράγραφο αναφέρεται η ρύθμιση διαμέσου της οποίας εντάσσονται στις υπαγόμενες επιχειρήσεις και τα ειδικά Κέντρα Κοινής Επιχειρηματικής δράσης των τεχνικών εταιρειών. Καθορίζεται ότι τα κέντρα αυτά πρέπει να έχουν τη μορφή Α.Ε. και να δημιουργούνται από έξι (6) τουλάχιστον τεχνικές εταιρείες 3ης, 4ης και 5ης τάξης του άρθρου 16 του ν.1418/1984, όπως αυτό ισχύει. Στην ίδια ρύθμιση απαριθμούνται περιοριστικά και οι ενισχυόμενες στο εσωτερικό ή το εξωτερικό (εκτός των Χωρών - Μελών της Ε.Ε.) δαπάνες των εν λόγω κέντρων.

Στην 4η παράγραφο αναφέρεται η ρύθμιση διαμέσου της οποίας γίνεται η αναγκαία προσθήκη εδαφίου στην διάταξη της περίπτωσης (θ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998 (που αφορά στον καθορισμό του είδους και του ύψους των ενισχύσεων των Κέντρων Κοινής Επιχειρηματικής Δράσης των μεταποιητικών επιχειρήσεων), με το οποίο καθορίζεται ότι στις επενδύσεις ίδρυσης των Ειδικών Κέντρων Κοινής Επιχειρηματικής δράσης των τεχνικών εταιρειών παρέχεται μόνο φορολογική απαλλαγή 40% (για όλη την επικράτεια – περιλαμβανομένης και της περιοχής Α΄, καθώς και για την αλλοδαπή).

Στην 5η και 6η παράγραφο γίνονται οι αναγκαίες διαρρυθμίσεις στην υποπερίπτωση (τ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998 (που αφορά στον καθορισμό του είδους και του ύψους των ενισχύσεων των τεχνικών εταιρειών) και αφ' ετέρου προστίθεται εδάφιο με το οποίο καθορίζεται ότι για τις επενδύσεις εκσυγχρονισμού των εργοληπτικών επιχειρήσεων του παρόντος άρθρου, οι οποίες καθορίζονται στο εδάφιο (i), παρέχεται, για όλες τις περιοχές της επικράτειας περιλαμβανομένης και της περιοχής Α΄, η ενίσχυση της επιχορήγησης ή εναλλακτικά της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 15% και 40% αντίστοιχα. Οι ενισχύσεις αυτές δίνονται υπό τον όρο ότι οι αιτήσεις υπαγωγής στο ν. 2601/1998 υποβάλλονται το αργότερο μέχρι την 15η Σεπτεμβρίου του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο έγινε η ανακοίνωση κατάταξης της εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ.. Ορίζεται επίσης ότι για τις επενδύσεις εκσυγχρονισμού των εν λόγω επιχειρήσεων που καθορίζονται στα εδάφια (ii) και (iii), παρέχεται, για όλες τις περιοχές της επικράτειας περιλαμβανομένης και της Α΄, μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 40%, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω επενδύσεις εκσυγχρονισμού θα ολοκληρωθούν το αργότερο τέσσερα χρόνια μετά το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έγινε η ανακοίνωση κατάταξης της επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 7η παράγραφο καθορίζονται οι βασικές αρχές της φορολογικής μεταρρύθμισης στον κλάδο κατασκευών, διαμέσου της φορολόγησης με βάση τις γενικές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος, των νομικών προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου 101 του ν. 2238/

1994. Η διάταξη αυτή εξυγιάνει την οικονομική λειτουργία του συστήματος παραγωγής έργων, που είναι ο επιθυμητός στόχος για την ομαλοποίηση της αγοράς. Τα αποτελέσματα από την υλοποίηση της διάταξης αυτής αποσκοπούν στη διαφάνεια και την ορθή απεικόνιση πραγματικών οικονομικών μεγεθών και κερδών των επιχειρήσεων, στη βελτιστοποίηση του τρόπου κατάρτισης και ελέγχου των ισολογισμών, στην πραγματική μελλοντική αποτίμηση των οικονομικών δεδομένων, στην αυξημένη αξιοπιστία και φερεγγυότητα των επιχειρήσεων, στην προστασία των μετόχων και του επενδυτικού κοινού κλπ.. Η μεταρρύθμιση του φορολογικού καθεστώτος του κλάδου, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, θα επεκταθεί και με άλλες διατάξεις, οι οποίες αποσκοπούν στην ορθολογικοποίηση του δημοσιονομικού ελέγχου και την εξασφάλιση φορολογικής δικαιοσύνης.

Άρθρο 8 Μεταβατικές διατάξεις

Στο όγδοο άρθρο ορίζονται οι μεταβατικές διατάξεις του παρόντος νόμου, οι οποίες στοχεύουν στα να αντιμετωπίσουν τα όποια προβλήματα δημιουργηθούν στη διάρκεια της διαδικασίας υλοποίησης της εγγραφής, της έκτακτης και της τακτικής αναθεώρησης των επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 1η παράγραφο ορίζεται ότι από την έναρξη ισχύος του νόμου δεν γίνονται δεκτές αιτήσεις για εγγραφή στο Μ.Ε.ΕΠ., αλλά θα εξεταστούν και θα κριθούν όλες οι εκκρεμείς αιτήσεις των επιχειρήσεων για εγγραφή ή αναθεώρηση της εγγραφής τους, με βάση τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο της υποβολής τους. Επιχειρήσεις που υπέβαλαν αίτηση εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. μετά την 31.12.2000 δεν λαμβάνουν Συντελεστή Γ.

Στην 2η παράγραφο καθορίζονται τα δικαιώματα των επιχειρήσεων μέχρι τη χορήγηση της νέας βεβαίωσης εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., στη συμμετοχή τους σε δημοπρασίες ανάθεσης και σύμφωνα με τις προγενέστερες διατάξεις και τις βεβαιώσεις εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ..

Στην 3η παράγραφο καθορίζονται οι δυνατότητες συμμετοχής στις διαδικασίες επιλογής αναδόχου: α. επιχείρησης που προέρχεται από συγχώνευση επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., μέχρι την κατάταξή της και β. επιχειρήσεων που συγχωνεύθηκαν αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία και έχουν ληφθεί οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων για συγχώνευση ή έχουν καταρτισθεί συμβάσεις συγχώνευσης. Και στις δύο περιπτώσεις δίδεται δικαίωμα διατήρησης των πτυχίων επιχειρήσεων που συγχωνεύτηκαν, μέχρι την έκδοση του νέου πτυχίου.

Στην 4η παράγραφο ορίζονται οι υποχρεώσεις των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., που λειτουργούν με τη νομική μορφή Α.Ε. ή Ε.Π.Ε., να γνωστοποιούν αμέσως στο Μ.Ε.ΕΠ. αποφάσεις γενικών συνελεύσεων τους για συγχώνευση. Για επιχειρήσεις άλλων νομικών μορφών η υποχρέωση ενημέρωσης του Μ.Ε.ΕΠ. αφορά τις συμβάσεις συγχώνευσης.

Στην 5η και 6η παράγραφο ορίζεται ότι σε περιπτώσεις εκκρεμών ανοιχτών ή κλειστών (με προεπιλογή) δημοπρασιών, στις οποίες έχουν υποβληθεί προσφορές από επιχειρήσεις πριν από τον «κρίσιμο χρόνο συγχώνευ-

σης», διατηρείται η ισχύς τους και μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης. Σε περίπτωση εκκρεμών διαδικασιών επιλογής αναδόχων με προεπιλογή, στις οποίες πριν από τον «κρίσιμο χρόνο συγχώνευσης» έχουν υποβληθεί χωριστές αιτήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η συμμετοχή τους γίνεται δεκτή εφόσον στη δημοπρασία έχει υποβληθεί προσφορά. Δίδεται δικαίωμα μεταβολών στους προεπιλεγέντες, ενώ η αρμόδια αρχή έγκρισης του αποτελέσματος μπορεί να αποφασίσει επανάληψη της αξιολόγησης, αν διαπιστώσει ανεπάρκειά τους.

Στην 7η και 8η παράγραφο καθορίζεται ότι σε περιπτώσεις που γίνεται χρήση των παλαιών βεβαιώσεων εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις που σχετίζονται με αυτές ως προς την ισχύ τους, την παράταση της ισχύος τους, τα όρια ανεκτέλεστου συμβάσεων και τη συμμετοχή στις διαδικασίες επιλογής αναδόχων δημοσίων έργων, εφαρμοζόμενων των διατάξεων των παραγράφων 44 και 45 του άρθρου 16.

Στην 9η παράγραφο ορίζεται ότι η κατάργηση του συστήματος δημοπράτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του νόμου αυτού θα εφαρμοστεί στις δημοπρασίες δημοσίων έργων με διακηρύξεις που θα δημοσιευθούν τουλάχιστον ένα μήνα μετά την έναρξη ισχύος του.

Άρθρο 9 Καταργούμενες διατάξεις

Στην 1η και στη 2η παράγραφο ορίζεται ότι από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέμα που ρυθμίζεται από αυτόν και οι παραπομπές γίνονται στις αντίστοιχες διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 10 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 28 Μαΐου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Β. Παπανδρέου

Γ. Παπαντωνίου

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Κ. Λαλιώτης

Ν. Χριστοδουλάκης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μ. Σταθόπουλος

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Ν. 1418/1984 «Δημόσια Έργα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 23 Α')

Άρθρο 5

7. Η πληρωμή στον ανάδοχο του εργολαβικού ανταλλάγματος γίνεται τμηματικά με βάση τις πιστοποιήσεις των εργασιών, που έχουν εκτελεσθεί μέσα στα όρια του χρονοδιαγράμματος εργασιών. Αν από τον ανάδοχο κατασκευασθούν εργασίες πέρα από τις προβλεπόμενες στο χρονοδιάγραμμα, ο κύριος του έργου έχει το δικαίωμα να αναβάλλει την πληρωμή των επιπλέον εργασιών ώστε να συμπίσει με τα προβλεπόμενα στο χρονοδιάγραμμα. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται όταν στη σύμβαση προβλέπεται πρόσθετη καταβολή (πριμ) στον ανάδοχο για τη γρηγορότερη περάτωση του έργου.

8. Οι λογαριασμοί των κατά τη σύμβαση οφειλόμενων ποσών συντάσσονται κατά μηνιαία χρονικά διαστήματα, εκτός αν η σύμβαση ορίζει άλλες προθεσμίες. Οι λογαριασμοί συντάσσονται από τον ανάδοχο και υποβάλλονται στη διευθύνουσα υπηρεσία, η οποία τους ελέγχει και τους διορθώνει όταν απαιτείται, μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή τους. Οι εγκρινόμενοι από τη διευθύνουσα υπηρεσία λογαριασμοί αποτελούν την πιστοποίηση για την πληρωμή των εργασιών που έχουν εκτελεσθεί. Αν η πληρωμή τους καθυστερήσει πέρα από ένα μήνα από τη λήξη της προηγούμενης προθεσμίας, χωρίς υπαιτιότητα του αναδόχου, οφείλεται, αν υποβληθεί έγγραφη όχληση και από το χρόνο υποβολής της, ο τόκος υπερημερίας που ισχύει για τις οφειλές γενικά του Δημοσίου και ο ανάδοχος μπορεί να διακόψει τις εργασίες αφού κοινοποιήσει στη διευθύνουσα υπηρεσία ειδική έγγραφη δήλωση.

9. Αν προβλέπεται από τη διακήρυξη, χορηγείται στον ανάδοχο προκαταβολή μέχρι του 15% του ολικού ποσού της σύμβασης. Για το ποσό αυτό βαρύνεται ο ανάδοχος με τόκο. Το ποσοστό του επιτοκίου καθορίζεται ειδικά με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου. Η προκαταβολή καλύπτεται με εγγυητική επιστολή και η απόσβεσή της γίνεται τμηματικά. Με π. δ/γμα ορίζεται ο σκοπός για τον οποίο δίνεται η προκαταβολή ή μέρος της, το ύψος της εγγυητικής επιστολής, ο τρόπος παρακολούθησης για τη χρησιμοποίηση της προκαταβολής, τα θέματα της τμηματικής απόσβεσης και τα θέματα της επιστροφής του τυχόν αναπόσβεστου μέρους της προκαταβολής μετά τη λύση ή λήξη της σύμβασης με οποιονδήποτε τρόπο και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

10. Για την πληρωμή της δαπάνης κατασκευής του έργου επιτρέπεται πάντοτε η έκδοση ενταλμάτων προπληρωμής, χωρίς να εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή άλλη σχετική γενική ή ειδική διάταξη. Για την κατάσχεση και εκχώρηση του εργολαβικού ανταλλάγματος εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις. Κατεξάιρηση, κατά της απαιτήσεως του εργολαβικού ανταλλάγματος μπορεί πάντα να συμψηφίζονται εκκαθαρισμένες απαιτήσεις του κυρίου του έργου κατά του αναδόχου προερχόμενες από την εκτέλεση άλλων έργων και μέχρι ποσοστό 20% από κάθε πιστοποίηση του εκτελούμενου έργου. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δημοσίων Έργων και Οικονομικών, μπορεί να ορισθεί η δυνατότητα και η διαδικασία εκχώρησης από μέρους του αναδόχου

απαίτησης από εγκεκριμένη πιστοποίηση ή μέρους της προς τον κύριο του έργου για την εξόφληση οποιασδήποτε οφειλής του προς αυτόν.

11. Στις συμβάσεις κατασκευής δημόσιων έργων εφαρμόζονται οι διατάξεις του Αττικού Κώδικα, εφόσον δεν ορίζεται.....

Άρθρο 8

3. Σε κάθε περίπτωση οι εργασίες της εργολαβίας μπορεί να μειωθούν χωρίς καμιά αποζημίωση του αναδόχου σε έκταση που δεν πρέπει να υπερβαίνει το ένα τέταρτο του συνολικού συμβατικού ποσού. Σε περίπτωση μεγαλύτερης μείωσης των εργασιών εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 9.

Άρθρο 10

11. Με π. δ/γματα ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αναφέρονται στην εφαρμογή της αναθεώρησης των τιμών και ιδίως ο τρόπος διαπίστωσης των βασικών τιμών, τα όργανα για τη διαπίστωση αυτή με τη δυνατότητα σύστασης ειδικού συλλογικού οργάνου, ο τρόπος που θα υπολογίζεται η αναθεώρηση για τα υλικά που πιστοποιούνται πριν ενσωματωθούν ή για τις άλλες ημιτελείς εργασίες, ο περιορισμός της αναθεώρησης στις περιπτώσεις που δίνονται στον ανάδοχο υλικά ή μηχανήματα από το φορέα του έργου, η εξαίρεση από την αναθεώρηση αποζημιώσεων του αναδόχου από οποιαδήποτε αιτία και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 12

Ενστάσεις – Αιτήσεις θεραπειάς

1. Κατά των πράξεων της διευθύνουσας Υπηρεσίας, που προσβάλλει έννομο συμφέρον του αναδόχου, χωρίς ένσταση. Η ένσταση ασκείται με κατάθεση στη διευθύνουσα Υπηρεσία, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 15 ημερών, από την κοινοποίηση της πράξης, εκτός αν σε ειδικές περιπτώσεις ορίζεται διαφορετικά στο νόμο αυτόν ή τα π. δ/τα που εκδίδονται με εξουσιοδότησή του.

3. Αν η ένσταση απορριφθεί στο σύνολό της ή μερικώς αν παρέλθει άπρακτη η διμηννη προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου, ο ανάδοχος μπορεί να ασκήσει αίτηση θεραπείας σε ανατρεπτική προθεσμία τριών μηνών, από την κοινοποίηση της απόφασης ή από την άπρακτη πάροδο του διμήνου. Αίτηση θεραπείας ασκείται επίσης και κατά αποφάσεων ή πράξεων της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου, εφόσον με τις αποφάσεις ή πράξεις αυτές δημιουργείται για πρώτη φορά διαφωνία. Στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν απαιτείται να προηγηθεί ένσταση και η τρίμηνη ανατρεπτική προθεσμία για την άσκηση της αίτησης θεραπείας αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης ή της πράξης στον ανάδοχο.

Άρθρο 13

Δικαστική επίλυση των διαφορών

1. Κάθε διαφορά μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών που προκύπτει από τη σύμβαση κατασκευής δημόσιου έργου επιλύεται από το αρμόδιο δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων.

2. Αρμόδιο Δικαστήριο για την εκδίκαση των πιο πάνω

διαφορών είναι το Εφετείο της περιφέρειας που βρίσκεται το έργο. Αν το έργο επεκτείνεται στην περιφέρεια δύο ή περισσότερων Εφετείων, αρμόδιο καθίσταται εκείνο που ορίζει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ύστερα από αίτηση αυτού που ενδιαφέρεται να ασκήσει την προσφυγή. Το Εφετείο δικάζει κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου.

3. Η υπόθεση συζητείται σε δικάσιμο που ορίζεται όσο το δυνατό συντομότερο. Οι διάδικοι υποχρεούνται να προσκομίσουν κατά την πρώτη συζήτηση όλα τα αποδεικτικά μέσα. Οι μάρτυρες εξετάζονται αμέσως και δεν απαιτείται έκδοση προδικαστικής απόφασης. Η παράγραφος 1 του άρθρου 671 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή. Το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει και συμπληρωματικές αποδείξεις. Το Εφετείο εκδίδει την απόφασή του το ταχύτερο και αρκεί πιθανολόγηση. Οι αποφάσεις του Εφετείου υπόκεινται σε ανάρτηση μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 559 αριθ. 1 έως 7, 9, 16, 17, 19 και 20 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η ανάρτηση που ασκείται ή η προθεσμία για την άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ούτε υπέρ του Δημοσίου. Η διάταξη του άρθρου 565 παράγρ. 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται και στην προκειμένη περίπτωση. Εάν γίνει δεκτή η ανάρτηση, το Τμήμα του Αρείου Πάγου που αποφασίζει την ανάρτηση κρατεί σε κάθε περίπτωση την υπόθεση και την δικάζει κατ' ουσία.

4. Της προσφυγής στο Εφετείο προηγείται υποχρεωτικά αίτηση θεραπείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, διαφορετικά η προσφυγή κηρύσσεται απαράδεκτη. Η προσφυγή στο Εφετείο ασκείται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης που εκδόθηκε στην αίτηση θεραπείας ή από τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας της παραγράφου 7 του προηγούμενου άρθρου. Μέσα στην ίδια δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία ασκείται και η αίτηση στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου για τον καθορισμό του αρμόδιου Εφετείου σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Στην περίπτωση αυτή η δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

5. Στις περιπτώσεις που έχει ασκηθεί προσφυγή στο Εφετείο κάθε αξίωση παραγράφεται αν περάσει διετία απ' την τελευταία διαδικαστική πράξη, χωρίς να ενεργηθεί άλλη πράξη που να διακόπτει την παραγραφή. Η παραγραφή αυτή δεν ισχύει για το μέρος της αξίωσης που τυχόν αναγνωρίστηκε με απόφαση των αρμόδιων Διοικητικών Αρχών. Οι αξιώσεις που στηρίζονται σε αποφάσεις των Διοικητικών Αρχών παραγράφονται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 16

Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.)

1. Η εγγραφή των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ. γίνεται με αίτησή τους. Κριτήρια για την εγγραφή αποτελούν η οργάνωση της επιχείρησης, η στελέχωσή της από τεχνικούς εγγεγραμένους στο ΜΕΚ, η στελέχωσή της από άλλο επιστημονικό ή τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό, η εμπειρία σε έργα που έχουν εκτελεσθεί απ' την επιχείρηση ή τα στελέχη της, ο εξοπλισμός που η επιχείρηση διαθέτει ή ίδια ή αποδεδειγμένα έχει δια-

χειριστεί με επιτυχία στο παρελθόν, η οικονομική δυνατότητα, πίστη, διαχειριστική ικανότητα και άλλα παρόμοια στοιχεία. Η στελέχωση της επιχείρησης με στελέχη εγγεγραμμένα στο Μ.Ε.Κ. παρακολουθείται από την επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ., ώστε τα στελέχη αυτά να μετέχουν ενεργά στο έργο της επιχείρησης. Η επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ. κατά την κρίση της και εκτός των άλλων συνεπειών για την επιχείρηση ή τα στελέχη της μπορεί να παραπέμψει τα στελέχη των οποίων η συμμετοχή αυτή κρίνεται εικονική ή ανεπαρκής στο αρμόδιο κατά περίπτωση πειθαρχικό όργανο. Με π. δ/γμα μπορεί να καθορίζονται τα κατώτατα όρια τεχνικής στελέχωσης, κεφαλαίων και σύνθεσης οργάνων διοίκησης των επιχειρήσεων.

2. Με τα ίδια κριτήρια της προηγούμενης παραγράφου γίνεται επίσης: α) η κατάταξη στις κατηγορίες και τάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού που ισχύει για μια τριετία, β) η τακτική κατά τριετία αναθεώρηση της εγγραφής ύστερα από αίτηση της εργοληπτικής επιχείρησης, γ) η έκτακτη με πρωτοβουλία της υπηρεσίας αναθεώρηση που μπορεί να γίνει οποτεδήποτε και δ) η έκτακτη με αίτηση της επιχείρησης αναθεώρηση που μπορεί να γίνει μόνο μετά διετία από την τελευταία τακτική αναθεώρηση. Με την τακτική αναθεώρηση (περίπτωση β) και με την έκτακτη ύστερα από αίτηση της εργοληπτικής επιχείρησης (περίπτωση δ) μπορεί να συνδυασθεί η μεταβολή στις κατηγορίες και τάξεις για τις οποίες είχε εγκριθεί στο παρελθόν η εγγραφή της επιχείρησης. Η μεταβολή αυτή μπορεί να περιλαμβάνει και διαγραφή από κατηγορίες ή υποβιβασμό σε τάξη έστω και αν αυτό δεν ζητήθηκε από την επιχείρηση. Η έκτακτη με πρωτοβουλία της υπηρεσίας αναθεώρηση (περίπτωση γ) γίνεται στις περιπτώσεις που ορίζει η απόφαση της παραγρ. 5 του άρθρου αυτού και αποβλέπει στη διαγραφή από ορισμένες ή όλες τις κατηγορίες ή στον υποβιβασμό της τάξης της επιχείρησης σύμφωνα με όσα ορίζονται με την απόφαση αυτή.

3. Η εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση στηρίζεται σε όλα τα στοιχεία που συγκεντρώνονται από την υπηρεσία σχετικά με την επιχείρηση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ.. Τα πιστοποιητικά αυτά συντάσσονται για κάθε έργο και περιέχουν πληροφορίες και αξιολογήσεις για τη δημοπρασσία και την ανάδοχο επιχείρηση και όλες τις άλλες τεχνικές επιχειρήσεις που έχουν συμπράξει στην κατασκευή του έργου, όπως ειδικότερα ορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Δημοσίων Έργων. Οι διατάξεις του άρθρου 17 παράγρ. 4 εφαρμόζονται ανάλογα και για τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ..

4. Η εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ. γίνεται από την Επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ.. Η Επιτροπή αρνείται την εγγραφή επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. ή την κατάταξη στη ζητούμενη κατηγορία ή τάξη, αν από τα στοιχεία της προηγούμενης παραγράφου κρίνει ότι η επιχείρηση αυτή δεν έχει την απαιτούμενη τεχνική ιδιότητα και τεχνική ικανότητα με βάση τα κριτήρια της παραγρ. 1. Η Επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ. εισηγείται επίσης κάθε μέτρο που σχετίζεται με τη βελτίωση του τρόπου τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. για την εκπλήρωση του σκοπού του, τον τρόπο που καταρτίζονται και αξιολογούνται τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ. και γενικά παρακολουθεί την όλη τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ. και υποβάλλει στον Υπουργό Δημοσίων Έργων σχετικές εκθέσεις. Κάθε λεπτομέρεια που σχετίζεται με τις εκθέσεις αυτές και γενικά την τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ. και ο τρόπος αξιολόγησης

των επιχειρήσεων μπορεί να κανονιστεί με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων. Η σύνθεση της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ. ορίζεται με προεδρικό διάταγμα και στη σύνθεση αυτή περιλαμβάνονται εκτός των οργάνων δημόσιων υπηρεσιών και εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης του Τ.Ε.Ε., ενώσεων των Τεχνικών του ΜΕΚ, επαγγελματικών εργοληπτικών ενώσεων και της Γ.Σ.Ε.Ε..

5. Η κατάταξη στο Μ.Ε.ΕΠ. των εργοληπτικών επιχειρήσεων γίνεται σε μια ή περισσότερες απ' τις κατηγορίες των έργων οδοποιίας, οικοδομικών, υδραυλικών, λιμενικών και ηλεκτρομηχανολογικών. Με π. δ/γμα μπορεί να αναπροσδιορίζονται οι κατηγορίες αυτές και να ρυθμίζονται τα μεταβατικά προβλήματα που ανακύπτουν στην περίπτωση αυτή. Κάθε επιχείρηση κατατάσσεται σε μία τάξη για κάθε κατηγορία. Οι τάξεις ορίζονται σε επτά για κάθε κατηγορία. Με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων καθορίζεται το ανώτατο όριο προϋπολογισμού των εργολαβιών τις οποίες μπορεί να αναλάβει η επιχείρηση που ανήκει σε κάθε τάξη με δυνατότητα διαχωρισμού κατά κατηγορίες, τα ειδικά όρια για τις κοινοπραξίες και οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των ειδικών ορίων, τα θέματα που συνδέονται με την υποχρεωτική από κοινοπραξίες ανάληψη έργων προϋπολογισμού μεγαλύτερου από το όριο της ανώτατης τάξης, οι δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των τεχνικών στελεχών και των επιχειρήσεων, οι κυρώσεις για τα στελέχη και τις επιχειρήσεις που παραβαίνουν τις δεσμεύσεις και υποχρεώσεις αυτές και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζονται και κατώτατα όρια για κάθε τάξη, γενικά ή κατά περιοχή της χώρας σχετιζόμενη με την έδρα ή την επαγγελματική εγκατάσταση της επιχείρησης όπως και να ορίζονται εξαιρέσεις από τα όρια αυτά για την ανάληψη από εργοληπτικές επιχειρήσεις μικρών έργων που συνδέονται ή βρίσκονται κοντά σε έργα που κατασκευάζει ήδη η επιχείρηση. Επιχειρήσεις που θα συσταθούν μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού κατατάσσονται μέχρι και την πέμπτη τάξη, εκτός αν προκύπτουν από συγχώνευση άλλων εγγεγραμμένων επιχειρήσεων, όπως ειδικότερα ορίζεται με την πιο πάνω απόφαση. Ο προσδιορισμός όλων των ορίων της παραγράφου αυτής γίνεται με τον κανονισμό του ορίου της πρώτης τάξης και των συντελεστών των ορίων των άλλων τάξεων προς το βασικό αυτό όριο της πρώτης.

6. Με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων ρυθμίζεται κάθε θέμα που σχετίζεται με τη διαδικασία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., τη συγκέντρωση και παροχή στοιχείων από την υπηρεσία του Μ.Ε.ΕΠ., τη συγκρότηση και τη λειτουργία της επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ.. Με όμοια απόφαση μπορεί να οριστεί και κάθε θέμα που αναφέρεται σε εγγραφή στο Μ.Ε.ΕΠ. και εξιδικευμένων επιχειρήσεων υποκατηγοριών ορισμένων έργων ή εργασιών, όπως επίσης και τα θέματα που αναφέρονται στην τήρηση μητρώων κατά Νομαρχίες για τους πτυχιούχους εργοδηγούς τους κατόχους σχετικών αδειών και τους εμπειροτέχνες, που μπορεί να αναλαμβάνουν την εκτέλεση έργων, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 15.

7. Κάθε επιχείρηση δεν επιτρέπεται να έχει σε κάθε δεδομένη στιγμή μέσα σε όλη τη χώρα ανεκτέλεστο μέρος εργολαβιών δημόσιων έργων μεγαλύτερο από το τριπλάσιο του ανώτατου ορίου της τάξης στην οποία ανήκει. Με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων κανονίζεται η διαδικασία εφαρμογής της παραγράφου αυτής, τα θέματα κατανομής στις κοινοπρακτούσες επι-

χειρήσεις του ανεκτέλεστου μέρους των έργων που κατασκευάζονται από κοινοπραξίες και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

8. Στις τρεις κατώτερες τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. εγγράφονται ατομικές επιχειρήσεις προσώπων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.Κ. και επιχειρήσεις προσωπικών εταιριών ή εταιριών περιορισμένης ευθύνης (ΕΠΕ), των οποίων όλα τα μέλη είναι πρόσωπα εγγεγραμμένα στο ΜΕΚ. Στις υπόλοιπες τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. εγγράφονται επιχειρήσεις με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας ή Ε.Π.Ε.. Κατεξάιρεση οι μέχρι σήμερα κάτοχοι εργοληπτικών πτυχίων οποιασδήποτε κατηγορίας και τάξεις μπορούν να ασκούν, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, και τέταρτης πράξης του Μ.Ε.ΕΠ. εργοληπτική επιχείρηση με τη μορφή ατομικής επιχείρησης ή προσωπικής εταιρείας υπό την προϋπόθεση ότι θα τηρούν βιβλία της ανώτερης τάξης του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων. Στους περιορισμούς της παραγράφου αυτής δεν υπάγονται οι κατασκευαστικές επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α. και οι συνεταιρισμοί. Θέματα που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και κάθε σχετική λεπτομέρεια, ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων.

9. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού, μέχρι σήμερα κάτοχοι εργοληπτικών πτυχίων σε ισχύ κατατάσσονται αυτοδίκαια στις βαθμίδες του Μ.Ε.ΕΠ. ως εξής:

α) Οι κάτοχοι των εργοληπτικών πτυχίων τάξεων:

Α' ως Δ' στις αντίστοιχες τάξεις Α' ως Δ' των κατηγοριών έργων στις οποίες ισχύει το πτυχίο τους.

β) Οι εταιρείες που κατέχουν πτυχίο Ε' τάξης στην Ζ' τάξη όλων των κατηγοριών των έργων.

Για την εφαρμογή της αυτοδίκαιας αυτής κατάταξης θεωρούνται ως εργοληπτικά πτυχία σε ισχύ και τα πτυχία για τα οποία δεν έχει παρέλθει κατά την ισχύ του νόμου αυτού η προθεσμία ενός έτους που ορίζεται στο άρθρο 5 του ν. 689/1997, ΦΕΚ 253 Α').

Η κατάταξη που προβλέπει η παράγραφος αυτή είναι προσωρινή και διαρκεί δύο χρόνια από τη λήξη του αντίστοιχου εργοληπτικού πτυχίου και πάντως όχι πέρα από τρία χρόνια από τη δημοσίευση του νόμου. Μετά τη λήξη της πιο πάνω προθεσμίας θα ισχύει για τις αντίστοιχες επιχειρήσεις η κατάταξη σε κατηγορίες και τάξεις που γίνεται σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις του νόμου. Ειδικά οι κάτοχοι πτυχίου Δ' τάξης που εντάσσονται αυτοδίκαια στη Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. μπορεί μέσα σε έξι μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού να ενταχθούν επίσης προσωρινά στις τάξεις Ε' ή ΣΤ' του Μ.Ε.ΕΠ.. Η προσωρινή αυτή ανακατάταξη ισχύει για όσο χρόνο θα ισχύει και η αυτοδίκαιη κατάταξή τους στη Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. και γίνεται με βάση τα κριτήρια του νόμου αυτού ύστερα από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης που πρέπει να υποβληθεί σε ανατρεπτική προθεσμία τριών μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Μέχρι τη συγκρότηση της επιτροπής του ΜΕΕΠ η προσωρινή ανακατάταξη γίνεται από τον Υπουργό Δημοσίων Έργων ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων (Τμήμα Κατασκευών). Με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Η αυτοδίκαιη κατάταξη σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εμποδίζει κατά τη διάρκεια ισχύος της την εγγραφή της επιχείρησης σε άλλη τάξη και κατηγορία του ΜΕΕΠ, αν συγκεντρώνει τις σχετικές προϋποθέσεις.

10. Κατά το χρόνο της αυτοδίκαιης κατάταξης, που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος, οι κατατασσο-

μενοι εργολήπτες για τις ασφαλιστικές τους σχέσεις θεωρείται ότι έχουν σε ισχύ το αντίστοιχο εργοληπτικό πτυχίο. Κατά τον ίδιο χρόνο εξακολουθούν να εφαρμόζονται για τους εργολήπτες Δ.Ε. οι πειθαρχικές διαδικασίες που προβλέπονται από τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 4

3. Η ανάθεση της κατασκευής γίνεται με βάση τη σχετική μελέτη. Με τη σύμβαση επιτρέπεται να αναλάβει ο ανάδοχος την αναγκαία συμπλήρωση ή προσαρμογή των στοιχείων της μελέτης προς τα δεδομένα του εδάφους.

4. Η διακήρυξη για τη δημοπράτηση καθορίζει το σύστημα υποβολής των προσφορών. Συστήματα υποβολής προσφορών είναι:

α) η προσφορά ενιαίου ποσοστού έκπτωσης πάνω σε συμπληρωμένο τιμολόγιο της Υπηρεσίας.

β) Η προσφορά επί μέρους ποσοστών έκπτωσης κατά ομάδες τιμών, συμπληρωμένο τιμολόγιο ομαδοποιημένων τιμών της Υπηρεσίας, με έλεγχο ομαλότητας των επιμέρους ποσοστών έκπτωσης.

γ) Η συμπλήρωση από το μειοδότη ανοιχτού τιμολογίου με έλεγχο ομαλότητας των τιμών σε σχέση με αντίστοιχο τιμολόγιο, που περιέχει τιμές της Υπηρεσίας.

δ) Η ελεύθερη συμπλήρωση ανοιχτού τιμολογίου που μπορεί να περιλαμβάνει αναλυτικές τιμές ή περιληπτικές τιμές ή και κατ' αποκοπή τιμή.

ε) Η προσφορά περιλαμβάνει μελέτη και κατασκευή με κατ' αποκοπή εργολαβικό αντάλλαγμα για το έργο ολόκληρο ή κατά τμήματα. Στο σύστημα αυτό αξιολογείται πρώτα η ποιότητα της προσφοράς (μελέτη) και στη συνέχεια εξετάζεται η οικονομική προσφορά.

στ) Η μειοδοσία μόνο πάνω στο ποσοστό οφέλους για εκτέλεση απολογιστικών εργασιών.

ζ) Η προσφορά για την αξιοποίηση ακινήτων του εργοδότη με το σύστημα αντιπαροχής ποσοστών εξ αδιαρέτου και αντίστοιχων διηρημένων ιδιοκτησιών.

η) Η προσφορά που περιλαμβάνει άλλα τυχόν ανταλλάγματα έναντι της κατασκευής του έργου.

Τα συστήματα αυτά μπορεί να εφαρμοστούν και σε συνδυασμό μεταξύ τους στη δημοπρασία του ίδιου έργου.

5. Οι δημοπρατήσεις διεξάγονται σε δυο στάδια: Το πρώτο περιλαμβάνει την κατάθεση των προσφορών στην επιτροπή διαγωνισμού και το δεύτερο την εξέταση των προσφορών από την επιτροπή εισήγησης για ανάθεση. Το πρώτο στάδιο γίνεται σε μία ή ταυτόχρονα σε περισσότερες έδρες υπηρεσιών. Με π.δ/γμα δημοπρασίες που αφορούν μικρά έργα ή κατηγορίες έργων μπορεί να εξαιρεθούν από τους παραπάνω κανόνες, να οριστεί ως επιτροπή εισήγησης για ανάθεση η επιτροπή διαγωνισμού και να ρυθμιστούν όλα τα ειδικότερα θέματα της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 22

10. Για την κίνηση των επιθεωρητών Δ.Ε. εκτός έδρας δεν ισχύει κανένας χρονικός περιορισμός οποιασδήποτε διάταξης γενικής ή ειδικής διάταξης.

2. Ν. 229/1994 «Τροποποίηση και συμπλήρωση του ν. 418/1984 και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 4

14. Με προεδρικό διάταγμα μπορεί να ιδρυθεί οργανισμός με μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, στο οποίο μεταβιβάζονται οι αρμοδιότητες των άρθρων 15, 16 και 17 του ν. 1418/1984, που αναφέρονται σε θέματα εγγραφής και αναθεώρησης εγγραφής, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την εγγραφή και αναθεώρησης εγγραφής στις τάξεις Ζ' και Η' του Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και τήρησης του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) και του Μητρώου Εμπειρίας Κατασκευαστών (Μ.Ε.Κ.), που εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα ορίζονται οι αρμοδιότητες της εποπτείας, τα της διοικήσεως του άνω οργανισμού, η στελέχωσή του, ο τρόπος λειτουργίας των επιτροπών κατάταξης και αναβάθμισης των πτυχίων στα Μητρώα Μ.Ε.ΕΠ. και Μ.Ε.Κ., οι πόροι αυτού, που προέρχονται από τέλη και εισφορές των εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ. και του Μ.Ε.Κ. και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα μπορεί να ορίζεται ότι με την ολοκλήρωση της στελέχωσης των υπηρεσιών του άνω οργανισμού είναι δυνατή η απόσπαση προσωρινά στον οργανισμό του αναγκαίου αριθμού υπαλλήλων εκ των υπηρετούντων στις υπηρεσίες του Υ.Π.Ε.ΧΩ.ΔΕ. που είναι αρμόδιες για την τήρηση των Μητρώων Μ.Ε.ΕΠ. και Μ.Ε.Κ.. Οι δαπάνες λειτουργίας του ανωτέρω νομικού προσώπου θα βαρύνουν τους πόρους του.

3. Ν. 2576/1998 «Βελτίωση των διαδικασιών για την ανάθεση της κατασκευής των δημοσίων έργων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 25 Α')

Άρθρο 6

Σύσταση Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.)

1. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Ινστιτούτο Οικονομίας των Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.), που εδρεύει στην Αθήνα και εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.». Το Ι.Ο.Κ. απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας και εξαιρείται των διατάξεων που αφορούν στο δημόσιο τομέα.

2. Σκοπός του Ι.Ο.Κ. είναι η έρευνα και μελέτη των θεμάτων που έχουν σχέση με το σχεδιασμό, το κόστος, την παραγωγικότητα, τη χρηματοδότηση, την ποιότητα, την ανάθεση των κατασκευών. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων του Ι.Ο.Κ. περιλαμβάνονται:

α) η συγκέντρωση, επεξεργασία και αξιολόγηση των κάθε είδους στοιχείων που σχετίζονται με την κατασκευαστική δραστηριότητα στη χώρα, στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα,

β) η έρευνα και μελέτη για την ποιοτική και ποσοτική παραγωγή υλικών και προϊόντων κατασκευής, την κοστολόγησή τους, τις μεθόδους κατασκευής, την ποιοτική και ποσοτική επάρκεια του διαθέσιμου δυναμικού και μέσων στις κατασκευές,

γ) η καταγραφή, συμπλήρωση, επικαιροποίηση του αναλυτικού τιμολογίου του Δημοσίου και η υποβολή του ως πρόταση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων,

δ) οι προτάσεις για τη λήψη μέτρων που αποβλέπουν στη βελτιστοποίηση της ποιότητας με ελαχιστοποίηση του κόστους της παραγωγής των έργων,

ε) η παροχή συμβουλών προς τα υπουργεία και στα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα στα θέματα της αρμοδιότητας του Ινστιτούτου,

στ) η παροχή συναφών υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα,

ζ) η εισήγηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων για τον αριθμό των εργοληπτικών επιχειρήσεων που πρέπει να γράφονται στο Μ.Ε.ΕΠ. κατά τάξη και κατηγορία, καθώς και για την αναπροσαρμογή των ορίων των εργοληπτικών πτυχίων κατά τάξεις,

4. Πόροι του Ι.Ο.Κ. είναι:

α) τα έσοδα από την πώληση των εκδόσεων του ή την παροχή των υπηρεσιών του στον ιδιωτικό τομέα και στο δημόσιο τομέα,

β) κάθε άλλο έσοδο από την εκμετάλλευση της περιουσίας του, επιχειρηγήσεις, δωρεές ή από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη αιτία,

γ) η οικονομική επιχορήγηση από τα υπουργεία, τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και τους οργανισμούς της νομαρχιακής και της τοπικής αυτοδιοίκησης, σε βάρος του προϋπολογισμού τους, για παροχή υπηρεσιών του Ι.Ο.Κ. προς αυτούς.

8. Μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή το Δ.Σ. εγκρίνει τον Κανονισμό Λειτουργίας του Ι.Ο.Κ., ο οποίος ρυθμίζει κάθε θέμα του Ι.Ο.Κ. και ο οποίος κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Στον Κανονισμό Λειτουργίας δύναται να περιέχονται διατάξεις που αφορούν στην εύρυθμη λειτουργία του Ι.Ο.Κ. σε σχέση με την μίσθωση γραφείων, με την προμήθεια αναγκαίων μέσων και εξοπλισμού, με τον τρόπο ανάθεσης των απαραίτητων υπηρεσιών υποστήριξης του, κατ' εξαίρεση από την κείμενη νομοθεσία, εντός όμως των πλαισίων των Κοινοτικών Οδηγιών.

Το Ι.Ο.Κ. δύναται να απασχολεί ειδικούς επιστήμονες με σχέση εργασίας ορισμένου έργου ή χρόνου. Επίσης το Ι.Ο.Κ., με απόφαση του Δ.Σ. αυτού, μπορεί να συστήσει μέχρι δέκα (10) θέσεις τακτικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εκτός του Γενικού Διευθυντή. Δεν θεωρείται ασυμβίβαστη προς την ιδιότητα του δικηγόρου η παροχή επιστημονικών υπηρεσιών προς το Ι.Ο.Κ..

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του συναρμόδιου υπουργού, επιτρέπεται κατά τις κείμενες διατάξεις, η απόσπαση στο Ι.Ο.Κ. δημοσίων υπαλλήλων ή υπαλλήλων νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

4. Ν. 2502/1992 «Μέτρα για την αντιμετώπιση του νέφους και πολεοδομικές ρυθμίσεις»

Άρθρο 9

4. Η εκτέλεση των δημοσίων έργων, με το σύστημα της αντιπαροχής ή της παροχής άλλων συναλλαγμάτων, καθώς και η εκτέλεση οποιουδήποτε άλλου δημόσιου έργου με χρηματοδότηση τρίτων κατά ποσοστό πάνω από πενήντα τοις εκατό (50%) διέπεται από τη νομοθεσία περί δημοσίων έργων με την επιφύλαξη των παρακάτω ρυθμίσεων, ανάλογα με το εκτελούμενο έργο.

α. Σε περίπτωση υπερημερίας του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής αυτού ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του ή σε περίπτωση υπαίτιας ή ανυπαίτιας αδυναμίας αυτού, ο ανάδοχος έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

β. Σε περίπτωση διακοπής των εργασιών πέραν των δεκαπέντε (15) ημερών από γεγονός για το οποίο δεν ευθύνεται ο ανάδοχος, τότε δικαιούται αυτός να ζητήσει αποζημίωση για τη ζημία, που υπέστη από τη διακοπή αυτή στο υπόψη έργο. Σε περίπτωση, όμως, που η διακοπή αυτή διαρκέσει για συνεχές χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών, τότε ο ανάδοχος δικαιούται επί πλέον να ζητήσει τη διάλυση της σύμβασης.

γ. Σε περίπτωση που ο ανάδοχος ασκήσει το παρεχόμενο σ' αυτόν από το νόμο δικαίωμα να ζητήσει τη διάλυση της σύμβασης δικαιούται να ζητήσει και αποζημίωση για την τυχόν ζημία του από τη μη εκπλήρωση της σύμβασης.

δ. Ο κύριος του έργου και ο φορέας κατασκευής αυτού δεν έχουν το δικαίωμα να καταγγείλουν ή διαλύσουν τη σύμβαση εργολαβίας χωρίς σπουδαίο λόγο, ο οποίος κρίνεται ως τέτοιος μετά από γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων. Εάν ο λόγος αυτός αφορά γεγονός για το οποίο δεν ευθύνεται ο ανάδοχος, τότε αυτός δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση. Σε περίπτωση, όμως, που η σύμβαση αφορά περισσότερες από μία διαφορετικές και αυτοτελείς κατασκευές, μπορεί να συναρμολογηθεί ότι ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής αυτού έχουν το δικαίωμα να καταγγείλουν ή διαλύσουν τη σύμβαση ως προς μία ή περισσότερες αυτοτελείς και διαφορετικές κατασκευές, μέχρι ορισμένη προθεσμία και πάντως πριν από το συμβατικό χρόνο έναρξης εργασιών επί των αυτοτελών και διαφορετικών αυτών κατασκευών. Στην τελευταία αυτή περίπτωση θα καθορισθεί με νέα απόφαση μετά από γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων και ο τρόπος αναπροσδιορισμού του εργολαβικού ανταλλάγματος και η αναπροσαρμογή της σύμβασης.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Κατασκευαστική κοινοπραξία και υπεργολαβία

Μετά την παράγραφο 6 του άρθρου 5 του ν. 1418/1984 (ΦΕΚ 23 Α'), οι παράγραφοι 7, 8, 9, 10 και 11 του άρθρου αυτού αναριθμούνται σε 9, 10, 11, 12 και 13 και τίθενται νέες παράγραφοι 7 και 8 που έχουν ως εξής:

« 7. Επιτρέπεται η σύσταση κοινοπραξίας μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 15, όπως κάθε φορά ισχύει, για την κατασκευή έργου, το οποίο έχει αναλάβει μία ή περισσότερες από τις επιχειρήσεις αυτές (κατασκευαστική κοινοπραξία), αν:

α. όλα τα μέλη της κατασκευαστικής κοινοπραξίας ανήκουν στις καλούμενες από τη διακήρυξη τάξεις και κατηγορίες του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.), και

β. το συμφωνητικό σύστασης της κοινοπραξίας γνω-

στοποποιείται στον κύριο του έργου ή το φορέα κατασκευής. Αν δεν γνωστοποιηθεί, δεν αναγνωρίζεται από τον κύριο του έργου ή το φορέα κατασκευής.

Ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής με απόφασή του μπορεί να μην εγκρίνει τη σύσταση της κοινοπραξίας, με απόφαση που λαμβάνεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός μηνός από την ανωτέρω γνωστοποίηση. Μέχρι την έγκριση ή μέχρι την παρέλευση της προθεσμίας αυτής δεν επιτρέπεται η σύμπραξη της κοινοπραξίας στην κατασκευή του έργου.

Ο αριθμός των μελών της κατασκευαστικής κοινοπραξίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία, αν το έργο ανατέθηκε σε μία επιχείρηση, ή το διπλάσιο του αρχικού αριθμού των εργοληπτικών επιχειρήσεων, αν το έργο ανατέθηκε σε κοινοπραξία εργοληπτικών επιχειρήσεων.

Ο ανάδοχος πρέπει να έχει συνολικό ποσοστό συμμετοχής στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%). Κάθε άλλη εργοληπτική επιχείρηση που μετέχει στην κατασκευαστική κοινοπραξία πρέπει να έχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Αν ο ανάδοχος είναι κοινοπραξία, πρέπει να διατηρεί συνολικό ποσοστό συμμετοχής στην κατασκευαστική κοινοπραξία τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%). Κάθε άλλη εργοληπτική επιχείρηση που μετέχει στην κοινοπραξία πρέπει να έχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Τα επιπλέον μέλη της κοινοπραξίας δεν επιτρέπεται να είναι κοινοπραξίες.

Τα μέλη της κοινοπραξίας ευθύνονται εις ολόκληρον έναντι του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, για το σύνολο του έργου.

Στον υπολογισμό της εμπειρίας και του ορίου ανεκτέλεστου μέρους εργολαβιών δημοσίων έργων κάθε εργοληπτικής επιχείρησης, όπως το όριο αυτό προσδιορίζεται στην παράγραφο 45 του άρθρου 16, λαμβάνονται υπόψη και τα έργα που εκτελέστηκαν από κατασκευαστικές κοινοπραξίες στις οποίες συμμετείχε, καθεμία από αυτές τις εργοληπτικές επιχειρήσεις, κατά το ποσοστό συμμετοχής της.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι ελάχιστοι όροι που πρέπει να περιλαμβάνονται στο συμφωνητικό, οι λόγοι για τους οποίους μπορεί ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής να μην εγκρίνουν τη σύσταση της κοινοπραξίας, η διαδικασία έγκρισής της και κάθε σχετικό θέμα.

8. Όταν συνάπτεται σύμβαση μίσθωσης έργου μεταξύ του αναδόχου δημοσίου έργου και εργοληπτικής επιχείρησης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 15 για την κατασκευή μέρους του έργου που έχει αναληφθεί από τον ανάδοχο (υπεργολαβία), ο υπεργολάβος θεωρείται «εγκεκριμένος» με τις συνέπειες του νόμου αυτού, μετά από έγκριση του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, όταν συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α. Ο υπεργολάβος έχει τα αντίστοιχα προσόντα για την εκτέλεση του έργου που αναλαμβάνει και ανήκει σε τάξη και κατηγορία έργου, αντίστοιχη με το ποσό της σύμβασης υπεργολαβίας, και

β. Ο ανάδοχος, πριν από την εγκατάσταση του υπεργολάβου στο έργο, έχει γνωστοποιήσει στον κύριο του έργου ή στον φορέα κατασκευής τη σύμβαση υπεργολαβίας.

Ο ανάδοχος του έργου πρέπει να διατηρεί ποσοστό

τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του ποσού της σύμβασης του με τον κύριο του έργου ή το φορέα κατασκευής, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι συμβάσεις υπεργολαβιών που έχουν εγκριθεί.

Ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής μπορούν με απόφασή τους, που εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την ανωτέρω γνωστοποίηση, να μην εγκρίνουν την υπεργολαβία αυτή.

Η έγκριση της υπεργολαβίας έχει τις εξής συνέπειες:

α. Το ποσό της σύμβασης της υπεργολαβίας, όπως αυτό προκύπτει ιδίως από τα τιμολόγια που εκδίδονται από τον υπεργολάβο προς τον ανάδοχο, λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της εμπειρίας και του ορίου του ανεκτέλεστου μέρους εργολαβιών δημοσίων έργων του υπεργολάβου.

β. Το ποσό της σύμβασης της υπεργολαβίας, όπως αυτό προκύπτει ιδίως από τα τιμολόγια που εκδίδονται από τον υπεργολάβο προς τον ανάδοχο αφαιρείται από το ανεκτέλεστο του αναδόχου, ο οποίος δικαιούται πιστοποιητικό εμπειρίας για το σύνολο του έργου.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι ελάχιστοι όροι που πρέπει να περιλαμβάνονται στο υπεργολαβικό συμφωνητικό, οι λόγοι για τους οποίους μπορεί ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής να μην εγκρίνει την υπεργολαβία, η διαδικασία έγκρισής της και κάθε σχετικό θέμα.»

Άρθρο 2

Κατάργηση συστήματος υποβολής προσφοράς Αυξομειώσεις ποσοτήτων εργασιών Αναθεώρηση συμβατικής αξίας ασφαλτικών

1. Το εδάφιο (γ) της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984, καταργείται.

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 1418/1984, προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν ύστερα από την εκτέλεση εργασιών εργολαβίας προκύπτει μείωση των συμβατικών ποσοτήτων των εργασιών αυτών ή ορισμένων από αυτές, η δαπάνη που εξοικονομείται από τη μείωση αυτή μπορεί να διατεθεί για την εκτέλεση άλλων εργασιών του ίδιου έργου, που είναι αναγκαία για την αρτιότητα ή λειτουργικότητά του ή για την κάλυψη της δαπάνης αναθεώρησης.»

3. Στο άρθρο 10 του ν. 1418/1984, όπως τροποποιήθηκε με τα άρθρα 6 παράγραφος 21 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α') και 2 παράγραφοι 15 και 16 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 138 Α'), η παράγραφος 11 αναριθμείται σε 12 και προστίθεται παράγραφος 11 που έχει ως εξής:

«11. Ειδικώς από το Γ' τρίμηνο του 1999 και εφεξής η πληρωμή και η αναθεώρηση της συμβατικής τιμής των ασφαλτικών εργασιών, όταν σε αυτήν περιλαμβάνεται και η αξία της ασφάλτου, γίνεται ως εξής:

α. Κάθε συμβατική τιμή (ΤΣ) διαχωρίζεται στην αξία των ασφαλτικών εργασιών χωρίς την ασφάλτο (ΤΣ1) και στην αξία της ασφάλτου (ΤΣ2), με βάση τις σχέσεις $TΣ1 = Eox / Eoa \times TΣ$ και $TΣ2 = Ao$, όπου:

Eox: η αξία της ασφαλτικής εργασίας χωρίς την αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την Ανάλυση Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) κατά το χρόνο εκκίνησης της αναθεώρησης για κάθε εργολαβική σύμβαση.

Eoa: η αξία της ασφαλτικής εργασίας μαζί με την αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την Ανάλυση Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) κατά το χρόνο εκκίνησης της αναθεώρησης για κάθε εργολαβική σύμβαση.

Αο: η αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την εγκεκριμένη από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Ανάλυση Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) κατά το χρόνο εκκίνησης της αναθεώρησης για την κάθε εργολαβική σύμβαση.

β. Η πληρωμή των ασφαλιστικών εργασιών γίνεται με βάση τις ποσότητες των εργασιών που έχουν εκτελεστεί, πολλαπλασιαζόμενη με την αντίστοιχη αξία χωρίς την ασφάλτο (ΤΣ1) και με την αξία της ασφάλτου (Αο).

γ. Η αναθεώρηση (ΔΤν) της αξίας των ασφαλιστικών εργασιών χωρίς την ασφάλτο (ΤΣ1) υπολογίζεται με τον τύπο της παραγράφου 5, με βάση τα άρθρα της Ανάλυσης Τιμών Έργων Οδοποιίας (Α.Τ.Ε.Ο.) που αφορά στις ασφαλιστικές εργασίες χωρίς την ασφάλτο.

δ. Η αναθεώρηση (ΔΤν) της αξίας της ασφάλτου (ΤΣ2) υπολογίζεται με βάση τον τύπο $\Delta T_n = A_o (A_n / A_o - 1)$, όπου A_n είναι η αξία της ασφάλτου, σύμφωνα με την Α.Τ.Ε.Ο. κατά την εκάστοτε αναθεωρητική περίοδο. Για τον προσδιορισμό της αξίας της ασφάλτου A_o και A_n , από το Γ' τρίμηνο του 1999 και εφεξής, ως τιμή της ασφάλτου λαμβάνεται ο αριθμητικός μέσος όρος των εβδομαδιαίων τιμών της ασφάλτου, σύμφωνα με τα δελτία τιμών των διυλιστηρίων της χώρας.

ε. Οι ανάδοχοι των εργολαβιών αυτών μπορούν να δηλώσουν στη διευθύνουσα το έργο υπηρεσία, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ότι επιμένουν στους συμβατικούς όρους για την πληρωμή και τον υπολογισμό της αναθεώρησης της αξίας των ασφαλιστικών εργασιών. Στην περίπτωση αυτή ο υπολογισμός και η πληρωμή της αναθεώρησης εξακολουθούν να διέπονται από τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.

στ. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να ορισθεί άλλος τρόπος λήψης της τιμής της ασφάλτου για αναθεώρηση των εργασιών αυτών.»

Άρθρο 3 Επίλυση διαφορών

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 1418/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κατά των πράξεων ή παραλείψεων της διευθύνουσας υπηρεσίας που προσβάλλουν έννομο συμφέρον του αναδόχου χωρεί ένσταση, που ασκείται με κατάθεση στη διευθύνουσα υπηρεσία. Η ένσταση κατά των πράξεων ασκείται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση της πράξης, εκτός αν σε ειδικές περιπτώσεις ορίζεται διαφορετικά στο νόμο αυτόν ή στα προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με εξουσιοδότησή του. Η ένσταση κατά των παραλείψεων ασκείται το αργότερο μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την απόρριψη εκ μέρους της διευθύνουσας υπηρεσίας των αιτημάτων του αναδόχου που υποβάλλονται μαζί με την τελική επιμέτρηση, που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 11.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν. 1418/1984 προστίθενται εδάφια που έχουν ως εξής:

«Ένσταση δεν απαιτείται να προηγηθεί και επί παραλείψεων της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου. Στην περίπτωση αυτή ασκείται απευθείας αίτηση θεραπείας, το αργότερο μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών μηνών από την απόρριψη εκ μέρους της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου των αιτημάτων του

αναδόχου που υποβάλλονται μαζί με την τελική επιμέτρηση.»

3. Το άρθρο 13 του ν. 1418/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 13 Δικαστική επίλυση διαφορών

1. Κάθε διαφορά μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών που προκύπτει από τη σύμβαση κατασκευής δημόσιου έργου επιλύεται με προσφυγή στο αρμόδιο δικαστήριο κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των διαφορών αυτών είναι το διοικητικό ή πολιτικό εφετείο της περιφέρειας στην οποία εκτελείται το έργο. Παρέκταση αρμοδιότητας δεν επιτρέπεται. Αν το έργο εκτελείται στην περιφέρεια δύο ή περισσότερων εφετείων, αρμόδιο καθίσταται εκείνο που ορίζει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου, ύστερα από αίτηση εκείνου που ενδιαφέρεται να ασκήσει την προσφυγή.

3. Της προσφυγής στο εφετείο προηγείται υποχρεωτικά αίτηση θεραπείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, διαφορετικά η προσφυγή κηρύσσεται απαράδεκτη. Η προσφυγή στο εφετείο ασκείται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης που εκδόθηκε στην αίτηση θεραπείας ή από τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας της παραγράφου 7 του προηγούμενου άρθρου. Εάν το έργο εκτελείται στην Περιφέρεια δύο ή περισσότερων Εφετείων, η αίτηση για τον καθορισμό του αρμόδιου εφετείου, σύμφωνα με την παράγραφο 2, υποβάλλεται μέσα στην ίδια δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία. Στην περίπτωση αυτή η δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία για άσκηση προσφυγής αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης του Προέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου.

4. Η υπόθεση συζητείται σε δικάσιμο που ορίζεται όσο το δυνατόν συντομότερα. Οι διάδικοι υποχρεούνται να προσκομίσουν κατά την πρώτη συζήτηση όλα τα αποδεικτικά μέσα. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Αν ο φάκελος της υπόθεσης δεν αποσταλεί στο διοικητικό εφετείο από τη Διοίκηση, η συζήτηση αναβάλλεται σε νέα δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση συζητείται με βάση τα στοιχεία που προσκομίζει ο προσφεύγων, αν το ζητήσει ο ίδιος.

5. Η συζήτηση και η διεξαγωγή της απόδειξης ολοκληρώνονται σε μια δικάσιμο, ανεξάρτητα από τη δικαιοδοσία που υπάγεται η υπόθεση. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον των ιδίων δικαστών, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων, των μαρτύρων και εκείνων που δεν παρίστανται.

Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου λαμβάνονται υπόψη μόνο αν έχουν δοθεί ύστερα από κλήτευση του αντιδίκου τρεις τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη βεβαίωση και, αν πρόκειται να δοθούν στην αλλοδαπή, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτή. Η απόφαση εκδίδεται το ταχύτερο και αρκεί πιθανολόγηση. Οι αποφάσεις του διοικητικού ή πολιτικού εφετείου είναι αμέσως εκτελεστές.

6. Η αίτηση αναίρεσης κατά των αποφάσεων του πολιτικού εφετείου επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 559 αριθμός 1 έως 7, 9, 16, 17, 19 και 20 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Αν από την εκτέλεση της απόφασης πιθανολογείται κίνδυνος βλάβης, της οποίας η αποκατάσταση δεν είναι εύκολη, μπορεί να διαταχθεί με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους η ολική ή εν μέρει αναστολή της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, με τον όρο παροχής ανάλογης εγγύησης ή και χωρίς εγγύηση ή να εξαρτηθεί η εκτέλεση της απόφασης από την παροχή εγγύησης από το διάδικο που έχει νικήσει. Για την αίτηση αποφαιίνεται, συνεδριάζοντας ως συμβούλιο χωρίς υποχρεωτική κλήτευση των διαδίκων, το αρμόδιο τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου, το οποίο συγκροτείται από τρία μέλη, στα οποία περιλαμβάνεται υποχρεωτικά ο εισηγητής της υπόθεσης. Η απόφαση της αναστολής μπορεί κατά τον ίδιο τρόπο να ανακληθεί με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους έως και κατά την πρώτη συζήτηση της αναίρεσης.

7. Σε περίπτωση που ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής ασκήσει αναίρεση, με αίτηση του αναδόχου, μπορεί μέχρι την εκδίκασή της να γίνει συμβιβασμός. Για το συμβιβασμό εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή του αρμόδιου οργάνου των φορέων που εκτελούν δημόσια έργα, μετά από γνώμη του αρμόδιου τεχνικού συμβουλίου. Μετά την αποδοχή αυτής από τον ανάδοχο, ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής παραιτείται από την αναίρεση.

8. Αν ο ανάδοχος του έργου είναι κοινοπραξία, η προσφυγή ασκείται είτε από την ίδια είτε από όλα τα μέλη της, που μεταξύ τους στην περίπτωση αυτή υπάρχει αναγκαστική ομοδικία.»

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς διαφορές που προκύπτουν από τη σύμβαση κατασκευής δημόσιου έργου. Υποθέσεις που εκκρεμούν σε αρμόδια κατά τόπο δικαστήρια, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εκδικάζονται από τα δικαστήρια αυτά μέχρι το πέρας της δίκης.

Άρθρο 4

Μητρώο εργοληπτικών επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) και επανάκριση εργοληπτικών επιχειρήσεων

Το άρθρο 16 του ν. 1418/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εγγραφή και κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και η τακτική και η έκτακτη αναθεώρηση της εγγραφής της, που ορίζονται στο άρθρο αυτό, γίνεται με αίτησή τους. Κριτήρια για την εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ. αποτελούν, ο κύκλος εργασιών της επιχείρησης από την εκτέλεση δημόσιων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό κατά την τελευταία τριετία πριν από την υποβολή της αίτησης. Επίσης κριτήρια αποτελούν τα Ίδια Κεφάλαια, τα πάγια στοιχεία, τα υπόλοιπα οικονομικά μεγέθη και οι δείκτες βιωσιμότητας αυτής, όπως προσδιορίζονται στην οικονομική κατάσταση της χρήσης στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και η στελέχωσή της με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ.. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζεται ο τρόπος αξιολόγη-

σης των εργοληπτικών επιχειρήσεων, με συνδυασμό των παραπάνω κριτηρίων και προσδιορίζονται οι όροι και οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης με βάση τα παραπάνω κριτήρια.

2. Η εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση στηρίζεται σε όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εξέταση της αίτησης και τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων και τα οποία υποχρεούνται να υποβάλουν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις στο Μ.Ε.ΕΠ.. Τα στοιχεία αυτά συγκεντρώνονται από την υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων που είναι αρμόδια για την τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ.. Μεταξύ των στοιχείων αυτών περιλαμβάνονται ιδίως τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., τα οποία συντάσσονται από τον κύριο του έργου ή το φορέα κατασκευής, για κάθε έργο, και περιέχουν πληροφορίες και αξιολογήσεις για τη δημοπρασία και την ανάδοχο επιχείρηση, για τις τεχνικές επιχειρήσεις που έχουν συμπράξει στην κατασκευή του έργου με συμβάσεις κατασκευαστικής κοινοπραξίας ή υπεργολαβίας, οι οικονομικές καταστάσεις των χρήσεων των τριών τελευταίων ετών, οι προσωρινές οικονομικές καταστάσεις πριν την υποβολή αίτησης, οι δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, οι ειδικές καταστάσεις τιμολογίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων, τα τιμολόγια ιδιωτικών έργων όλων των κατηγοριών, τα δικαιολογητικά πιστοποίησης των παγίων στοιχείων και της αξίας τους (οικόπεδα, γήπεδα, κτίρια, μηχανολογικός εξοπλισμός και μεταφορικά μέσα πλην επιβατικών αυτοκινήτων), δικαιολογητικά για την απόδειξη της βασικής και της συμπληρωματικής στελέχωσης, καθώς και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κριθεί απαραίτητο για την αξιολόγηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

3. Η στελέχωση της εργοληπτικής επιχείρησης, με στελέχη που είναι εγγεγραμμένα στο Μ.Ε.Κ. παρακολουθείται από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., ώστε τα στελέχη αυτά να συμμετέχουν ενεργά στο έργο της επιχείρησης. Η υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. μπορεί να παραπέμπει τα ανωτέρω στελέχη, των οποίων η συμμετοχή κρίνεται εικονική ή ανεπαρκής, στο αρμόδιο πειθαρχικό όργανο.

Η ελάχιστη στελέχωση της επιχείρησης πρέπει να είναι συνεχής καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της και να αποδεικνύεται με βεβαίωση ασφάλισης του προσωπικού από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα. Οποιαδήποτε μεταβολή στελεχών της επιχείρησης που είναι εγγεγραμμένα στο Μ.Ε.Κ., γίνεται ύστερα από αίτηση της επιχείρησης ή του στελέχους προς την Επιτροπή του Μ.Ε.ΕΠ., η οποία εγκρίνει τη μεταβολή αυτή εξετάζοντας τους προβαλλόμενους λόγους μεταβολής.

4. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να καθορίζεται ο τύπος και τα απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να περιέχουν τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., που εκδίδει ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής, τα χρονικά διαστήματα έκδοσης και κοινοποίησής τους στον ανάδοχο και τις λοιπές τεχνικές επιχειρήσεις που έχουν συμπράξει στην κατασκευή του έργου, ο τρόπος υποβολής τους στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και κάθε σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορισθεί προθεσμία μέσα στην οποία τα στοιχεία αυτά υποβάλλονται από τις εργοληπτικές επιχειρήσεις, εντός συγκεκριμένων χρονικών προθεσμιών, ανεξάρτητα από την υποβολή αίτησης τακτικής ή έκτακτης αναθεώρησης της εγγραφής τους. Η παράλειψη υποβολής των στοιχείων

ων αυτών, με ευθύνη της εργοληπτικής επιχείρησης, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος να τα επικαλεσθεί κατά την υποβολή αίτησης τακτικής ή έκτακτης αναθεώρησης, ταυτόχρονα δε δίνει το δικαίωμα στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. να προχωρήσει με πρωτοβουλία της σε έκτακτη αναθεώρηση της εγγραφής της επιχείρησης.

Ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής οφείλει να συντάσσει και υποβάλλει τα σχετικά πιστοποιητικά με τις αρμόδιες υπηρεσίες του, οι υπάλληλοι των οποίων, σε περίπτωση που αμελούν να το πράξουν, υπέχουν και πειθαρχικές ευθύνες κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 6 του ν. 1418/1984, που προστέθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 2 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 138 Α').

5. Οι εργοληπτικές επιχειρήσεις, που λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, υποχρεούνται να υποβάλλουν ετησίως τις οικονομικές τους καταστάσεις και έκθεση δραστηριότητας, πριν από το τέλος του πρώτου εξαμήνου του έτους που έπεται της χρήσης στην οποία αναφέρονται οι οικονομικές καταστάσεις. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται η διαδικασία υποβολής των ανωτέρω στοιχείων και κάθε σχετικό θέμα.

6. Κάθε επιχείρηση υποχρεούται, μέχρι το τέλος του πρώτου εξαμήνου του επόμενου έτους κάθε χρήσης, να καταθέτει στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την πιστοποίηση του κύκλου εργασιών της από ιδιωτικά έργα. Η παράλειψη της υποβολής των στοιχείων αυτών, μέσα στην προθεσμία αυτή, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος της επιχείρησης να επικαλεσθεί τον κύκλο εργασιών από τα έργα αυτά. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται τα στοιχεία αυτά και κάθε άλλο θέμα.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 17, εφαρμόζονται αναλόγως και για τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ..

8. Η κατάταξη στις κατηγορίες και τις τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. ισχύει για μία τριετία (τακτική αναθεώρηση). Κατ' εξαίρεση η έκτακτη κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων που προέρχονται από συγχώνευση επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., οι οποίες και κρίνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 17 και επόμενες, ισχύει για μία εξαετία.

9. Αν η εργοληπτική επιχείρηση δεν υποβάλει αίτηση τακτικής αναθεώρησης, μέσα σε εξήντα ημέρες, από τη συμπλήρωση της τριετίας ή εξαετίας, κατά περίπτωση, τεκμαίρεται ότι ελλείπουν οι προϋποθέσεις παραμονής της στις κατηγορίες και τάξεις που έχει καταταχθεί και διαγράφεται από το Μ.Ε.ΕΠ.. Για τη διαγραφή αυτή εκδίδεται διαπιστωτική πράξη μέσα σε ένα μήνα από την πάροδο της εξηκονθήμερης προθεσμίας.

10. Η υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. μπορεί να ενεργήσει οποτεδήποτε έκτακτη αναθεώρηση αν διακριβωθούν νεότερα δυσμενή στοιχεία που επηρεάζουν αρνητικά την ομαλή και αξιόπιστη λειτουργία της επιχείρησης, διαγράφοντας την από ορισμένες ή όλες τις κατηγορίες έργων ή υποβιβάζοντάς την από την τάξη της εγγραφής της.

11. Η τακτική ή έκτακτη αναθεώρηση μπορεί να συνδυασθεί με μεταβολή στις κατηγορίες και τάξεις για τις οποίες είχε εγκριθεί στο παρελθόν η εγγραφή της επιχείρησης. Η μεταβολή αυτή μπορεί να περιλαμβάνει και

διαγραφή από κατηγορίες ή υποβιβασμό σε τάξη, έστω και αν αυτό δεν ζητήθηκε από την επιχείρηση.

12. Μετά την παρέλευση διετίας από την έκτακτη επανέκριση, που προβλέπεται στις παραγράφους 17 και επόμενες, μπορεί να γίνει έκτακτη αναθεώρηση με αίτηση της επιχείρησης.

13. Η εγγραφή, η κατάταξη ή η αναθεώρηση της εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. γίνεται από την Επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ.. Η Επιτροπή αρνείται την εγγραφή εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. ή την κατάταξη στην κατηγορία ή τάξη για την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση, αν από τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 2 κρίνει ότι η επιχείρηση αυτή δεν έχει την απαιτούμενη τεχνική ιδιότητα και τεχνική ικανότητα, με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 1. Η κατάταξη εργοληπτικών επιχειρήσεων στις τάξεις έκτη και έβδομη γίνεται με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής.

14. Η Επιτροπή Μ.Ε.ΕΠ. εισηγείται τη λήψη μέτρων σχετικά με τη βελτίωση του τρόπου τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., σχετικά με τον τρόπο που καταρτίζονται και αξιολογούνται τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ., παρακολουθεί την τήρηση του Μ.Ε.ΕΠ. και υποβάλλει στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων εκθέσεις. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ορίζονται ο αριθμός των μελών της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ., η διάρκεια της θητείας τους και γίνεται ο διορισμός τους. Στην Επιτροπή περιλαμβάνονται δημόσιοι υπάλληλοι, ένας εκπρόσωπος του Τ.Ε.Ε. και τέσσερις εκπρόσωποι των πανελλήνιων επαγγελματικών εργοληπτικών οργανώσεων, οι οποίοι υποδεικνύονται από τις οργανώσεις αυτές.

15. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη διαδικασία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., τη συγκέντρωση και παροχή στοιχείων από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. και κάθε σχετικό θέμα για τη συγκρότηση και λειτουργία της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζονται τα θέματα εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. και εξειδικευμένων επιχειρήσεων υποκατηγοριών ορισμένων έργων ή εργασιών, τα θέματα τήρησης από τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις μητρώων εργοληπτικών επιχειρήσεων, των πτυχιούχων εργοδηγών, των κατόχων σχετικών αδειών και των εμπειροτεχνών, τα όρια προϋπολογισμών δημοσίων έργων που επιτρέπεται να αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις αυτές, ο τρόπος αξιολόγησης των επιχειρήσεων αυτών και της κατάταξής τους στα ανωτέρω νομαρχιακά μητρώα, καθώς και οι περιπτώσεις μικρών έργων, την κατασκευή των οποίων μπορούν να αναλάβουν επιχειρήσεις που δεν είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ..

16. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να ανατίθενται καθήκοντα συμβούλου σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών προς υποβοήθηση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων αιτήσεων επανέκρισης, τακτικής και έκτακτης αναθεώρησης των εργοληπτικών επιχειρήσεων που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και της παροχής κάθε είδους τεχνικής βοήθειας.

17. Μέχρι την 31.12.2001 οι εργοληπτικές επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες σε οποιαδήποτε τάξη του

Μ.Ε.ΕΠ. υποχρεούνται είτε αυτοτελώς είτε ύστερα από συγχώνευση μεταξύ τους, μόνο με βάση τις διατάξεις του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α΄) και του κ.ν. 2190/1920, να υποβάλουν αίτηση έκτακτης επανάκρισης για την κατάταξή τους στην αντίστοιχη κατηγορία και τάξη, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος αυτός, τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν με εξουσιοδότησή του. Εργοληπτικές επιχειρήσεις που δεν υποβάλουν αίτηση μέσα στην προθεσμία αυτή διαγράφονται αυτοδικαίως από το Μ.Ε.ΕΠ.. Για τη διαγραφή εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της σχετικής αίτησης. Η απόφαση κατάταξης της εργοληπτικής επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ. εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ.. Όσες εργοληπτικές επιχειρήσεις υποβάλλουν στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., μέχρι την 31.10.2001, δήλωση έναρξης της διαδικασίας συγχώνευσης, έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση μέχρι την 30.8.2002, εφόσον το αργότερο μέχρι την 28.2.2002 υποβάλουν στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. τα πρακτικά των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων των εταιρειών τους, από τα οποία να προκύπτει η λήψη απόφασης για συγχώνευση. Στην ανωτέρω δήλωση έναρξης διαδικασίας συγχώνευσης πρέπει να δηλώνονται υποχρεωτικά οι εταιρείες του Μ.Ε.ΕΠ. που θα συμμετέχουν στη συγχώνευση, χωρίς δυνατότητα αλλαγής αυτών που θα έχουν δηλωθεί. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να δίδεται παράταση στις πιο πάνω προθεσμίες, εφόσον διαπιστωθεί ότι αυτές δεν επαρκούν για την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανάκρισης.

18. Οι τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ. ορίζονται σε επτά και επιπλέον αυτών ορίζονται και δύο ειδικές τάξεις οι Α1, Α2 για μικρές επιχειρήσεις. Η κατάταξη στο Μ.Ε.ΕΠ. των εργοληπτικών επιχειρήσεων γίνεται σε μία ή περισσότερες από τις εξής βασικές κατηγορίες έργων: οδοποιίας, οικοδομικών, υδραυλικών, ηλεκτρομηχανολογικών, λιμενικών, βιομηχανικών και ενεργειακών. Κάθε επιχείρηση κατατάσσεται σε μία μόνο τάξη για κάθε κατηγορία. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να αναπροσδιορίζονται οι κατηγορίες αυτές και το περιεχόμενό τους με σκοπό τη μεγαλύτερη εξειδίκευση των κατηγοριών και να ρυθμίζονται τα μεταβατικά ζητήματα που ανακύπτουν στην περίπτωση αυτή.

19. Η κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης στην έβδομη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. συνεπάγεται την κατάταξή της σε όλες τις βασικές κατηγορίες έργων. Η κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης στην έκτη ή στην πέμπτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. συνεπάγεται την κατάταξή της σε όλες τις βασικές κατηγορίες έργων, αν κατά την επανάκρισή της πληροί τις προϋποθέσεις κατάταξης της τουλάχιστον σε τέσσερις από τις κατηγορίες αυτές.

20. Στις ειδικές τάξεις Α1 και Α2 του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσονται εργοληπτικές επιχειρήσεις με μόνο κριτήριο τη στελέχωσή τους από τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ., χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, ως εξής:

α. στην Α1, εργοληπτική επιχείρηση η οποία περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Α΄ βαθμίδας,

β. στην Α2, εργοληπτική επιχείρηση η οποία περιλαμ-

βάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Β΄ βαθμίδας ή δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Α΄ βαθμίδας,

21. Στην πρώτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Α΄ βαθμίδας και έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Β΄ βαθμίδας ή δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β΄ βαθμίδας ή έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Γ΄ βαθμίδας,

β. διαθέτει, κατά την υποβολή της αίτησης, καταθέσεις σε τράπεζα, τουλάχιστον είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) δραχμών ή εβδομήντα τριών χιλιάδων τριακοσίων εξήντα οκτώ (73.368) ΕΥΡΩ.

22. Στη δεύτερη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Γ΄ βαθμίδας ή έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Γ΄ βαθμίδας και δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β΄ βαθμίδας ή έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Δ΄ βαθμίδας,

β. διαθέτει, κατά την υποβολή της αίτησης, τραπεζικές καταθέσεις, τουλάχιστον εξήντα εκατομμυρίων (60.000.000) δραχμών ή εκατόν εβδομήντα έξι χιλιάδων ογδόντα δύο (176.082) ΕΥΡΩ,

γ. διαθέτει πάγια στοιχεία με βάση τις αντικειμενικές αξίες ή τις αξίες κτήσης αυτών, συνολικής αξίας δώδεκα εκατομμυρίων (12.000.000) δραχμών ή τριάντα πέντε χιλιάδων διακοσίων δεκαεπτά (35.217) ΕΥΡΩ. Τα πάγια στοιχεία αυτά αφορούν γήπεδα, οικόπεδα, κτίρια, μηχανολογικό εξοπλισμό και μεταφορικά μέσα, εκτός τα επιβατικά αυτοκίνητα. Ως αξία παγίων για τα ακίνητα λαμβάνεται, κατ' επιλογή της επιχείρησης, είτε η αντικειμενική αξία που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, πιστοποιημένη από συμβολαιογράφο, είτε η αξία αυτών, όπως προσδιορίζεται από τα οριστικά συμβόλαια αγοράς ή το κόστος ιδιοκατασκευής τους, όπως είναι εγγεγραμμένο στα βιβλία της επιχείρησης. Για τον εξοπλισμό και τα μεταφορικά μέσα, η αξία τους προσδιορίζεται με βάση την παράγραφο 29 περίπτωση γ΄.

23. Στην τρίτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση με μορφή ανώνυμης εταιρείας, χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ΄ βαθμίδας και έναν τεχνικό Μ.Ε.Κ. Γ΄ βαθμίδας ή δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ΄ βαθμίδας και δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Β΄ βαθμίδας,

β. διαθέτει Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β΄, τουλάχιστον ίσα με το πενήντα τοις εκατό (50%) των Ίδιων Κεφαλαίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33,

γ. διαθέτει πάγια στοιχεία, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση γ΄, αξίας τουλάχιστον ίσης με το πενήντα τοις εκατό (50%) των παγίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33.

Για εργοληπτική επιχείρηση που είναι ήδη εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. επιπλέον ελάχιστη προϋπόθεση κατάταξης στην τάξη αυτή αποτελεί η τήρηση των δεικτών βιωσιμότητας, που προκύπτουν από τις κάτωθι σχέσεις οικονομικών μεγεθών, όπως αναγράφονται στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή την προσωρινή οικονομική κατάσταση αυτής που βεβαιώνεται από ορκωτό

ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης, ως εξής:

α. «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων» (Ι.Κ.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Παθητικού, προς το «Σύνολο Υποχρεώσεων» (Σ.Υ.). Ως Σύνολο Υποχρεώσεων ορίζεται το άθροισμα των βραχυπρόθεσμων και των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων της επιχείρησης, με εξαίρεση τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις που δεν αφορούν τραπεζικό δανεισμό, όπως αυτές προσδιορίζονται από βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή, και

β. «Κυκλοφορούν Ενεργητικό» (Κ.Ε.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Ενεργητικού, προς τις «Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις» (Β.Υ.), όπως αυτές αναγράφονται στο σκέλος του Παθητικού.

Οι δείκτες βιωσιμότητας πρέπει να είναι μεγαλύτεροι της μονάδας, δηλαδή: $I.K. / \Sigma.Y. > 1$ και $K.E. / B.Y. > 1$.

24. Στην τρίτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. κατατάσσεται εργοληπτική επιχείρηση με μορφή ανώνυμης εταιρείας, με εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτει τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. περιλαμβάνει στη βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας,

β. διαθέτει Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β', τουλάχιστον ίσα με το πενήντα τοις εκατό (50%) των Ιδίων Κεφαλαίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33,

γ. διαθέτει πάγια στοιχεία, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση γ', αξίας τουλάχιστον ίσης με το πενήντα τοις εκατό (50%) των παγίων της τάξης αυτής, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33.

25. Για την κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης και σε πρόσθετες κατηγορίες έργων, εκτός της βασικής, απαιτείται να διαθέτει για καθεμία από αυτές συμπληρωματική στελέχωση. Τα στελέχη για καθεμία από τις πρόσθετες κατηγορίες έργων μπορεί να είναι τα ίδια πρόσωπα της βασικής στελέχωσης, εγγεγραμμένα σε αντίστοιχη κατηγορία και τάξη του Μ.Ε.Κ. ή και άλλα πρόσωπα. Για τη συμπληρωματική στελέχωση κάθε πρόσθετης κατηγορίας έργων, απαιτείται τουλάχιστον:

α. Στην Α1 τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας.

β. Στην Α2 τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας.

γ. Στην 1η τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας ή δύο τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Α' βαθμίδας.

δ. Στην 2η τάξη, τουλάχιστον ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας ή δύο τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Β' βαθμίδας.

ε. Στην 3η τάξη, ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας ή δύο τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας.

26. Στην τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., κατατάσσονται εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. ή επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ., με την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτουν τις εξής ελάχιστες προϋποθέσεις:

α. Περιλαμβάνουν στη βασική και συμπληρωματική τους στελέχωση τον αντίστοιχο, για κάθε τάξη, ελάχιστο αριθμό τεχνικών εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.Κ., ως εξής:

αα. Στην τέταρτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον τριών τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, μέχρι και την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλά-

χιστον δύο τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για κάθε επιπλέον κατηγορία απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας.

ββ. Στην πέμπτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον τεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, μέχρι την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλάχιστον τριών τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για κάθε επιπλέον κατηγορία απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας.

γγ. Στην έκτη τάξη, για τη βασική κατηγορία έργων απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον έξι τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και τεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, μέχρι και την τέταρτη, απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση τουλάχιστον τεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας. Για τις επιπλέον κατηγορίες απαιτείται συμπληρωματική στελέχωση ενός τεχνικού Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας ανά κατηγορία.

δδ. Στην έβδομη τάξη απαιτείται στελέχωση τουλάχιστον δεκαοκτώ τεχνικών Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας και δεκατεσσάρων τεχνικών Μ.Ε.Κ. Γ' βαθμίδας. Από τη στελέχωση αυτή απαιτείται τουλάχιστον οι δώδεκα τεχνικοί Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας να είναι εγγεγραμμένοι σε τρεις κατηγορίες έργων, ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας να είναι εγγεγραμμένος στην κατηγορία ηλεκτρομηχανολογικών έργων και ένας τεχνικός Μ.Ε.Κ. Δ' βαθμίδας να είναι εγγεγραμμένος στην κατηγορία βιομηχανικών και ενεργειακών έργων.

Για τις πιο πάνω τάξεις τα στελέχη για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων, εκτός της βασικής κατηγορίας, μπορεί να είναι τα ίδια πρόσωπα της βασικής στελέχωσης εγγεγραμμένα σε αντίστοιχη κατηγορία και τάξη του Μ.Ε.Κ. ή και άλλα πρόσωπα.

β. Διαθέτουν αθροιστικά εμπειρία την τελευταία τριετία (χρήσεις 1998, 1999, 2000) για τη βασική κατηγορία έργων είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του κύκλου εργασιών της τάξης στην οποία ζητείται η κατάταξη, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 33, και πέντε τοις εκατό (5%) για κάθε πρόσθετη κατηγορία έργων. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για την έβδομη τάξη.

γ. Διαθέτουν Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 στην περίπτωση β', τουλάχιστον ίσα με το πενήντα τοις εκατό (50%) των Ιδίων Κεφαλαίων της τάξης στην οποία ζητείται η κατάταξη, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33.

δ. Διαθέτουν πάγια στοιχεία, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 στην περίπτωση γ', αξίας τουλάχιστον ίσης με το πενήντα τοις εκατό (50%) των παγίων της τάξης, στην οποία ζητείται η κατάταξη, όπως ορίζονται στην παράγραφο 33. Από τα πιο πάνω πάγια, υποχρεωτικά το τριάντα τοις εκατό (30%) πρέπει να είναι ακίνητα (γήπεδα, οικοπέδα και κτίρια) και το τριάντα τοις εκατό (30%) μηχανολογικός εξοπλισμός και κάθε είδους μεταφορικά μέσα, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα.

ε. Ελάχιστη προϋπόθεση κατάταξης εργοληπτικής επιχείρησης στις τάξεις τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη του Μ.Ε.ΕΠ. αποτελεί η τήρηση των δεικτών βιωσιμότητας, που προκύπτουν από τις κάτωθι σχέσεις οικονομικών μεγεθών, όπως αναγράφονται στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή την προσωρινή οικονομική κατάσταση αυτής, που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης, ως εξής:

αα. «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων» (Ι. Κ.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Παθητικού, προς το «Σύνολο Υποχρεώσεων» (Σ.Υ.). Ως Σύνολο Υποχρεώσεων ορίζεται το άθροισμα των βραχυπρόθεσμων και των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων της επιχείρησης, με εξαίρεση τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις που δεν αφορούν τραπεζικό δανεισμό, όπως αυτές προσδιορίζονται από βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή και,

ββ. «Κυκλοφορούν Ενεργητικό» (Κ.Ε.), όπως αυτό αναγράφεται στο σκέλος του Ενεργητικού, προς τις «Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις» (Β.Υ.), όπως αυτές αναγράφονται στο σκέλος του Παθητικού.

Οι δείκτες βιωσιμότητας, για επιχειρήσεις που κατατάσσονται στις τάξεις τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη πρέπει να είναι μεγαλύτεροι της μονάδας, δηλαδή: $I.K. / Σ.Υ. > 1$ και $Κ.Ε. / Β.Υ. > 1$.

Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., οι δείκτες βιωσιμότητας του νέου φορέα, εξάγονται από τα οικονομικά μεγέθη της ενοποιημένης οικονομικής κατάστασης που καταρτίζεται και δημοσιεύεται από την επιχείρηση, πριν από την υποβολή της αίτησης προς την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

27. Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι δείκτες βιωσιμότητας, όπως ορίζονται στις παραγράφους 23 και 26, η επιχείρηση διαγράφεται και δεν έχει δικαίωμα υποβολής αίτησης επανάκρισης σε καμία τάξη του Μ.Ε.ΕΠ..

28. Για κατάταξη στις ειδικές τάξεις Α1, Α2, στην πρώτη και στη δεύτερη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. δεν απαιτείται νομική μορφή εταιρικού σχήματος. Για κατάταξη στις τάξεις τρίτη έως και έβδομη του Μ.Ε.ΕΠ. απαιτείται νομική μορφή ανώνυμης εταιρείας.

29. Ο Τύπος Κατάταξης που εφαρμόζεται για την επανάκριση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. και την κατάταξή τους σε μία από τάξεις τρίτη έως και έβδομη της νέας διαβάθμισης, αναλύεται ως εξής:

$\{ (A \times 70\%) + (B \times 30\%) \} \times \Gamma$ = Συνολική Βαθμολογία όπου:

Τμήμα Α = $\{ (a1 \times 60\%) + (a2 \times 20\%) + (a3 \times 20\%) \}$ και,

a1 = Κύκλος Εργασιών Χρήσεων 1998, 1999, 2000
Κύκλος Εργασιών, όπως ορίζεται για κάθε τάξη στην παράγραφο 33

a2 = Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β'
Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται για κάθε τάξη στην παράγραφο 33

a3 = Πάγια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση γ'
Πάγια, όπως ορίζονται για κάθε τάξη στην παράγραφο 33

όπου:

Τμήμα Β = $\{ (\beta 1 \times 40\%) + (\beta 2 \times 30\%) + (\beta 3 \times 30\%) \}$ και,

$\beta 1$ = Ίδια Κεφάλαια, όπως ορίζονται στην παράγραφο 29 περίπτωση β'
Σύνολο Ενεργητικού

$\beta 2$ = Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού – Συμμετοχές και άλλες Απαιτήσεις
Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού

$\beta 3$ = Κυκλοφορούν Ενεργητικό – Απαιτήσεις
Κυκλοφορούν Ενεργητικό

όπου:

Τμήμα Γ = Συντελεστής Κατάταξης, όπως ορίζεται στην παράγραφο 30, για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις

Μ.Ε.ΕΠ. που κατατάσσονται αυτοτελώς και όπως ορίζεται στην παράγραφο 31 για τις επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

α. Ως αριθμητής του κλάσματος α1, λαμβάνεται ο κύκλος εργασιών της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ο οποίος πραγματοποιήθηκε από την κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό κατά τις χρήσεις των ετών 1998, 1999, 2000. Ο ανωτέρω κύκλος εργασιών προσδιορίζεται ως εξής:

αα. Για δημόσια έργα που εκτελέστηκαν στο εσωτερικό λαμβάνεται υπόψη μόνο αυτός που προκύπτει από πιστοποιητικά του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, αν έχουν εκδοθεί αντίστοιχα τιμολόγια για τις εργασίες αυτές και έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της επιχείρησης. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλει επικυρωμένα αντίγραφα των πιστοποιητικών των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής, των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, καθώς και κατάσταση των τιμολογίων εσόδων που έχει εκδώσει και αφορά τα πιστοποιητικά των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής, όπως επίσης και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

ββ. Για δημόσια και ιδιωτικά έργα, που εκτελέστηκαν στο εξωτερικό, λαμβάνεται υπόψη μόνο αυτός που προκύπτει από επικυρωμένο πιστοποιητικό του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής και τα αντίστοιχα τιμολόγια εσόδων για τις εργασίες αυτές. Τα ανωτέρω τιμολόγια πρέπει να έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της επιχείρησης, αν δεν έχουν φορολογηθεί στο εξωτερικό ή απαλλάσσονται της φορολογίας στην Ελλάδα. Σε περίπτωση που αυτά έχουν φορολογηθεί στο εξωτερικό πρέπει να προσκομίζεται και η δήλωση φορολογίας που έχει υποβληθεί από την επιχείρηση στις αρμόδιες φορολογικές αρχές της χώρας που εκτελέστηκε το έργο, επικυρωμένη για τη γνησιότητά της από τις αρχές αυτές. Σε περίπτωση που το πιστοποιητικό είναι του φορέα κατασκευής πρέπει να προσκομιστεί βεβαίωση της αρμόδιας δημόσιας αρχής της χώρας που εκτελέστηκε το έργο, από την οποία να προκύπτει ότι ο ανάδοχος ανέλαβε και κατασκεύασε το έργο ή μέρος αυτού, καθώς και το συμφωνητικό βεβαίωσης της χρονολογίας για την ανάθεση από τον ανάδοχο στην επιχείρηση της κατασκευής του έργου ή μέρους αυτού.

γγ. Για ιδιωτικά έργα που εκτελέστηκαν στο εσωτερικό λαμβάνεται υπόψη μόνο αυτός που προκύπτει από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της επιχείρησης και αποδεικνύεται από τα τιμολόγια εσόδων που εκδόθηκαν από αυτή προς τον κύριο του έργου ή από τα οριστικά συμβόλαια πώλησης των ακινήτων. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων που αφορούν ιδιωτικά έργα, η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλει επικυρωμένα αντίγραφα των συμβολαίων πώλησης, επικυρωμένα αντίγραφα των πιστοποιητικών των κυρίων των έργων, κατάσταση των τιμολογίων εσόδων που έχει εκδώσει για τα πιο πάνω έργα, τα αντίστοιχα τιμολόγια εσόδων και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

δδ. Τόσο για τα δημόσια όσο και για τα ιδιωτικά έργα δεν λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος εργασιών που προκύπτει από συμβάσεις έργου μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων.

ρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ. και τα αντίστοιχα τιμολόγια εσόδων που έχει εκδώσει καθεμία από τις επιχειρήσεις αυτές προς την άλλη, ανεξάρτητα αν αυτά περιλαμβάνονται στη δήλωση φορολογίας εισοδήματός τους, εκτός εάν υπάρχει εγκεκριμένη, από τον κύριο του έργου, υπεργολαβία. Στις περιπτώσεις αυτές προσκομίζεται η σύμβαση του αναδόχου με τον υπεργολάβο, η οποία θα πρέπει να έχει κατατεθεί στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατά τη διάρκεια σύναψης της σύμβασης, και τα εκδοθέντα τιμολόγια εσόδων. Ο ανωτέρω κύκλος εργασιών του υπεργολάβου αφαιρείται από τον κύκλο εργασιών του αναδόχου.

εε. Ο κύκλος εργασιών της εργοληπτικής επιχείρησης για δημόσιο και ιδιωτικό έργο από συμμετοχή σε κοινοπραξία, στην οποία ανατέθηκε η κατασκευή του, ή που συστήθηκε μεταξύ του αναδόχου και άλλων, λαμβάνεται υπόψη μόνο εάν προκύπτει από τα προσκομιζόμενα πιστοποιητικά του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, έχουν εκδοθεί αντίστοιχα τιμολόγια για τις εργασίες αυτές και έχουν συμπεριληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της κοινοπραξίας. Ο κύκλος εργασιών της επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. από τη συμμετοχή της στην ανωτέρω κοινοπραξία προκύπτει από τον επιμερισμό σε αυτήν του κύκλου εργασιών που της αντιστοιχεί, σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής της, όπως προκύπτει από το κοινοπρακτικό συμφωνητικό. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων, ο ανάδοχος του έργου υποχρεούται να υποβάλει αντίγραφο του συμφωνητικού σύστασης της κοινοπραξίας και υπεύθυνη δήλωση ότι δεν υπάρχει άλλο συμφωνητικό. Οι επιχειρήσεις που συμμετέχουν στην κοινοπραξία υποχρεούνται να προσκομίσουν επικυρωμένα αντίγραφα των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος αυτής, της βεβαίωσης αποτελεσμάτων προς τα μέλη της, κατάσταση των τιμολογίων εσόδων που έχουν εκδώσει και αφορούν στα πιστοποιητικά των κυρίων των έργων ή των φορέων κατασκευής και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ., για τον προσδιορισμό του κύκλου εργασιών τους από δημόσια και ιδιωτικά έργα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, υποβάλλονται τα ανωτέρω στοιχεία για κάθε εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. που συμμετέχει στη συγχώνευση, καθώς και κάθε άλλο συμπληρωματικό στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων στοιχείων.

Σε περιπτώσεις σύστασης νέας ανώνυμης εταιρείας για κατάταξη στην τρίτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. ή κατάταξης υφιστάμενης εταιρείας Δ' και Ε' τάξης που έχει εγγραφεί στο Μ.Ε.ΕΠ. μετά την 1.1.1998, με εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, ως αριθμητής α1 λαμβάνεται και ο κύκλος εργασιών που πραγματοποιήθηκε από τα στελέχη της στην κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, για τις χρήσεις των ετών 1998, 1999, 2000, αν προκύπτει από τα ανωτέρω προσδιοριζόμενα στοιχεία, όπως αυτά έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των στελεχών. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των στοιχείων αυτών υποβάλλονται επικυρωμένα τα αντίστοιχα παραστατικά κάθε στελέχους της εταιρείας, όπως αναφέρονται ανωτέρω και κάθε άλλο στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ..

β. Ως αριθμητής του κλάσματος α2, λαμβάνεται το μέ-

γεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Παθητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», μετά την αφαίρεση των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων, στο τμήμα αυτών που δεν έχει φορολογηθεί, του Οφειλόμενου Κεφαλαίου και των «ποσών που προορίζονται για Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου». Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης. Για το διαχωρισμό των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων και τον προσδιορισμό του τμήματος που έχει φορολογηθεί και δεν αφαιρείται από το «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», απαιτείται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή.

γ. Ως αριθμητής του κλάσματος α3, λαμβάνεται το μέγεθος των παγίων στοιχείων που ανήκουν στην κυριότητα της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ. ή στην κατοχή της δυνάμει συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, το οποίο περιλαμβάνει την αξία γηπέδων, οικοπέδων, κτιρίων, μηχανολογικού εξοπλισμού και μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων.

αα. Ως αξία των ιδιόκτητων παγίων για τα ακίνητα λαμβάνεται, κατ' επιλογή της επιχείρησης, είτε η αντικειμενική αξία που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης πιστοποιημένη από συμβολαιογράφο είτε η αξία των ακινήτων (αξία κτήσης ή κόστος ιδιοκατασκευής), όπως αυτή αναφέρεται στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή στην προσωρινή οικονομική κατάσταση, χωρίς αποσβέσεις, που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης. Η επιχείρηση προσκομίζει ειδική κατάσταση με βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή, στην οποία περιλαμβάνονται αναλυτικά τα ανωτέρω πάγια και υπολογίζεται η συνολική αξία αυτών.

ββ. Ως αξία του κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα της επιχείρησης, λαμβάνεται η αναπόσβεστη αξία τους προσαυξημένη κατά τριάντα τοις εκατό (30%) μετά και την πραγματοποίηση των αποσβέσεων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, μπορεί να υπερβεί τη συνολική αξία κτήσης αυτού.

Η αξία του κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα, προκύπτει από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 της επιχείρησης ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

Για τον υπολογισμό της αναπόσβεστης αξίας του εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων της επιχείρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται ανωτέρω, περιλαμβανομένης της προσαύξησης αυτής κατά 30%, συνυποβάλλεται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή.

γγ. Στον αριθμητή του κλάσματος α3 συνυπολογίζεται και η αξία του κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα, που ανήκουν στις κοινοπραξίες στις οποίες συμμετέχει η εργοληπτική επιχείρηση που κρίνεται, κατά τα ποσοστά συμμετοχής της σε αυτές, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα συμφωνητικά

σύστασης αυτών, αν δεν έχουν εισφερθεί από τα μέλη τους προς αυτές.

Ως αξία των παγίων αυτών λαμβάνεται η αναπόσβεστη αξία τους προσαυξημένη κατά τριάντα τοις εκατό (30%) μετά την πραγματοποίηση των αποσβέσεων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός από τα επιβατικά αυτοκίνητα, δεν μπορεί να υπερβεί την συνολική αξία κτήσης αυτού και αποδεικνύεται από τα τηρούμενα μητρώα παγίων της κοινοπραξίας.

δδ. Ως αξία παγίων, που κατέχονται δυνάμει συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, λαμβάνεται εκείνη που προκύπτει από τις σχετικές συμβάσεις μεταξύ της επιχείρησης ή της κοινοπραξίας στην οποία μετέχει και της εταιρείας χρηματοδοτικής μίσθωσης, και προστίθεται στον αριθμητή α3.

δε. Ως αριθμητής του κλάσματος β1 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Παθητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», μετά την αφαίρεση των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων, στο τμήμα αυτών που δεν έχει φορολογηθεί, του Οφειλόμενου Κεφαλαίου και των «ποσών που προορίζονται για Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου». Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης. Για το διαχωρισμό των Ειδικών Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων και τον προσδιορισμό του τμήματος που έχει φορολογηθεί και δεν αφαιρείται από το «Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων», απαιτείται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή.

Ως παρονομαστής του κλάσματος β1 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Ενεργητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Ενεργητικού» και προκύπτει από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

ε. Ως αριθμητής του κλάσματος β2 λαμβάνεται το άθροισμα των μεγεθών που αναφέρονται στο σκέλος του Ενεργητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ., ως «Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού», μετά την αφαίρεση των «Συμμετοχών και άλλων Μακροπρόθεσμων Απαιτήσεων», όπως αυτές επίσης αναφέρονται στο σκέλος του Ενεργητικού της επιχείρησης. Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

Ως παρονομαστής του κλάσματος β2 λαμβάνεται το Σύνολο του Πάγιου Ενεργητικού, όπως αυτό ορίζεται στο σκέλος του Ενεργητικού της επιχείρησης, ως «Σύνολο Πάγιου Ενεργητικού», στην οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

στ. Ως αριθμητής του κλάσματος β3 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Ενεργητικού της εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ.,

ως «Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού», μετά την αφαίρεση των «Απαιτήσεων», όπως αυτές εγγράφονται στο σκέλος του Ενεργητικού, εξαιρουμένων των τιμολογμένων απαιτήσεων για δημόσια και ιδιωτικά έργα. Τα πιο πάνω οικονομικά στοιχεία προκύπτουν από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης, επιχείρησης. Για το διαχωρισμό των τιμολογμένων απαιτήσεων για δημόσια και ιδιωτικά έργα απαιτείται ειδική βεβαίωση ορκωτού ελεγκτή, στην οποία επισυνάπτονται αντίγραφα των τιμολογίων που έχουν εκδοθεί.

Ως παρονομαστής του κλάσματος β3 λαμβάνεται το μέγεθος που αναφέρεται στο σκέλος του Ενεργητικού της επιχείρησης, ως «Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού» και προκύπτει από την οικονομική κατάσταση του έτους 2000 ή από προσωρινή οικονομική κατάσταση που βεβαιώνεται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύεται πριν από την υποβολή της αίτησης.

Με απόφαση, που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται ο τρόπος και η έκταση υπολογισμού της αξίας των παγίων που καλύπτονται από συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ο τρόπος και η διαδικασία εκτίμησης των ακινήτων, των οποίων η αξία δεν προσδιορίζεται αντικειμενικά και κάθε σχετικό θέμα.

30. Ο Συντελεστής Κατάταξης Γ του Τύπου Κατάταξης εφαρμόζεται μόνο σε εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. στις τάξεις Δ' έως και Η' με τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης. Επίσης εφαρμόζεται σε ατομικές εργοληπτικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες εγγεγραμμένες στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ.

Ο Συντελεστής Κατάταξης Γ κάθε εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο Μ.Ε.ΕΠ. χρησιμοποιείται στον Τύπο Κατάταξης και καθορίζεται ως εξής:

α. Για εταιρεία Η' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$), μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εκατό βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι ενενήντα βαθμοί.

β. Για εταιρεία Ζ' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$), μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι ογδόντα βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εβδομήντα πέντε βαθμοί.

γ. Για εταιρεία ΣΤ' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$), μεγαλύτερο ή ίσο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εβδομήντα βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εξήντα πέντε βαθμοί.

δ. Για εταιρεία Ε' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ., αν μεν διαθέτει άθροισμα στην αντίστοιχη τάξη, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης ($A \times 70\% + B \times 30\%$) μεγαλύτερο ή του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι εξήντα βαθμοί, αν δε διαθέτει άθροισμα μικρότερο του μηδέν και εβδομήντα πέντε εκατοστών, τότε ο Συντελεστής Κατάταξης Γ που αποκτούν είναι πενήντα πέντε βαθμοί.

ε. Για εταιρεία Δ' τάξης του Μ.Ε.ΕΠ. και για ατομική επιχείρηση ή προσωπική εταιρεία εγγεγραμμένη στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. που τηρεί Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας και διαθέτει τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ. που ισχύουν για τις εταιρείες της Δ' τάξης, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι σαράντα βαθμοί.

στ. Για ατομική επιχείρηση ή προσωπική εταιρεία εγγεγραμμένη στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. που τηρεί Βιβλία και Στοιχεία Β' Κατηγορίας, η τιμή του Συντελεστή Κατάταξης Γ είναι τριάντα πέντε βαθμοί και ισχύει αποκλειστικά και μόνο για την κατάταξη τους στην τρίτη τάξη.

31. Σε περιπτώσεις συγχώνευσης εργοληπτικών επιχειρήσεων, η οποία ολοκληρώθηκε μετά την 1.1.2001 και είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., ο Συντελεστής Κατάταξης Γ καθορίζεται από αυτές λαμβάνεται ανάλογα με το συνολικό αριθμό τους ως εξής:

α. Για τις δύο πρώτες, το άθροισμα των Συντελεστών Κατάταξης Γ της καθορίζεται.

β. Για την τρίτη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του Συντελεστή Κατάταξης Γ αυτής.

γ. Για κάθε επόμενη, μέχρι και την έβδομη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το εξήντα τοις εκατό (60%) της τέταρτης, το πενήντα τοις εκατό (50%) της πέμπτης και το είκοσι τοις εκατό (20%) για τις έκτη και έβδομη, των αντίστοιχων Συντελεστών Κατάταξης Γ που διαθέτουν.

δ. Για τις πέραν της έβδομης δεν προστίθεται περαιτέρω Συντελεστής Κατάταξης Γ.

Η σειρά των επιχειρήσεων για τον υπολογισμό του Συντελεστή Κατάταξης Γ καθορίζεται από την επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση επανάκρισης.

32. Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ. υποβάλλονται στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. η ενοποιημένη οικονομική κατάσταση της επιχείρησης που προέκυψε από τη συγχώνευση και υποβάλλει αίτηση και οι οικονομικές καταστάσεις του έτους 2000 ή οι προσωρινές οικονομικές καταστάσεις που βεβαιώνονται από ορκωτό ελεγκτή και δημοσιεύονται πριν από την υποβολή της αίτησης, κάθε επιχείρησης που συγχωνεύεται. Υποβάλλονται επίσης και τα αντίστοιχα παραστατικά που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του Κύκλου Εργασιών των χρήσεων 1998, 1999, 2000. Από τα στοιχεία των ανωτέρω επιχειρήσεων προκύπτει το άθροισμα των Τμημάτων Α και Β του Τύπου Κατάταξης, περιλαμβανομένων των σταθμίσεών τους ($AX70\%+BX30\%$), και εξάγεται ο Συντελεστής Κατάταξης Γ καθορίζεται.

33. Τα μεγέθη, σε περίπτωση εφαρμογής του Τύπου Κατάταξης, που χρησιμοποιούνται ως παρανομαστές στα κλάσματα a_1, a_2, a_3 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης, ορίζονται για κάθε τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. της νέας διαβάθμισης, ως εξής:

α. Για την τρίτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε εννιακόσια εκατομμύρια (900.000.000) δραχμές ή σε δύο

εκατομμύρια εξακόσιες σαράντα μια χιλιάδες διακόσια τριάντα τρία (2.641.233) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε διακόσια πενήντα εκατομμύρια (250.000.000) δραχμές ή σε επτακόσιες τριάντα τρεις χιλιάδες εξακόσια εβδομήντα οκτώ (733.678) ΕΥΡΩ, και τα πάγια σε πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές ή σε εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες επτακόσια τριάντα πέντε (146.735) ΕΥΡΩ.

β. Για την τέταρτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε ένα δισεκατομμύριο οκτακόσια εκατομμύρια (1.800.000.000) δραχμές ή σε πέντε εκατομμύρια διακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες τετρακόσια εξήντα πέντε (5.282.465) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε πεντακόσια εκατομμύρια (500.000.000) δραχμές ή σε ένα εκατομμύριο τετρακόσιες εξήντα επτά χιλιάδες τριακόσια πενήντα ένα (1.467.351) ΕΥΡΩ, και τα πάγια σε εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές ή σε διακόσιες ενενήντα τρεις χιλιάδες τετρακόσια εβδομήντα (293.470) ΕΥΡΩ.

γ. Για την πέμπτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές ή σε δεκατέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες εβδομήντα τρεις χιλιάδες πεντακόσιες δεκατέσσερα (14.673.514) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια εκατομμύρια (1.500.000.000) δραχμές ή σε τέσσερα εκατομμύρια τετρακόσιες δύο χιλιάδες πενήντα τέσσερα (4.402.054) ΕΥΡΩ, και τα πάγια σε τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) δραχμές ή σε οχτακόσιες ογδόντα χιλιάδες τετρακόσια έντεκα (880.411) ΕΥΡΩ.

δ. Για την έκτη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές ή σε είκοσι εννέα εκατομμύρια τριακόσιες σαράντα επτά χιλιάδες είκοσι εννέα (29.347.029) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές ή σε οκτώ εκατομμύρια οκτακόσιες τέσσερις χιλιάδες εκατόν εννέα (8.804.109) ΕΥΡΩ, και τα πάγια σε εξακόσια εκατομμύρια (600.000.000) δραχμές ή σε ένα εκατομμύριο επτακόσιες εξήντα χιλιάδες οκτακόσια είκοσι δύο (1.760.822) ΕΥΡΩ.

ε. για την έβδομη τάξη ο κύκλος εργασιών ορίζεται σε εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές ή σε εκατόν εβδομήντα έξι εκατομμύρια ογδόντα δύο χιλιάδες εκατόν εβδομήντα δύο (176.082.172) ΕΥΡΩ, τα Ίδια Κεφάλαια σε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές ή ογδόντα οκτώ εκατομμύρια σαράντα μια χιλιάδες ογδόντα έξι (88.041.086) ΕΥΡΩ, και τα πάγια σε έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) δραχμές ή σε δέκα επτά εκατομμύρια εξακόσιες οκτώ χιλιάδες διακόσια δέκα επτά (17.608.217) ΕΥΡΩ.

34. Το αποτέλεσμα που προκύπτει από την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αποτελεί τη συνολική βαθμολογία της εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. Η απαιτούμενη ελάχιστη βαθμολογία για την κατάταξη της, στην αντίστοιχη τάξη Μ.Ε.ΕΠ., όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 35, είναι η εξής:

- α. για την τρίτη τάξη 75 βαθμοί,
- β. για την τέταρτη τάξη 120 βαθμοί,
- γ. για την πέμπτη τάξη 190 βαθμοί,
- δ. για την έκτη τάξη 250 βαθμοί,
- ε. για την έβδομη τάξη 500 βαθμοί.

35. Αν η αίτηση επανάκρισης υποβάλλεται από εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ., δεν μπορεί να καταταγεί αυτοτελώς σε τάξη ανώτερη από την αντίστοιχη τάξη της νέας διαβάθμισης που της αναλογεί. Οι αντίστοιχες τάξεις ορίζονται ως εξής:

α. Για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Α' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η Α1.

β. Για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Β' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η Α2.

γ. Για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Γ' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η πρώτη.

δ. Για εργοληπτική επιχείρηση που στελεχώνεται από τεχνικό εγγεγραμμένο στην Δ' κατηγορία Μ.Ε.Κ., είναι η δεύτερη.

ε. Για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Δ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. και τις ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες Δ' τάξης που τηρούν Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας και διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ. που ισχύουν για τις εταιρείες Δ' τάξης, είναι η τρίτη.

στ. Για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Ε' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η τέταρτη.

ζ. Για εταιρείες εγγεγραμμένες στην ΣΤ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η πέμπτη.

η. για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Ζ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η έκτη.

θ. Για εταιρείες εγγεγραμμένες στην Η' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., είναι η έβδομη.

Όπου σε διατάξεις άλλων νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων αναφέρεται κατάταξη επιχειρήσεων, με βάση τις παλαιές τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., νοούνται οι νέες τάξεις που ορίζονται ανωτέρω, ως αντίστοιχες των παλαιών.

36. Εργοληπτική επιχείρηση που υποβάλει αίτηση και προέρχεται από συγχώνευση που έγινε με βάση τις διατάξεις του ν. 2166/1993 και του κ.ν. 2190/1920, δεν επιτρέπεται να καταταγεί σε τάξη της νέας διαβάθμισης ανώτερη από την αντίστοιχη τάξη της επιχείρησης ή των επιχειρήσεων με την ανώτερη αντίστοιχη τάξη, από αυτές που συγχωνεύθηκαν. Εξαιρούνται από την ανωτέρω διάταξη η σύσταση νέων εταιρειών για κατάταξη στις τάξεις Α2, πρώτη, δεύτερη και οι ανώνυμες εταιρείες που στελεχώνονται για κατάταξη στην τρίτη τάξη με ή χωρίς την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, αν διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης για τις τάξεις αυτές και στην περίπτωση εφαρμογής του Τύπου Κατάταξης αν συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία.

37. Σε περιπτώσεις συγχωνεύσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ. για κατάταξη στις τάξεις τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη, αυτές δεν πρέπει να απέχουν από την επιχείρηση με την ανώτερη αντίστοιχη τάξη, περισσότερο από δύο τάξεις. Αν προκύπτει διαφορά άνω των δύο τάξεων η επιχείρηση που απέχει περισσότερο από δύο τάξεις από την επιχείρηση με την ανώτερη αντίστοιχη τάξη δε λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του Συντελεστή Κατάταξης Γ', αλλά μόνο για τα οικονομικά της μεγέθη τα οποία προσμετρώνται στην ενοποιημένη οικονομική κατάσταση των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων.

38. Εργοληπτική επιχείρηση του Μ.Ε.ΕΠ. που δεν συγκεντρώνει την απαιτούμενη βαθμολογία κατάταξης για την αντίστοιχη τάξη, μπορεί να καταταγεί στην αμέσως κατώτερη τάξη από αυτή, με τη χρήση στον Τύπο Κατάταξης των μεγεθών των παρονομαστών του Τμήματος Α' (Κύκλος Εργασιών, Ίδια Κεφάλαια και Πάγια) της τάξης αυτής, πλην του Συντελεστή Κατάταξης Γ' που παραμέ-

νει αμετάβλητος, αν συγκεντρώνει την απαιτούμενη βαθμολογία κατάταξης. Σε περίπτωση που δεν συγκεντρώνει την απαιτούμενη βαθμολογία κατάταξης, ούτε στην αμέσως κατώτερη τάξη από την αντίστοιχη, συνεχίζεται η ίδια διαδικασία μέχρι την κατάταξή της σε μια από τις λοιπές τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παράγραφο 39.

39. Εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στην Η' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. μπορούν να καταταχθούν στην πέμπτη τάξη, χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στην Ζ' τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. μπορούν να καταταχθούν στην τέταρτη τάξη, χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στις τάξεις ΣΤ' και Ε' του Μ.Ε.ΕΠ. μπορούν να καταταχθούν στην τρίτη τάξη, χωρίς εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης. Οι εταιρείες Δ' τάξης και οι ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες Δ' τάξης που τηρούν Βιβλία και Στοιχεία Γ' Κατηγορίας και διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις στελέχωσης με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.Κ. που ισχύουν για εταιρείες Δ' τάξης, κατατάσσονται στην τρίτη τάξη, αν με την εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία, διαφορετικά κατατάσσονται στην δεύτερη τάξη. Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις απαιτείται η τήρηση των ελάχιστων προϋποθέσεων κατάταξης.

40. Τα όρια προϋπολογισμών έργων, τα οποία επιτρέπεται να αναλάβουν εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., ορίζονται ως εξής:

α. Το όριο προϋπολογισμού έργου στην Α1 τάξη είναι είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές ή πενήντα οκτώ χιλιάδες εξακόσια ενενήντα τέσσερα (58.694) ΕΥΡΩ.

β. Το όριο προϋπολογισμού έργου στην Α2 τάξη είναι ογδόντα εκατομμύρια (80.000.000) δραχμές ή διακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες επτακόσια εβδομήντα έξι (234.776) ΕΥΡΩ.

γ. Το όριο προϋπολογισμού έργου στην πρώτη τάξη είναι διακόσια εκατομμύρια (200.000.000) δραχμές ή πεντακόσιες ογδόντα έξι χιλιάδες εννιακόσια σαράντα (586.940) ΕΥΡΩ.

δ. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στη δεύτερη τάξη είναι τετρακόσια εκατομμύρια (400.000.000) δραχμές ή ένα εκατομμύριο εκατόν εβδομήντα τρεις χιλιάδες οκτακόσια ογδόντα ένα (1.173.881) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές ή εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες επτακόσια τριάντα πέντε (146.735) ΕΥΡΩ.

ε. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην τρίτη τάξη είναι ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές, ή δύο εκατομμύρια εννιακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες επτακόσια τρία (2.934.703) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο εκατόν πενήντα εκατομμύρια (150.000.000) δραχμές ή σε τετρακόσιες σαράντα χιλιάδες διακόσια πέντε (440.205) ΕΥΡΩ.

στ. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην τέταρτη τάξη είναι δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δραχμές ή πέντε εκατομμύρια οκτακόσιες εξήντα εννέα χιλιάδες τετρακόσια έξι (5.869.406) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο τετρακόσια εκατομμύρια (400.000.000) δραχμές ή ένα εκατομμύριο εκατόν εβδομήντα τρεις χιλιάδες οκτακόσια ογδόντα ένα (1.173.881) ΕΥΡΩ.

ζ. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην πέμπτη τάξη είναι έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) δραχμές ή δεκαεπτά εκατομμύρια εξακόσιες οκτώ χιλιάδες διακόσια δεκαεπτά (17.608.217) ΕΥΡΩ και το κατώτατο

όριο ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές ή δύο εκατομμύρια εννιακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες επτακόσια τρία (2.934.703) ΕΥΡΩ.

η. Το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έκτη τάξη είναι δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές ή τριάντα πέντε εκατομμύρια διακόσιες δέκα έξι χιλιάδες τετρακόσια τριάντα τέσσερα (35.216.434) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δραχμές ή πέντε εκατομμύρια οκτακόσιες εξήντα εννέα χιλιάδες τετρακόσια έξι (5.869.406) ΕΥΡΩ.

θ. Το κατώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έβδομη τάξη είναι επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές ή είκοσι εκατομμύρια πεντακόσιες σαράντα δύο χιλιάδες εννιακόσια είκοσι (20.542.920) ΕΥΡΩ. Για την έβδομη τάξη δεν τίθεται ανώτατο όριο για συμμετοχή σε διαγωνισμούς.

41. Τα κατώτατα όρια προϋπολογισμών έργων που επιτρέπεται να αναλάβουν επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. για έργα που εκτελούνται στο νομό που βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης, καθώς και σε ένα δεύτερο νομό, που δηλώνεται στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. και αναφέρεται στη βεβαίωση εγγραφής, ορίζονται για τις τάξεις που ισχύουν κατώτατα όρια, εκτός από την έβδομη τάξη, στο πενήντα τοις εκατό (50%) του κατώτατου ορίου προϋπολογισμού της τάξης τους. Η δήλωση αυτή γίνεται μέχρι την υποβολή της αίτησης επανάκρισης και ισχύει μέχρι την πρώτη, μετά την επανάκριση αναθεώρηση της εγγραφής, χωρίς τη δυνατότητα ενδιάμεσης αλλαγής.

42. Κοινοπραξίες εργοληπτικών επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στην ίδια τάξη και κατηγορία έργου του Μ.Ε.ΕΠ. μέχρι και την πέμπτη τάξη, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα προϋπολογισμού μεγαλύτερου από το ανώτατο όριο της τάξης τους μέχρι είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της διαφοράς μεταξύ του ανωτάτου ορίου της τάξης τους και του ανωτάτου ορίου της επόμενης τάξης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον δύο από τις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχουν στην κατανομή της κατασκευής του έργου ή στα κέρδη και τις ζημιές της κοινοπραξίας, με ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) η καθεμία. Όταν κοινοπρακτούν επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στην έκτη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. για την ίδια κατηγορία έργου, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα προϋπολογισμού μεγαλύτερου από το ανώτατο όριο της τάξης τους ως εξής:

α. Αν κοινοπρακτούν δύο εργοληπτικές επιχειρήσεις, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα μέχρι το ποσό των δεκαέξι δισεκατομμυρίων (16.000.000.000) δραχμών, ή των σαράντα έξι εκατομμυρίων εννιακοσίων πενήντα πέντε χιλιάδων διακοσίων σαράντα πέντε (46.955.245) ΕΥΡΩ, και

β. Αν κοινοπρακτούν περισσότερες των δύο επιτρέπεται να αναλάβουν έργα μέχρι του ποσού των είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000) δραχμών, ή των πενήντα οκτώ εκατομμυρίων εξακοσίων ενενήντα τεσσάρων χιλιάδων πενήντα επτά (58.694.057) ΕΥΡΩ, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον δύο από τις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχουν στην κατανομή της κατασκευής του έργου ή στα κέρδη και τις ζημιές της κοινοπραξίας, με ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) η καθεμία.

43. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να επανακαθορίζονται τα όρια προϋπολογισμού των έργων

που επιτρέπεται να αναλάβει η επιχείρηση ανάλογα με την τάξη που ανήκει, με δυνατότητα διαχωρισμού κατά κατηγορίες, γενικά ή κατά περιοχή της χώρας, σχετιζόμενη με την έδρα ή την επαγγελματική εγκατάσταση της επιχείρησης, αν διαπιστωθεί υψηλός βαθμός συγκέντρωσης κύκλου εργασιών σε ορισμένες τάξεις, αν σωρευτεί μεγάλος αριθμός εργοληπτικών επιχειρήσεων σε ορισμένες τάξεις, αν διαπιστωθούν προβλήματα στις δημοπρασίες λόγω μειωμένης ή υπερβολικά μεγάλης συμμετοχής εργοληπτικών επιχειρήσεων. Με όμοια απόφαση μπορεί να επανακαθορίζονται τα όρια των προϋπολογισμών έργων των κοινοπραξιών, για τους πιο πάνω λόγους και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

44. Για τη συμμετοχή εργοληπτικής επιχείρησης οποιασδήποτε τάξης του Μ.Ε.ΕΠ. σε δημοπρασία δημόσιου έργου, του οποίου η προϋπολογιζόμενη αξία δεν υπερβαίνει το εκάστοτε οριζόμενο όριο που ορίζεται στο π.δ. 334/2000 (ΦΕΚ 279 Α'), όπως ισχύει στις συμβάσεις δημοσίων έργων, απαιτείται η προσκόμιση αποκλειστικά και μόνο του πρωτοτύπου της βεβαίωσης εγγραφής της στο Μ.Ε.ΕΠ.. Η κατάθεση των δικαιολογητικών συμμετοχής και της οικονομικής προσφοράς στις ανωτέρω δημοπρασίες γίνεται, για ατομική επιχείρηση από το υπόχρεο για αυτήν φυσικό πρόσωπο, για ομόρρυθμη εταιρεία από το νόμιμο εκπρόσωπο ή εξουσιοδοτημένο εταίρο της, για ανώνυμη εταιρεία από εξουσιοδοτημένο μέλος του διοικητικού της συμβουλίου και για κοινοπραξία από τον ορισμένο εκπρόσωπο των κοινοπρακτούντων.

45. Κάθε εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση μέρους ή του συνόλου δημοσίου έργου, ως ανάδοχος, ή ως μέλος αναδόχου κοινοπραξίας, ή ως μέλος κατασκευαστικής κοινοπραξίας, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, ή ως αναγνωρισμένος υπεργολάβος, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, πρέπει να μην έχει μέσα σε ολόκληρη τη χώρα, πριν από τη συμμετοχή της στη σχετική δημοπρασία, συνολικό ανεκτέλεστο μέρος εργασιών δημοσίων έργων όλων των κατηγοριών του δημόσιου τομέα, μεγαλύτερο από τα πιο κάτω όρια:

α. για επιχειρήσεις από την Α1 μέχρι και την έκτη τάξη, που δεν προέρχονται από συγχώνευση που έγινε με τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, από το διπλάσιο του ανώτατου ορίου της τάξης τους,

β. για επιχειρήσεις της έβδομης τάξης, από το τριπλάσιο του μεγέθους κύκλου εργασιών, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 33 και χρησιμοποιείται σαν παρονομαστής του κλάσματος α1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης,

γ. για επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση, που έγινε με τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, μέχρι και την έκτη τάξη, από το τριπλάσιο του ανώτατου ορίου της τάξης στην οποία κατατάσσονται.

Έργα του δημόσιου τομέα για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, νοούνται τα έργα που ανατίθενται από τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'). Στο δημόσιο τομέα εξακολουθούν να υπάγονται οι φορείς, όπως προσδιορίζονται ανωτέρω, ανεξάρτητα αν εξαιρέθηκαν του πεδίου εφαρμογής της διάταξης αυτής. Στο όριο του ανεκτέλεστου υπολοίπου εργασιών δεν υπολογίζονται τα έργα που κατασκευάζονται με μερική ή και ολική αυτοχρηματοδότηση.

46. Σε κάθε εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη

στο Μ.Ε.ΕΠ. μετά την επανάκριση χορηγείται «Ενημερότητα Πτυχίου», στην οποία περιλαμβάνονται στοιχεία που αφορούν το όριο ανεκτέλεστου υπολοίπου εργασιών της, την εμπρόθεσμη ή μη εκτέλεση των έργων σύμφωνα με τις ποιοτικές και άλλες προδιαγραφές και την τήρηση ή μη του εγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος. Για την έκδοση και χορήγηση «Ενημερότητας Πτυχίου» οι εργοληπτικές επιχειρήσεις υποβάλλουν στην υπηρεσία, τα δικαιολογητικά συμμετοχής τους σε διαγωνισμούς, τα οποία ελέγχονται από αυτή. Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζεται η διαδικασία εφαρμογής της παραγράφου αυτής, τα θέματα κατανομής στις κοινοπρακτούσες επιχειρήσεις και στους υπεργολάβους του ανεκτέλεστου μέρους των έργων, οι υποχρεώσεις των υπηρεσιών, των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των αναδόχων για τη σχετική ενημέρωση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ.. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι συνέπειες μη τήρησης των ανωτέρω υποχρεώσεων, η διαδικασία τήρησης και έκδοσης της «Ενημερότητας Πτυχίου», η απαλλαγή των επιχειρήσεων από την υποχρέωση να υποβάλλουν δικαιολογητικά για τη συμμετοχή τους σε διαγωνισμούς τα οποία εμπεριέχονται στην «Ενημερότητα Πτυχίου», η χρονική διάρκεια ισχύος και η διαδικασία ανανέωσής της και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση καθορίζεται το χρονικό διάστημα αναστολής της εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. και της ισχύος της «Ενημερότητας Πτυχίου» για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που παραβιάζουν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις, κατά την εκτέλεση των έργων που τους έχουν ανατεθεί, ο τρόπος διακρίβωσης της παραβίασης των υποχρεώσεων και κάθε άλλο θέμα.

Άρθρο 5

Πρόσθετοι όροι για ενίσχυση της διαφάνειας στα δημόσια έργα και άλλες διατάξεις

1. Τα πρώτα δύο εδάφια της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984 αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι δημοπρασίες αυτές διεξάγονται κατά ημέρα Τετάρτη και ώρα 12 μ.μ.. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν διενεργηθεί η δημοπρασία την ημέρα αυτή, διενεργείται σε άλλη ημέρα Τετάρτη την ίδια ώρα. Ο όρος «δημοπρασία» αφορά όλες τις φάσεις των διαγωνισμών, κατά τις οποίες κατατίθενται δικαιολογητικά.

Η κατάθεση των προσφορών γίνεται σε δύο στάδια. Κατά την ημέρα της δημοπρασίας η Επιτροπή του διαγωνισμού, παραλαμβάνει και ελέγχει το φάκελο των δικαιολογητικών συμμετοχής των διαγωνιζομένων. Όταν ολοκληρωθεί η κατάθεση των δικαιολογητικών, η Επιτροπή συνεδριάζει και αποφασίζει για το αν έχουν τηρηθεί οι τυπικές προϋποθέσεις υποβολής των δικαιολογητικών. Για όσους διαγωνιζόμενους η Επιτροπή κρίνει ότι δεν πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις, αυτοί αποκλείονται από την περαιτέρω διαδικασία του διαγωνισμού. Αν οι διαγωνιζόμενοι που αποκλείονται δεν υποβάλλουν αντιρρήσεις για το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού, η Επιτροπή προχωρά στο δεύτερο στάδιο και παραλαμβάνει τους φακέλους των οικονομικών προσφορών. Μετά το πέρας της παραλαβής των οικονομικών προσφορών η Επιτροπή, αυθημερόν και σε δημόσια συνεδρίαση, αποσφραγίζει τις οικονομικές προσφορές και ανακοινώνει συνοπτικά και ανάλογα με το εφαρμοζόμενο σύστημα δημοπράτησης τα επιμέρους στοιχεία των προσφορών,

τα οποία και καταχωρούνται στα πρακτικά. Η διαδικασία περαιώνεται, αυθημερόν με την υπογραφή των φακέλων και των οικονομικών προσφορών των διαγωνιζομένων από τα μέλη της Επιτροπής και παραδίδεται αντίγραφο αυτών στον ορισμένο εκπρόσωπο των εργοληπτικών οργανώσεων.

Αν κατά το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού υποβληθούν ενυπόγραφες αντιρρήσεις ή δηλωθεί εγγράφως από τους διαγωνιζομένους ότι θα υποβληθούν αντιρρήσεις, η Επιτροπή διακόπτει τη διαδικασία, μέχρι να εκδικαστούν οι ενστάσεις και συνεχίζει το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού σε άλλη ημερομηνία και ημέρα Τετάρτη την ίδια ώρα, την οποία γνωστοποιεί εγγράφως και εντός πενήτη μέρους στους διαγωνιζομένους.

Οι οικονομικές προσφορές και τα πρακτικά υπογράφονται από τα μέλη της Επιτροπής και παραδίδονται στην Επιτροπή εισήγησης για ανάθεση. Αν οι επιτροπές διαγωνισμού ασκούν αρμοδιότητες και των Επιτροπών εισήγησης για ανάθεση, για έργα των οποίων η ανάθεση γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 2 του ν. 2576/1998 (ΦΕΚ 25 Α'), όπως εκάστοτε ισχύει, στις επιτροπές αυτές παρίσταται και ένας εκπρόσωπος των εργοληπτικών οργανώσεων με τον αναπληρωτή του, ο οποίος υποδεικνύεται από τις πανελλήνιες σχετικές οργανώσεις, χωρίς να μετέχει στις διαδικασίες του διαγωνισμού. Για τον εκπρόσωπο αυτόν και τον αναπληρωτή του δεν υπάρχει κώλυμα για τη συμμετοχή τους στο διαγωνισμό.»

2. Μετά από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984 προστίθενται εδάφια ως ακολούθως:

«Ο προϋπολογισμός της Υπηρεσίας, με τον οποίο δημοπρατείται το έργο, καταρτίζεται με βάση τις εγκεκριμένες Αναλύσεις Τιμών, στις οποίες εφαρμόζονται οι βασικές τιμές υλικών και ημερομισθίων που έχουν διαπιστωθεί από την Επιτροπή Διαπίστωσης Τιμών Δημόσιων Έργων, η σύσταση της οποίας προβλέπεται στην παράγραφο 11 του άρθρου 10, κατά το τελευταίο τρίμηνο πριν από τη διενέργεια της δημοπρασίας.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζεται ο τρόπος αναπροσαρμογής των τιμών μονάδας των Αναλύσεων Τιμών δημόσιων έργων, με σκοπό την εναρμόνισή τους με τις σύγχρονες μεθόδους και τα μέσα εκτέλεσης των έργων, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 18.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να καθορίζεται ενιαίος τύπος διακήρυξης, ανάλογα με το σύστημα υποβολής προσφοράς.»

4. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης «δ» της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94Α'), αντικαθίσταται από τα παρακάτω δύο εδάφια:

«α. Στην τελευταία αυτή περίπτωση μπορεί να αντικατασταθεί η αυτοτελής κατασκευή που αφαιρέθηκε, με άλλη ή άλλες, ίδιου ή ισοδύναμου τεχνικού και οικονομικού αντικειμένου και να καθοριστεί με νέα απόφαση, μετά από γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, ο τρόπος αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος και η αναπροσαρμογή της σύμβασης.

β. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς συμβάσεις κατασκευής υπόγειων σταθμών αυτοκινήτων, που προβλέπονται στην περίπτωση α'

της παρ. 1 του άρθρου 8 και μετά το συμβατικό χρόνο έναρξης των εργασιών, ανεξάρτητα αν η αντικατάσταση προβλέπεται στις συμβάσεις αυτές.»

5. Στο τέλος της παραγράφου 14 του άρθρου 17 του ν. 1418/1984 που προστέθηκε με την παράγραφο 14 του άρθρου 4 του ν. 2229/1994 και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου δωδέκατου του ν. 2338/1995 (ΦΕΚ 202 Α'), προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί από τον ειδικό λογαριασμό της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών να καλύπτονται και οι δαπάνες που αφορούν την αμοιβή ειδικών συμβούλων οποιασδήποτε ειδικότητας (τεχνικού, οικονομικού, νομικού, οργάνωσης, κ.λπ.) και του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών, που ιδρύθηκε με το άρθρο 6 του ν. 2576/1998 (ΦΕΚ 25 Α') για την υποβοήθηση του έργου της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών, τις αμοιβές για υπερωριακή απασχόληση, για τη λειτουργία ομάδας εργασίας, για εκτός έδρας αποζημίωση, κατ' εξαίρεση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 22 του ν. 1418/1984, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο πέμπτο του ν. 2719/1999 (ΦΕΚ 106 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Με απόφαση που εκδίδεται από τους Υπουργούς Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθορίζονται οι τακτικές αποδοχές των Επιθεωρητών Δημόσιων Έργων, εν ενεργεία υπαλλήλων και συνταξιούχων, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη. Οι σχετικές δαπάνες, καθώς και κάθε άλλη νόμιμη αποζημίωση (υπερωριακής εργασίας και απασχόλησης εκτός έδρας) βαρύνουν τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημόσιων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Άρθρο 6 **Ειδικές ρυθμίσεις για το Ινστιτούτο** **Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.)**

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το Ι.Ο.Κ. δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα και αν διαλυθεί, η περιουσία του περιέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.»

2. Το εδάφιο ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εισήγηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για τον αριθμό των εργοληπτικών επιχειρήσεων που πρέπει να εγγράφονται στο Μ.Ε.ΕΠ. κατά τάξη και κατηγορία, την αναπροσαρμογή των ορίων των εργοληπτικών πτυχίων κατά τάξεις και την παροχή τεχνικής βοήθειας, κατά την εγγραφή, και την τακτική και την έκτακτη αναθεώρηση των τάξεων του Μ.Ε.ΕΠ..»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Πόροι του Ι.Ο.Κ. είναι:

α. η ετήσια κρατική επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό, μη υπαγόμενη σε φορολογία εισοδήματος, που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και αποδι-

δεται στο Ι.Ο.Κ. με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων,

β. η οικονομική επιχορήγηση από τα υπουργεία, τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και τους οργανισμούς της νομαρχιακής και της τοπικής αυτοδιοίκησης, σε βάρος του προϋπολογισμού τους, για παροχή υπηρεσιών του Ι.Ο.Κ. προς αυτούς,

γ. τα έσοδα από την παροχή υπηρεσιών στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα,

δ. κάθε άλλο έσοδο από την εκμετάλλευση της περιουσίας του, επιχορηγήσεις, δωρεές ή από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη αιτία.»

4. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης το Ι.Ο.Κ. με απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να συστήσει μέχρι είκοσι (20) θέσεις τακτικού προσωπικού με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εκτός του Γενικού Διευθυντή.»

5. Μετά το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998, προστίθενται δύο εδάφια που έχουν ως εξής:

«Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Ο.Κ. μπορεί να συνιστώνται επιτροπές και ομάδες εργασίας από εξειδικευμένους επιστήμονες, ιδιώτες και δημοσίους υπαλλήλους, για τη μελέτη και επεξεργασία ειδικών θεμάτων που συναρτώνται με τους σκοπούς του. Για τους δημοσίους υπαλλήλους ισχύουν οι περιορισμοί που προβλέπονται στο ν. 2470/1997. Στα μέλη των επιτροπών αυτών και ομάδων εργασίας μπορεί να καταβάλλεται αμοιβή, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Ο.Κ..»

6. Μετά την παράγραφο 8 του άρθρου 6 του ν. 2576/1998, προστίθεται παράγραφος 9 η οποία έχει ως εξής:

«Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Ο.Κ. που εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να αποφασίζεται η σύσταση νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή ανωνύμου εταιρείας, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Ι.Ο.Κ.. Η καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου γίνεται από το Ι.Ο.Κ..»

Άρθρο 7 **Φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα εργοληπτικών** **επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.ΕΠ.**

1. Στην περίπτωση (φ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2601/1998, η ισχύουσα διάταξη αριθμείται ως υποπερίπτωση (Ι), και στο τέλος της προστίθεται νέα υποπερίπτωση (ΙΙ) ως εξής:

«ΙΙ) Εργοληπτικές Επιχειρήσεις του Μ.Ε.ΕΠ. που λειτουργούν ως ανώνυμες εταιρείες και οι οποίες προήλθαν από συγχώνευση που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το ν. 2166/1993 μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους, μέσω αντικατάστασης των μηχανημάτων τους και του λοιπού εξοπλισμού τους, πλην των μεταφορικών μέσων υλικών και προσωπικού, εγκατάστασης σύγχρονων συστημάτων μηχανοργάνωσης και δημιουργίας ειδικών εργαστηρίων ελέγχου και ποιότητας.

Ενισχυόμενες δαπάνες:

ι. Η αγορά και εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων

μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού πλην των μεταφορικών μέσων υλικών και προσωπικού.

ii. Η αγορά και εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων συστημάτων μηχανοργάνωσης στα οποία περιλαμβάνεται και το αναγκαίο λογισμικό.

iii. Η δαπάνη δημιουργίας ειδικών εργαστηρίων ελέγχου και ποιότητας.»

2. Η περίπτωση (ix) της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 2601/1998, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«ix. Για τις επενδύσεις τεχνικών εταιρειών της υποπερίπτωσης (I) της περίπτωσης (φ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 που πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης.

Για τις επενδύσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων της υποπερίπτωσης (II) της ίδιας ως άνω περίπτωσης που καθορίζονται στο εδάφιο (i) αυτής και πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς παρέχεται εναλλακτικά η ενίσχυση της επιχορήγησης ή της φορολογικής απαλλαγής, ενώ για τις επενδύσεις των επιχειρήσεων αυτών που καθορίζονται στα εδάφια (ii) και (iii), της ίδιας ως άνω περίπτωσης, και πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής.»

3. Στην περίπτωση (ο) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.2601/1998, η ισχύουσα διάταξη αριθμείται ως υποπερίπτωση (I), και στο τέλος της προστίθεται νέα υποπερίπτωση (II) ως εξής:

« II. Ειδικά κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης, που μπορούν να ιδρύονται αποκλειστικά με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας από έξι (6) τουλάχιστον τεχνικές εταιρείες των τάξεων 3ης, 4ης και 5ης του άρθρου 16 του ν.1418/1984 όπως ισχύει, με σκοπό την παροχή προς τους συμμετέχοντες φορείς όλων των δυνατών υπηρεσιών επιχειρηματικής υποστήριξης όπως, τη δημιουργία τράπεζας πληροφοριών, έρευνες διεύθυνσης αγοράς για υπηρεσίες των συμμετεχουσών εταιρειών καθώς και το συντονισμό ενεργειών για κοινές προμήθειες δομικών υλικών, για κοινή συμμετοχή σε διαγωνισμούς του Δημοσίου με επιχειρηματικά σχήματα των συμμετεχόντων στο κέντρο φορέων.

Ενισχυόμενες δαπάνες στο εσωτερικό ή το εξωτερικό (εκτός κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης):

i. Οι δαπάνες κατασκευής ή η αγορά των κτιριακών εγκαταστάσεων που είναι αναγκαίες για λειτουργία του φορέα.

ii. Οι δαπάνες διαμόρφωσης – διευθέτησης των αγοραζόμενων ή των ενοικιαζόμενων κτιριακών εγκαταστάσεων του προηγούμενου εδαφίου (i) και η αγορά των αναγκαίων επίπλων και σκευών.

iii. Η αγορά και εγκατάσταση του αναγκαίου τεχνικού και λοιπού εξοπλισμού και η κατασκευή εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης των σκοπών του (Η/Υ, fax, φωτοτυπικά, telex, κ.λπ.) και του αναγκαίου λογισμικού.

iv. Οι δαπάνες εκπόνησης μελετών οργάνωσης της κοινής δράσης και των αρχικών μελετών μάρκετινγκ για τη διεύθυνση και διεύθυνση των μεριδίων αγοράς για τις υπηρεσίες των συμμετεχουσών επιχειρήσεων».

4. Στην περίπτωση (θ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998, η φράση «των περιπτώσεων (ο) και (π)», αντικαθίσταται με τη φράση «της υποπερίπτωσης I της περίπτωσης (ο) και της περίπτωσης (π)».

Στο τέλος της ίδιας ως άνω περίπτωσης, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Για επενδύσεις των ειδικών κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης της υποπερίπτωσης II της περίπτωσης (ο) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 παρέχεται μόνο ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 40%.»

5. Στην πρώτη περίοδο της υποπερίπτωσης (τ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν.2601/1998 και μετά τη φράση «τεχνικών εταιρειών» της πρώτης σειράς, προστίθεται η φράση της «υποπερίπτωσης (I)».

6. Επίσης στην περίπτωση (τ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για τις επενδύσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων της υποπερίπτωσης (II) της περίπτωσης (φ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 που πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς σε όλες τις περιοχές της Επικράτειας περιλαμβανομένης και της Α΄, παρέχεται η ενίσχυση της επιχορήγησης ή εναλλακτικά της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 15% και 40% αντίστοιχα, πλην εκείνων που καθορίζονται στα εδάφια (ii) και (iii), της εν λόγω υποπερίπτωσης, για τις οποίες παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 40%.

Προκειμένου για την εφαρμογή της ενίσχυσης της επιχορήγησης η παρούσα ρύθμιση ισχύει υπό τον όρο ότι οι σχετικές αιτήσεις υπαγωγής υποβάλλονται το αργότερο μέχρι την 15η Σεπτεμβρίου του επόμενου έτους από εκείνο εντός του οποίου έγινε η ανακοίνωση της κατάταξης της Εργοληπτικής Επιχείρησης στο Μ.Ε.ΕΠ., ενώ προκειμένου για την εφαρμογή της ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής η παρούσα ρύθμιση ισχύει υπό τον όρο ότι οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού ολοκληρώνονται σε τέσσερα χρόνια μετά το τέλος του έτους εντός του οποίου έγινε η ανακοίνωση της κατάταξης της στις τάξεις της νέας διαβάθμισης του Μ.Ε.ΕΠ.».

7. Τα καθαρά κέρδη των νομικών προσώπων της παραγράφου 1, του άρθρου 101, του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α΄), που ασχολούνται με την πώληση ανεγειρόμενων οικοδομών και την κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών τεχνικών έργων, καθώς και των κοινοπραξιών στις οποίες συμμετέχουν, προσδιορίζονται από το οικονομικό έτος 2003 (χρήση 2002) με τις γενικές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 34 του πιο πάνω νόμου.

Άρθρο 8 Μεταβατικές διατάξεις

1. Εκκρεμείς αιτήσεις εργοληπτικών επιχειρήσεων για εγγραφή ή αναθεώρηση της εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., εξετάζονται με βάση τις διατάξεις που ίσχυαν, κατά το χρόνο της υποβολής τους. Εργοληπτικές επιχειρήσεις που υπέβαλαν αίτηση εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. μετά την 31.12.2000 δεν λαμβάνουν Συντελεστή Κατάταξης Γ΄.

2. Κάθε εργοληπτική επιχείρηση μέχρι τη χορήγηση της βεβαίωσης εγγραφής της στο Μ.Ε.ΕΠ., με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού, συμμετέχει σε δημοπρασίες ανάθεσης της εκτέλεσης δημοσίων έργων, με βάση τη βεβαίωση εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. που εκδόθηκε ή παρατάθηκε η ισχύς του, σύμφωνα με τις προγενέστερες διατάξεις.

Εργοληπτική επιχείρηση, που προέρχεται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., μέχρι τη χορήγηση της βεβαίωσης εγγραφής και κατάταξής της στο Μ.Ε.ΕΠ., με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού, συμμετέχει στις διαδικασίες επιλογής αναδόχου δημοσί-

ου έργου, είτε με τη χρήση σωρευτικά όλων ή ορισμένων από τις βεβαιώσεις εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ. που είχαν εκδοθεί με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, στις εργοληπτικές επιχειρήσεις που συγχωνεύτηκαν, αν από το διαγωνισμό απαιτείται συμμετοχή κοινοπραξιών, είτε με τη χρήση μιας μόνον από αυτές.

3. Αν η συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων με μορφή ανωνύμου εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 31.12.2001, αλλά έχουν ληφθεί οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων των μετόχων ή εταιρών για συγχώνευση, μπορεί να συμμετέχει σε κάθε δημοπρασία επιλογής αναδόχου δημοσίου έργου, μόνον με μία από τις επιχειρήσεις που συγχωνεύονται με τη χρήση της βεβαίωσης εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., που έχει εκδοθεί με βάση τις προγενέστερες διατάξεις.

Για εργοληπτική επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης μορφής, αν δεν έχει ολοκληρωθεί η συγχώνευση μέχρι την 31.12.2001, αλλά έχουν συναφθεί οι σχετικές συμβάσεις συγχώνευσης μπορεί να συμμετέχει σε κάθε δημοπρασία επιλογής αναδόχου δημοσίου έργου, μόνον με μία από τις επιχειρήσεις που συγχωνεύονται με τη χρήση της βεβαίωσης εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., που έχει εκδοθεί με βάση τις προγενέστερες διατάξεις.

4. Οι εργοληπτικές επιχειρήσεις του Μ.Ε.ΕΠ., που συγχωνεύονται και λειτουργούν με τη νομική μορφή της ανώνυμης εταιρείας ή της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, υποχρεούνται να γνωστοποιούν μέσα σε ένα μήνα στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων των μετόχων ή των εταιρών για τη συγχώνευση.

Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι εργοληπτικές επιχειρήσεις που λειτουργούν με οποιαδήποτε άλλη μορφή, οι οποίες υποχρεούνται να γνωστοποιούν μέσα σε ένα μήνα στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. τις συμβάσεις συγχώνευσης.

5. Σε περιπτώσεις εκκρεμών ανοιχτών ή κλειστών (με προεπιλογή) δημοπρασιών, στις οποίες έχουν υποβληθεί προσφορές από εργοληπτικές επιχειρήσεις πριν από τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων για συγχώνευση ή πριν από τη σύναψη των σχετικών συμβάσεων συγχωνεύσεων, οι προσφορές αυτές διατηρούν την ισχύ τους και μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 1.

6. Σε περιπτώσεις εκκρεμών διαδικασιών επιλογής αναδόχων με τη διαδικασία της προεπιλογής («κλειστές διαδικασίες»), στις οποίες πριν από τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων για συγχώνευση, ή πριν από τη σύναψη των σχετικών συμβάσεων συγχωνεύσεων έχουν υποβληθεί χωριστές αιτήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος από τις συγχωνευόμενες εργοληπτικές επιχειρήσεις (αυτοτελώς ή ως μέλη χωριστών κοινοπραξιών ή ομίλων), η συμμετοχή των επιχειρήσεων αυτών γίνεται δεκτή μόνο αν στην κυρίως δημοπρασία υποβληθεί εκ μέρους τους, μία μόνο προσφορά.

Για το σκοπό αυτόν επιτρέπεται στις επιχειρήσεις, κοινοπραξίες και ομίλους που συμμετείχαν, κατά την εκδήλωση ενδιαφέροντος και προεπιλέγησαν, να προβούν σε μεταβολές, με τη σύσταση νέων κοινοπραξιών ή ομίλων, ή τη μεταβολή των υφιστάμενων κοινοπραξιών ή ομίλων.

Η υπηρεσία που είναι αρμόδια για την έγκριση του αποτελέσματος της δημοπρασίας μπορεί, σε περίπτωση που εκτιμά ότι μεταβλήθηκε ουσιαδώς η δυναμικότητα των προεπιλεγέντων, να αποφασίσει την επανάληψη της αξιολόγησης αυτής, προκειμένου να διαπιστώσει αν η δυναμικότητα των διαγωνιζομένων διατηρείται στο επίπεδο που προβλέπεται από την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

7. Σε όλες τις περιπτώσεις που γίνεται χρήση των παλαιών βεβαιώσεων εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις που σχετίζονται με αυτές, ως προς την ισχύ τους, την παράταση της ισχύος τους, τα όρια ανεκτέλεστου από άλλες συμβάσεις, εκτός των περιπτώσεων που στο νόμο αυτόν ορίζονται διαφορετικά.

8. Οι διατάξεις του άρθρου 1, εφαρμόζονται και στις συμβάσεις που καταρτίστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του.

9. Η διάταξη του άρθρου 2 του νόμου αυτού, εφαρμόζεται στις δημοπρασίες για την επιλογή αναδόχων εκτέλεσης δημοσίων έργων, οι οποίες διενεργούνται με βάση διακηρύξεις που δημοσιεύονται ένα μήνα μετά την έναρξη ισχύος του.

Άρθρο 9 Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία αναφέρεται σε θέμα ρυθμιζόμενο από αυτόν.

2. Όπου από την κείμενη νομοθεσία γίνεται παραπομπή σε διατάξεις που καταργούνται, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, η παραπομπή θεωρείται ότι γίνεται στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων αυτών.

Άρθρο 10 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 28 Μαΐου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Β. Παπανδρέου

Γ. Παπαντωνίου

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Κ. Λαλιώτης

Ν. Χριστοδουλάκης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μ. Σταθόπουλος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη από την επιχορήγηση του Ι.Ο.Κ. από τον Τακτικό Προϋπολογισμό. (άρθρο 6 παρ. 3)

2. Εφάπαξ δαπάνη από: i) τη μεταβολή του τρόπου πληρωμής και αναθεώρησης της συμβατικής τιμής των ασφαλιστικών εργασιών, από το Γ' τρίμηνο του 1999 μέχρι τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 2 παρ. 3)

3. Δαπάνη από:

i) Τον υπολογισμό επί νέας βάσεως της συμβατικής τιμής των ασφαλιστικών εργασιών και της αναθεώρησης αυτής, από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου και εξής. (άρθρο 2 παρ. 3)

ii) Την ανάθεση καθηκόντων συμβούλου σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών για την υποβολή της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων αιτήσεων επανάκρισης, για την τακτική και έκτακτη αναθεώρηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. και για την παροχή κάθε είδους τεχνικής βοήθειας. (άρθρο 4 παρ. 16)

iii) Την καταβολή των τακτικών αποδοχών των Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων, που προέρχονται από Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, σε βάρος των πιστώσεων του τακτικού προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων με αντίστοιχη εξοικονόμηση δαπανών των ανωτέρω φορέων. (άρθρο 5 παρ. 6)

iv) Την επιχορήγηση κατά 15% των ενισχυόμενων δαπανών εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., ανωνύμων εταιρειών που προήλθαν από συγχώνευση κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται ότι θα ανέλθει σε σημαντικό ύψος. (άρθρο 7 παρ. 6)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

i) Τον καθορισμό, με υπουργική απόφαση, διαφορετικού από το θεσπιζόμενο τρόπο λήψης της τιμής της ασφάλτου για την αναθεώρηση των ασφαλιστικών εργασιών. (άρθρο 2 παρ. 3 περ. στ')

ii) Την αποζημίωση των μελών της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ. στην περίπτωση διεύρυνσης της συγκρότησης αυτής. Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από την έκδοση υπουργικής απόφασης. (άρθρο 4 παρ. 14)

iii) Τυχόν καθορισμό των τακτικών αποδοχών των Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων σε υψηλότερο επίπεδο από τις ήδη καταβαλλόμενες, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) πλην των δαπανών που αναφέρονται στις ανωτέρω παραγράφους υπό στοιχεία 1, 3 περ. (ii) και (iii), 4 περ. (ii) και (iii), οι οποίες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

5. Απώλεια εσόδων από τη χορήγηση: α) στα ειδικά κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης (τεχνικές ανώνυμες εταιρείες) και β) στις εργοληπτικές επιχειρήσεις του Μ.Ε.ΕΠ., ανώνυμες εταιρείες που προήλθαν από συγχώνευση κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993 φοροαπαλλαγών (αφορολόγητα αποθεματικά) επί της αξίας της ενισχυόμενης επένδυσης. (άρθρο 7 παρ. 4 και 6)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τον προσδιορισμό, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις της φορολογίας εισοδήματος, των καθαρών κερδών των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 101 του ν. 2238/1994, που ασχολούνται με την πώληση ανεγειρόμενων οικοδομών και την κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών τεχνικών έργων καθώς και των κοινοπραξιών στις οποίες συμμετέχουν. Η απώλεια εσόδων εκ της αιτίας ταύτης αναμένεται ότι θα αντiroπείται από την αύξηση της απόδοσης του Φ.Π.Α.. (άρθρο 7 παρ. 7)

Οι ανωτέρω απώλειες θα αναπληρωθούν από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, καθώς και από την ωφέλεια που θα προκύψει για την Εθνική Οικονομία, γενικότερα, λόγω της ανάπτυξης της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα των κατασκευών.

B. Επί του προϋπολογισμού του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.) (Ν.Π.Ι.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη ύψους 55 εκατ. δρχ. ή 161.408,66 ΕΥΡΩ από τη σύσταση μέχρι δέκα (10) επιπλέον θέσεων τακτικού προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. (άρθρο 6 παρ. 4)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

i) Την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη τυχόν συνιστώμενων επιτροπών και ομάδων εργασίας (εξειδικευμένους επιστήμονες, ιδιώτες και δημοσίους υπαλλήλους) για τη μελέτη και επεξεργασία ειδικών θεμάτων, που συναρτώνται με τους σκοπούς του. (άρθρο 6 παρ. 5)

ii) Την καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου τυχόν συνιστώμενων από το Ι.Ο.Κ. ανωνύμων εταιρειών για την εξυπηρέτηση των σκοπών του. (άρθρο 6 παρ. 6)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του εν λόγω Ινστιτούτου.

Αθήνα, 26 Μαΐου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Γ. Παπαντωνίου

Κ. Λαλιώτης

Αριθμ. 126/10/2001

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου ρυθμίζονται θέματα κατασκευαστικών κοινοπραξιών, τροποποιούνται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας περί του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.), εισάγονται ειδικές ρυθμίσεις για το Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών και θεσπίζονται αναπτυξιακά και φορολογικά κίνητρα για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ.. Ειδικότερα:

Α. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις των νόμων 1418/1984 και 2052/1992 και προβλέπονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

1.α. Επιτρέπεται, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, η σύσταση κοινοπραξίας μεταξύ των ημεδαπών εργοληπτικών επιχειρήσεων, που είναι εγγεγραμμένες στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.), για την κατασκευή έργου που έχει αναλάβει μία ή περισσότερες από αυτές (κατασκευαστική κοινοπραξία).

β. Ορίζεται ο αριθμός των μελών, της κατασκευαστικής κοινοπραξίας και το ποσοστό συμμετοχής του αναδόχου του έργου και κάθε άλλης εργοληπτικής επιχείρησης που μετέχει στην κοινοπραξία αυτή.

γ. Ορίζεται ότι τα μέλη της κοινοπραξίας ευθύνονται εις ολόκληρον έναντι του κυρίου του έργου ή του φορέα κατασκευής, για το σύνολο του έργου.

δ. Καθορίζονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν, προκειμένου να θεωρείται “εγκεκριμένος” ο υπεργολάβος (εργοληπτική επιχείρηση), που αναλαμβάνει, με σύμβαση μίσθωσης έργου, την κατασκευή μέρους του δημόσιου έργου, το οποίο έχει αναληφθεί από τον ανάδοχο.

ε. Προσδιορίζονται οι συνέπειες που απορρέουν από την έγκριση της συνιστώμενης κατά τα ανωτέρω υπεργολαβίας.

στ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με υπουργικές αποφάσεις: i) των ελάχιστων όρων που πρέπει να περιλαμβάνονται στο συμφωνητικό σύστασης της κατασκευαστικής κοινοπραξίας και στο υπεργολαβικό συμφωνητικό, ii) της διαδικασίας έγκρισης αυτών και iii) των λόγων για τους οποίους ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής είναι δυνατό να μην εγκρίνουν τη σύσταση της εν λόγω κοινοπραξίας και της υπεργολαβίας κ.λπ. (άρθρο 1)

2.α. Καταργείται το σύστημα υποβολής προσφορών κατά τη δημοπράτηση δημόσιου έργου, με τη συμπλήρωση από το μειοδότη ανοιχτού τιμολογίου, με έλεγχο ομαλότητας των τιμών, σε σχέση με αντίστοιχο τιμολόγιο, που περιέχει τιμές της Υπηρεσίας.

β. Προβλέπεται ότι η δαπάνη που εξοικονομείται, σε περίπτωση μείωσης των συμβατικών ποσοτήτων των εργασιών μιας εργολαβίας ή ορισμένων εξ αυτών, μπορεί να διατίθεται για την εκτέλεση άλλων εργασιών του ιδί-

ου έργου, που είναι αναγκαίες για την αρτιότητα ή λειτουργικότητα αυτού ή για την κάλυψη της δαπάνης αναθεώρησης.

γ. Ορίζεται νέος τρόπος πληρωμής και αναθεώρησης της συμβατικής τιμής των ασφαλικών εργασιών, όταν σ' αυτή συμπεριλαμβάνεται και η αξία της ασφάλτου, από το Γ' τρίμηνο του 1999 και εξής.

δ. Παρέχεται: i) η ευχέρεια στους εργολάβους ασφαλικών εργασιών να επιλέξουν τους υφιστάμενους συμβατικούς όρους για την πληρωμή και τον υπολογισμό της αναθεώρησης της αξίας των εν λόγω εργασιών, ii) η δυνατότητα στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων να ορίσει άλλον τρόπο λήψης της τιμής της ασφάλτου, για αναθεώρηση των ασφαλικών εργασιών. (άρθρο 2)

3.α. Παρέχεται η δυνατότητα για την άσκηση: i) ένστασης και κατά των παραλείψεων της διευθύνουσας υπηρεσίας, που προσβάλλουν έννομο συμφέρον του αναδόχου, ii) απευθείας αίτησης θεραπείας, χωρίς προηγούμενη ένσταση, επί παραλείψεων της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου.

β. Ορίζονται οι προθεσμίες εντός των οποίων ασκούνται οι ως άνω ενστάσεις και αιτήσεις θεραπείας.

γ. Επαναπροσδιορίζεται ο τρόπος της δικαστικής επίλυσης των διαφορών, που ανακύπτουν μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, από τη σύμβαση κατασκευής δημόσιου έργου. Ειδικότερα ορίζονται τα ακόλουθα:

i) Κάθε διαφορά επιλύεται σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την επιφύλαξη των υπό ψήφιση ρυθμίσεων.

ii) Αρμόδιο δικαστήριο είναι το διοικητικό ή το πολιτικό εφετείο της περιφέρειας, όπου εκτελείται το έργο. Παρέκταση αρμοδιότητας δεν επιτρέπεται.

iii) Ρυθμίζονται θέματα της διαδικασίας, που ακολουθείται κατά τη συζήτηση των υποθέσεων στο δικαστήριο.

iv) Ορίζεται ότι οι αποφάσεις του διοικητικού ή πολιτικού εφετείου είναι αμέσως εκτελεστές. Παρέχεται όμως η δυνατότητα ολικής ή εν μέρει αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης, με αίτηση αναιρέσης, απόφασης ή της εκτέλεσης αυτής υπό όρους.

v) Παρέχεται η δυνατότητα συμβιβασμού, μέχρι την εκδίκαση της αναιρέσης, που ασκεί ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής αυτού.

vi) Ορίζεται ότι οι υπό ψήφιση διατάξεις εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς διαφορές από συμβάσεις κατασκευής δημόσιων έργων. (άρθρο 3)

4.α. Επανακαθορίζονται: i) τα κριτήρια για την εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση της εγγραφής των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.), ii) τα αναγκαία στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι ανωτέρω πράξεις.

β. Προβλέπεται ότι η ελάχιστη στελέχωση της εργοληπτικής επιχείρησης πρέπει να είναι συνεχής και να αποδεικνύεται με βεβαίωση ασφάλισης του προσωπικού από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα.

γ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, του τύπου και των απαραίτητων στοιχείων που πρέπει να περιέχουν τα πιστοποιητικά Μ.Ε.ΕΠ. που εκδίδει ο κύριος του έργου ή ο φορέας κατασκευής, τα χρονικά διαστήματα έκδοσης και κοινοποίησης αυτών, ο τρόπος υποβολής τους στην υπηρεσία τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

δ. Καθορίζονται οι υποχρεώσεις των εργοληπτικών

επιχειρήσεων για την υποβολή των οριζόμενων στοιχείων και παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με υπουργική απόφαση, της διαδικασίας υποβολής αυτών κ.λ.π..

ε. Επαναρυθμίζονται τα θέματα που σχετίζονται με την αναθεώρηση της εγγραφής εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Μ.Ε.ΕΠ..

στ. Τροποποιείται η συγκρότηση της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ., που διενεργείται με υπουργική απόφαση, αντί προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται σήμερα.

ζ. Παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων να αναθέτει με απόφασή του καθήκοντα συμβούλου σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.) προς υποβοήθηση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων αιτήσεων επανάκρισης, τακτικής και έκτακτης αναθεώρησης των εργοληπτικών επιχειρήσεων και της παροχής κάθε είδους τεχνικής βοήθειας.

η. Επιβάλλεται η υποχρέωση στις εργοληπτικές επιχειρήσεις, που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., να υποβάλλουν, εντός των οριζόμενων προθεσμιών, είτε αυτοτελώς είτε μετά από συγχώνευση μεταξύ τους, αίτηση έκτακτης επανάκρισης για την κατάταξή τους στην αντίστοιχη κατηγορία και τάξη, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις, που ορίζονται με τις ρυθμίσεις του υπό ψήφιση νόμου. Εργοληπτικές επιχειρήσεις, οι οποίες δεν υποβάλλουν αίτηση εντός των προθεσμιών αυτών, που μπορεί να παρατείνονται με υπουργική απόφαση, διαγράφονται αυτοδικαίως από το Μ.Ε.ΕΠ..

θ. Επανακαθορίζονται: i) οι τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., με την προσθήκη σ' αυτές δύο ειδικών τάξεων (Α1 και Α2), για τις μικρές επιχειρήσεις και ii) οι κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται στο Μ.Ε.ΕΠ. οι εργοληπτικές επιχειρήσεις, με την προσθήκη σ' αυτές και των κατηγοριών των λιμενικών, βιομηχανικών και ενεργειακών έργων.

ι. Προβλέπεται ότι κάθε επιχείρηση κατατάσσεται σε μία μόνο τάξη για κάθε κατηγορία έργων. Επίσης, προβλέπεται η έκδοση υπουργικής απόφασης, αντί προεδρικού διατάγματος, για τον αναπροσδιορισμό των εν λόγω κατηγοριών έργων.

ια. Καθορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις για την κατάταξη των εργοληπτικών επιχειρήσεων στις επί μέρους τάξεις του Μ.Ε.ΕΠ., μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται: i) η στελέχωση από τεχνικούς εγγεγραμμένους στο Μ.Ε.ΕΠ., ii) η διάθεση ιδίων κεφαλαίων και πάγιων στοιχείων και iii) η τήρηση δεικτών βιωσιμότητας.

ιβ. Προβλέπεται ότι, για την κατάταξη στις ειδικές τάξεις (Α1 και Α2), καθώς και στην πρώτη και δεύτερη τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., δεν απαιτείται νομική μορφή εταιρικού σχήματος, ενώ για την κατάταξη στις τάξεις τρίτη έως και έβδομη απαιτείται νομική μορφή Α.Ε..

ιγ. i) Ορίζεται ο Τύπος Κατάταξης που εφαρμόζεται για την επανάκριση των εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ. και την κατάταξή τους σε μία από τις τάξεις τρίτη έως και έβδομη της νέας διαβάθμισης.

ii) Προσδιορίζεται ο τρόπος υπολογισμού του Συντελεστή Κατάταξης τόσο για τις εργοληπτικές επιχειρήσεις Μ.Ε.ΕΠ. που κατατάσσονται αυτοτελώς, όσο και για τις επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση εργοληπτικών επιχειρήσεων Μ.Ε.ΕΠ..

ιδ. Καθορίζονται οι τάξεις Μ.Ε.ΕΠ. στις οποίες κατατάσσονται οι προαναφερόμενες επιχειρήσεις.

ιε. Ορίζονται τα όρια προϋπολογισμών των έργων, τα

οποία επιτρέπεται να αναλαμβάνουν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις, που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ., τα οποία μπορεί να επανακαθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

ιστ. Ορίζεται ότι: i) για τη συμμετοχή εργοληπτικής επιχείρησης Μ.Ε.ΕΠ. σε δημοπρασία δημόσιου έργου, του οποίου η προϋπολογιζόμενη αξία δεν υπερβαίνει το εκάστοτε οριζόμενο, κατά τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 334/2000 (ΦΕΚ 279 Α') όριο, απαιτείται η προσκόμιση αποκλειστικά και μόνο του πρωτότυπου της βεβαίωσης εγγραφής της στο Μ.Ε.ΕΠ., ii) κάθε εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ., προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση μέρους ή του συνόλου δημόσιου έργου, ως ανάδοχος ή ως μέλος αναδόχου κοινοπραξίας ή ως μέλος κατασκευαστικής κοινοπραξίας, δεν θα πρέπει να έχει, πριν τη συμμετοχή της στη σχετική δημοπρασία, συνολικό ανεκτέλεστο μέρος εργασιών δημόσιων έργων όλων των κατηγοριών του δημόσιου τομέα, μεγαλύτερο από τα καθοριζόμενα όρια.

ιζ. i) Προβλέπεται η χορήγηση «Ενημερότητας Πτυχίου» σε κάθε εργοληπτική επιχείρηση, εγγεγραμμένη στο Μ.Ε.ΕΠ. μετά την επανάκριση, στην οποία περιλαμβάνονται τα οριζόμενα στοιχεία.

ii) Παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για τον καθορισμό:

α) της διαδικασίας εφαρμογής των εν λόγω ρυθμίσεων, β) των υποχρεώσεων των υπηρεσιών, των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα για την ενημέρωση της Υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ., γ) της διαδικασίας έκδοσης της Ενημερότητας Πτυχίου κ.λ.π.. (άρθρο 4)

5.α. Τροποποιούνται οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 1418/1984 και επαναπροσδιορίζεται ο τρόπος διενέργειας των δημοπρασιών για την επιλογή της εργοληπτικής επιχείρησης, που αναλαμβάνει την κατασκευή δημόσιου έργου. Μεταξύ άλλων προβλέπονται και τα εξής:

i) Ορίζεται συγκεκριμένη ημέρα (Τετάρτη) και ώρα (12 μ.μ.) για τη διεξαγωγή των δημοπρασιών.

ii) Καθορίζεται επί νέας βάσεως η διαδικασία που ακολουθείται κατά το στάδιο κατάθεσης των προσφορών.

β. i) Ορίζεται ότι ο προϋπολογισμός της υπηρεσίας, με τον οποίο δημοπρατείται δημόσιο έργο, καταρτίζεται με βάση τις εγκεκριμένες αναλύσεις τιμών, στις οποίες εφαρμόζονται οι βασικές τιμές υλικών και ημερομισθίων, που έχουν διαπιστωθεί από την Επιτροπή Διαπίστωσης Τιμών Δημοσίων Έργων, κατά το τελευταίο τρίμηνο πριν από τη διενέργεια της δημοπρασίας.

ii) Παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων να καθορίζει, με απόφασή του: α) τον τρόπο αναπροσαρμογής των τιμών μονάδας των αναλύσεων τιμών δημόσιων έργων και β) ενιαίο τύπο διακήρυξης για τη δημοπράτηση δημοσίου έργου.

γ. i) Παρέχεται η δυνατότητα αντικατάστασης αυτοτελούς κατασκευής που αφαιρείται από το συμβατικό αντικείμενο εργολαβίας δημόσιου έργου, το οποίο εκτελείται με το σύστημα της αντιπαροχής ή με χρηματοδότηση τρίτων, με άλλη ή άλλες ιδιότητες ή ισοδύναμου τεχνικού και οικονομικού αντικειμένου.

ii) Επεκτείνεται η εφαρμογή της ανωτέρω ρύθμισης και σε εκκρεμείς συμβάσεις κατασκευής υπόγειων σταθμών αυτοκινήτων, ανεξαρτήτως του γεγονότος της ύπαρξης σχετικής πρόβλεψης στις συμβάσεις αυτές.

δ. Παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης, από τον Ειδικό

Λογαριασμό της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών, μετά από σχετική απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και των δαπανών που αφορούν: i) την αμοιβή ειδικών συμβούλων οποιασδήποτε ειδικότητας και του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών για την υποβοήθηση της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών και ii) τις αμοιβές για υπερωριακή απασχόληση για τη λειτουργία ομάδας εργασίας και για την εκτός έδρας αποζημίωση, κατ' εξαίρεση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης.

ε. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με κοινή υπουργική απόφαση, των τακτικών αποδοχών των Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων, εν ενεργεία υπαλλήλων και συνταξιούχων, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης. Οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. (άρθρο 5)

Β. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2576/1998, που ρυθμίζουν θέματα του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.) και προβλέπονται μεταξύ άλλων τα εξής:

1. Ορίζεται ότι το Ι.Ο.Κ. δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα και στην περίπτωση διάλυσής του η περιουσία του περιέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

2. Ανατίθεται στο Ι.Ο.Κ. η αρμοδιότητα της εισήγησης στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για την παροχή τεχνικής βοήθειας κατά την εγγραφή και την τακτική και την έκτακτη αναθεώρηση των τάξεων του Μ.Ε.ΕΠ..

3. Προστίθεται στους πόρους του Ι.Ο.Κ. και η ετήσια κρατική επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό, που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και αποδίδεται στο Ι.Ο.Κ., με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Η επιχορήγηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος.

4. Παρέχεται η δυνατότητα σύστασης στο Ι.Ο.Κ. δέκα (10) επιπλέον θέσεων τακτικού προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ινστιτούτου, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

5.α. Προβλέπεται ότι, με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Ο.Κ., μπορεί να συνιστώνται επιτροπές και ομάδες εργασίας, από εξειδικευμένους επιστήμονες ιδιώτες και δημοσίου υπαλλήλους, για τη μελέτη και επεξεργασία ειδικών θεμάτων που συναρτώνται με τους σκοπούς του Ινστιτούτου.

β. Ορίζεται ότι στα μέλη των ανωτέρω οργάνων μπορεί να καταβάλλεται αμοιβή, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Ο.Κ..

6. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα σύστασης Ν.Π.Ι.Δ. με τη μορφή Α.Ε. για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Ι.Ο.Κ. μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ινστιτούτου, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Η καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου των εν λόγω νομικών προσώπων (Α.Ε.) γίνεται από το Ι.Ο.Κ.. (άρθρο 6)

Γ. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται διατάξεις του ν. 2601/1998, που αναφέρονται στην παροχή κινήτρων για επενδύσεις τεχνικών εταιρειών και προβλέπονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

1. Αποσαφηνίζεται ότι, για τις επενδύσεις των τεχνικών εταιρειών, παρέχεται σε κάθε περίπτωση (είτε πραγματοποιούνται από νέους είτε από παλαιούς φορείς) μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης.

2.α. Προβλέπεται η υπαγωγή στο καθεστώς των ενισχύσεων του ν. 2601/1998 και των: i) ειδικών κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης, που ιδρύονται αποκλειστικά με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας από έξι (6) τουλάχιστον τεχνικές εταιρείες των τάξεων 3ης, 4ης και 5ης του άρθρου 16 του ν. 1418/1984, με σκοπό την παροχή προς τους συμμετέχοντες φορείς όλων των δυνατών υπηρεσιών επιχειρηματικής υποστήριξης, όπως ενδεικτικά αναφέρονται και ii) εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., που λειτουργούν ως ανώνυμες εταιρείες και προήλθαν από συγχώνευση, κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993, μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους μέσω των οριζόμενων δραστηριοτήτων.

β. Προσδιορίζονται οι κατηγορίες των ενισχυόμενων δαπανών στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό (εκτός κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

γ. Ορίζεται, επίσης, ότι για τις επενδύσεις των προαναφερόμενων: i) ειδικών κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης παρέχεται μόνο ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 40% και ii) εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., που πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς σε όλες τις περιοχές της επικράτειας, συμπεριλαμβανομένης και της Α' παρέχεται, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, η ενίσχυση της επιχορήγησης ή εναλλακτικά της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 15% και 40% αντίστοιχα, πλην των επενδύσεων που αναφέρονται: α) στην αγορά και εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων συστημάτων μηχανοργάνωσης και β) στη δημιουργία ειδικών εργαστηρίων ελέγχου και ποιότητας, για τις οποίες παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστό 40%.

3. Ορίζεται ότι τα καθαρά κέρδη των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 101 του ν. 2238/1994 που ασχολούνται με την πώληση ανεγειρόμενων οικοδομών και την κατασκευή δημοσίων και ιδιωτικών τεχνικών έργων, καθώς και των κοινοπραξιών, στις οποίες συμμετέχουν, προσδιορίζονται από το οικονομικό έτος 2003 (χρήση 2002) με τις γενικές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος. (άρθρο 7)

Δ. Προτείνονται μεταβατικές διατάξεις για τη ρύθμιση διαφόρων θεμάτων μέχρι την υλοποίηση των εισαγόμενων με τον υπό ψήφιση νόμο νέων ρυθμίσεων, που αναφέρονται: α) στην εξέταση εκκρεμών αιτήσεων εργοληπτικών επιχειρήσεων για εγγραφή ή αναθεώρηση της εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ., β) στη συμμετοχή εργοληπτικών επιχειρήσεων στις δημοπρασίες επιλογής αναδόχων δημοσίων έργων, γ) στις υποχρεώσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ. που συγχωνεύονται και λειτουργούν με τη μορφή Α.Ε. ή Ε.Π.Ε., δ) στη ρύθμιση θεμάτων εκκρεμών ανοικτών ή κλειστών (με προεπιλογή) δημοπρασιών.

Επίσης ορίζεται ότι οι διατάξεις: α) του άρθρου 1 του

υπό ψήφιση νόμου, που αναφέρονται στη σύσταση κατασκευαστικής κοινοπραξίας και υπεργολαβίας, εφαρμόζονται και για τις συμβάσεις που καταρτίστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και β) του άρθρου 2 του υπό ψήφιση νόμου, που αναφέρονται στην κατάργηση του συστήματος υποβολής προσφορών κατά τη δημοπράτηση δημοσίου έργου με τη συμπλήρωση από το μειοδότη ανοιχτού τιμολογίου, στην αναθεώρηση της συμβατικής αξίας ασφαλικών εργασιών κ.λπ. εφαρμόζονται και στις δημοπρασίες για την επιλογή εκτέλεσης δημοσίων έργων, που διενεργούνται με διακηρύξεις που δημοσιεύονται ένα μήνα μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη από την επιχορήγηση του Ι.Ο.Κ. από τον τακτικό προϋπολογισμό. (άρθρο 6 παρ. 3)

2. Εφάπαξ δαπάνη από: i) τη μεταβολή του τρόπου πληρωμής και αναθεώρησης της συμβατικής τιμής των ασφαλικών εργασιών, από το Γ' τρίμηνο του 1999 μέχρι τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 2 παρ. 3)

3. Δαπάνη από:

i) Τον υπολογισμό επί νέας βάσεως της συμβατικής τιμής των ασφαλικών εργασιών και της αναθεώρησης αυτής, από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου και εξής. (άρθρο 2 παρ. 3)

ii) Την ανάθεση καθηκόντων συμβούλου σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών για την υποβοήθηση της υπηρεσίας τήρησης του Μ.Ε.ΕΠ. για τον έλεγχο της ακρίβειας των υποβαλλόμενων αιτήσεων επανάκρισης, για την τακτική και έκτακτη αναθεώρηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων που είναι εγγεγραμμένες στο Μ.Ε.ΕΠ. και για την παροχή κάθε είδους τεχνικής βοήθειας. (άρθρο 4 παρ. 16)

iii) Την καταβολή των τακτικών αποδοχών των Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων, που προέρχονται από Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, σε βάρος των πιστώσεων του τακτικού προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων με αντίστοιχη εξοικονόμηση δαπανών των ανωτέρω φορέων. (άρθρο 5 παρ. 6)

iv) Την επιχορήγηση κατά 15% των ενισχυόμενων δαπανών εργοληπτικών επιχειρήσεων του Μ.Ε.ΕΠ., ανώνυμων εταιρειών που προήλθαν από συγχώνευση κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται ότι θα ανέλθει σε σημαντικό ύψος. (άρθρο 7 παρ. 6)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

i) Τον καθορισμό, με υπουργική απόφαση, διαφορετικού από το θεσπιζόμενο τρόπο λήψης της τιμής της ασφάλτου για την αναθεώρηση των ασφαλικών εργασιών. (άρθρο 2 παρ. 3 περ. στ')

ii) Την αποζημίωση των μελών της Επιτροπής Μ.Ε.ΕΠ. στην περίπτωση διεύρυνσης της συγκρότησης αυτής. Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από την έκδοση υπουργικής απόφασης. (άρθρο 4 παρ. 14)

iii) Τυχόν καθορισμό των τακτικών αποδοχών των Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων, σε υψηλότερο επίπεδο από τις ήδη καταβαλλόμενες, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης.

5. Απώλεια εσόδων από τη χορήγηση: α) στα ειδικά κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης (τεχνικές ανώνυμες εταιρείες) και β) στις εργοληπτικές επιχειρήσεις του Μ.Ε.ΕΠ, ανώνυμες εταιρείες που προήλθαν από συγχώνευση κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993 φοροαπαλλαγών (αφορολόγητα αποθεματικά) επί της αξίας της ενισχυόμενης επένδυσης. (άρθρο 7 παρ. 4 και 6)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τον προσδιορισμό, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις της φορολογίας εισοδήματος, των καθαρών κερδών των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 101 του ν. 2238/1994, που ασχολούνται με την πώληση ανεγειρόμενων οικοδομών και την κατασκευή δημόσιων και ιδιωτικών τεχνικών έργων καθώς και των κοινοπραξιών στις οποίες συμμετέχουν. Η απώλεια εσόδων εκ της αιτίας αυτής αναμένεται ότι θα αντirroπείται από την αύξηση της απόδοσης του Φ.Π.Α.. (άρθρο 7 παρ. 7)

7. Ενδεχόμενη αποτροπή δαπάνης από τυχόν μείωση των συμβατικών ποσοτήτων των εργασιών εργολαβίας ή ορισμένων εξ αυτών, στην περίπτωση που η εξοικονομούμενη δαπάνη δεν διατίθεται για την εκτέλεση άλλων εργασιών του ιδίου έργου ή για την κάλυψη της δαπάνης αναθεώρησης. (άρθρο 2 παρ. 2)

8. Ενδεχόμενη αύξηση της δημόσιας περιουσίας, λόγω περιέλευσης στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, της περιουσίας του Ι.Ο.Κ., στην περίπτωση διάλυσης αυτού. (άρθρο 6 παρ. 1)

B. Επί του προϋπολογισμού του Ειδικού Λογαριασμού της Διεύθυνσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν κάλυψη, από το Λογαριασμό αυτόν, δαπανών που αφορούν αμοιβή ειδικών συμβούλων διαφόρων ειδικοτήτων, του Ι.Ο.Κ. αποζημιώσεις για υπερωριακή απασχόληση και εκτός έδρας μετακίνηση και αποζημιώσεις μελών ομάδας εργασίας, κατ' εξαίρεση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης με αντίστοιχη εξοικονόμηση δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού. (άρθρο 5 παρ. 5)

Γ. Επί του προϋπολογισμού του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών (Ι.Ο.Κ.) (Ν.Π.Ι.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη ύψους 55 εκατ. δρχ. ή 161.408,66 ΕΥΡΩ από τη σύσταση μέχρι δέκα (10) επιπλέον θέσεων τακτικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. (άρθρο 6 παρ. 4)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

i) Την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη τυχόν συνιστώμενων επιτροπών και ομάδων εργασίας (εξειδικευμένους επιστήμονες, ιδιώτες και δημόσιους υπαλλήλους) για τη μελέτη και επεξεργασία ειδικών θεμάτων, που συναρτώνται με τους σκοπούς του. (άρθρο 6 παρ. 5)

ii) Την καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου τυχόν συνιστώμενων από το Ι.Ο.Κ. ανωνύμων εταιρειών για την εξυπηρέτηση των σκοπών του. (άρθρο 6 παρ. 6)

Αθήνα, 28 Μαΐου 2001

Ο Γενικός Διευθυντής

Αθανάσιος Σάγος